TRÆNREGIMENTET

Hærens Center for Logistik og Militærpoliti

Nr. 1 Marts 2013 68. årgang

De sidste fem af i alt otte topløftere er netop blevet leveret til logistiktropperne. Læs om topløfteren på side 8-9.

ISAF 14 er kommet hjem og A & R-projektet er i fuld gang. Læs om deres aktivitetsdage på side 11.

Indhold

3 Lederen

4 Alle er frivillige

5 Menige - træd an!

6 Operation Blå Negl

7 Museet har et fjernlager

8 En virkelig voldsom herre

10 Handlebanerne var en god opvarmning til den næste øvelse

11 Til vands til lands og i luften

12 Adventure Training

14 Vi har nydt hvert sekund

15 Otte lejligheder til veteraner

16 Den første feltøvelse

18 På mission i Sydsudan

21 PERSONELNYT

22 Et nyt år er skudt i gang

23 Jubilarstævne lørdag den 4. maj 2013

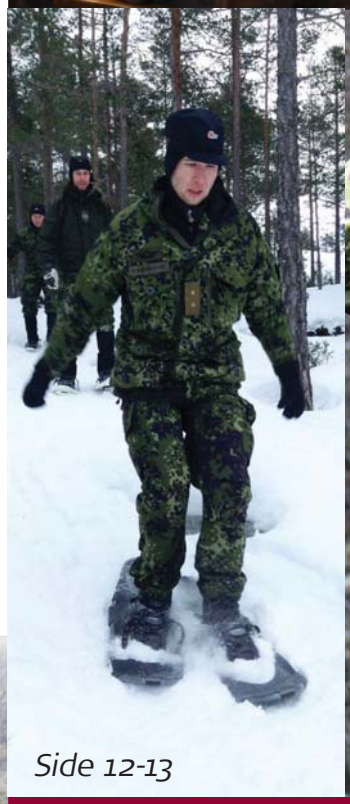

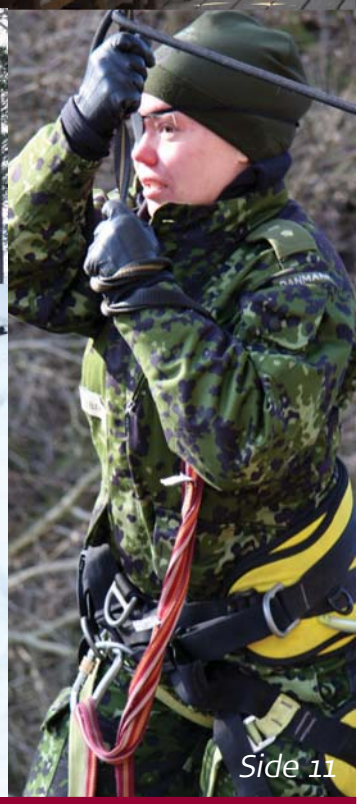

Besøg Trænregimentets hjemmeside på:
www.forsvaret.dk/trr
og
Soldaterforeningens hjemmeside:
www.trainsoldat.dk

Redaktion
Ansvarshavende redaktør:
Major P.S. Rasmussen Telefon: 98 19 70 10.

Redaktionsgruppe:
Seniorsergent Klaus Klæstrup
Korporal Palle Strandgaard (PaS)
Assistent Trine Winther

Redaktionens adresse
Trænregimentet, Aalborg Kaserner
Garnisonsstøtteelementet
9400 Nørresundby
Tlf.: 98 19 70 15
E-mail: pallestrandgaard@mil.dk

Kontaktperson ved Trænregimentet/ Jyske Trænregiments Soldaterforening
Hr. Bent Frisk. Tlf.: 40 79 06 55
E-mail: bf@bfvang.dk

Tryk: Vestergaards Bogtrykkeri.

ISSN 05243

Udgivelser/oplag
"TRÆNREGIMENTET" udkommer fire gange årligt i et oplag på 3.000 stk.

Næste nummer udkommer ultimo juni 2013. Sidste frist for indlevering af artikler er mandag den 3. juni.

"TRÆNREGIMENTET" er et personaleblad for personel ved Trænregimentet samt foreningsblad for Trænregimentet/JyskeTrænregiments Soldaterforening.
Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for regimentets officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.
Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Forsvaret i en brydningstid

Så er vi kommet godt i gang med endnu et nyt år og alle de indledende aktiviteter i den anledning er vel gennemført. Med det nye år er vi også påbegyndt et nyt forsvarsforlig, som jo bekendt blev indgået af et bredt flertal af partierne i Folketinget den 30. november 2012.

Forliget trådte i kraft 1. januar 2013 og forløber over en fem års periode til udgangen af 2017. Til forskel fra det tidligere forlig implementeres de enkelte projekter stort set direkte fra beslutningen og uden en lang konsolideringsfase.

Forsvarskommandoen og Hærens Operative Kommando har allerede udgivet en hel del direktiver med henblik på iværksættelse af delprojekter.

Det nye forlig vil igen medføre omvæltninger for Hæren og Trænregimentet. Både inden for logistik og militærpolititjeneste vil vi se ændringer i såvel strukturer som procedurer. Forsvarets nye HR-strategi er uden tvivl det projekt, der vil berøre os alle allermest og få konsekvenser allerede i den nærmeste fremtid.

Forsvarschefen har den 4. marts fremsendt sit forslag til reduktion af kaserner. Mandag den 11. marts kom politikernes beslutning, som medfører lukning af Sønderborg og Bülows Kaserner samt Stensved Kaserne ved Vordingborg, hvor Hjemmeværnet har enheder og aktiviteter.

Vordingborg Kaserne bibeholdes og politikerne har bestemt, at dele af det nuværende DANILOG skal forblive i Vordingborg. Det kan medføre, at de dele, der var tiltænkt at flytte til Aalborg forbliver i Vordingborg, idet overordnet ledelsesstruktur indenfor logistiktropperne skal afklares.

I Afghanistan videreføre er et nyt hold opgaverne. ISAF 15 har overtaget kommandoen og vores logistikkompagni og militærpolitidetachment er i fuld gang med at løse de fortsatte opgaver, efter en god og vellykket overdragelse fra ISAF 14. ISAF 14 deltog i en flot og veltilrettelagt kontingentparade i Holstebro den 22. februar og gennemfører for tiden afviklings- og reintegrationsprogram her i Aalborg.

Også på det internationale område er der ændringer på vej. ISAF 15 bliver formentlig det sidste hold, der i hele udsendelsesperioden omfatter en kampunderafdeling. Med hjemtagelse af infanterikompagni og senere kampvognsdeling vil der også blive reduceret væsentligt i kampstøtte og logistisk støtte.

Med hold 17, som opstilles i rammen af Trænregimentet til udsendelse februar 2014, påbegyndes den endelige afvikling af DANCON ISAF.

Ved UNMISS i Sydsudan har regimentet for tiden fire udsendte stabsofficerer til tjeneste ved FN-hovedkvarteret i Juba. Fra jævnlige nyhedsbreve lyder det, at alt der, er i god gænge.

Også ved vores militærpolitibidrag i Bruxelles går det godt og der passes godt på Chairman Military Committee, general Knud Bartels.

Den 4. februar påbegyndte et nyt hold værnepligtige deres uddannelse ved 1. Logistikbataljon. Der mødte ca. 500 nye soldater til tjeneste den pågældende dag. Da forsvarsforliget reducerer i antallet af værnepligtige bliver vi reduceret en del i antallet af værnepligtige til augustholdet. Det er vores håb, at vi til august kan byde velkommen til godt og vel 200 nye soldater i Aalborg. Hjertelig velkommen til vores nye trænsoldater.

Dette nummer af "TRÆNREGIMENTET" bliver det næstsidste i nuværende form. På grund af besparelser er det besluttet, at der i fremtiden ikke må bruges økonomiske driftsmidler til lokale tjenestestedsblade.

TRÆNREGIMENTET er et særdeles vigtigt led i kommunikationen mellem regimentet og dets nuværende og tidligere soldater. Det er derfor min hensigt, at "TRÆNREGIMENTET" – måske med et andet navn - vil blive videreført i form af et elektronisk nyhedsbrev.

Trænregimentets Soldaterforening overvejer at overtage udgivelsen af selve bladet. Der vil blive informeret mere om disse ændringer i næste og sidste nummer af "TRÆNREGIMENTET".

Som I kan erfare af ovenstående, er vi midt i en brydningstid på mange områder. Det er dog ingenlunde nyt for os og sammen skal vi nok komme igennem også disse udfordringer.

Må jeg sluttelig ønske Jer alle et rigtigt godt forår.

Flemming Larsen

Alle er frivillige

Den 4. februar, hvor temperaturen var i minus og vinden i plus, mødte 498 unge mennesker på Hvorup Kaserne, hvor de nu aftjener deres værnepligt/-ret. Pligten har drengene og pigerne (65) har retten.

Så vidt vides er alle dog frivillige, hvorfor der - trods stress og vejrlig - var en dejlig positiv stemning blandt de unge mennesker, der kom fra stort set hele landet.

I skrivende stund har 47 forladt regimentet af forskellige årsager, mens flere står klar til at starte på henholdsvis sergentskolen og Hærens reaktiosstyrkeuddannelse, (HRU).

Vi er klar

De to veninder, Kathrine Christensen på 21 og Michelle Mæhlisen på 20 kommer fra henholdsvis Brønderslev og Vester Hjermitslev. "Vi mødte hinanden på restaurant Fårup Skovhus, hvor vi begge arbejdede som tjenere. Vi var enige om, at det ikke var noget, vi ville bruge resten af vores liv på! Så talte vi lidt frem og tilbage om forskellige muligheder, indtil vi pludselig fik den ide, at Forsvaret da absolut kunne være et oplagt alternativ. Så derfor står vi her i dag - og vi er bare klar! Og vi vil da kløø på med krum hals, og hvem ved, måske vi bliver så vilde med militæret, at vi vil søge om en kontrakt"!

Min bror var her

Andreas Østergaard Hammer, der er kommer fra Hørning, er 19 år og har en bror, der aftjente sin værnepligt ved Trænregimentet. "Han fortalte vidt og bredt om hans skønne soldatertid i det nordjyske, hvorfor jeg blev fristet til også at prøve det. Jeg var faktisk i gang med et sabbatår efter en veloverstået HTX-eksamen, men vil nu aftjene min borgerpligt, inden jeg, efter sommerferien, vil starte på en universitetsuddannelse. Jeg ser frem til nogle forhåbentlige positive oplevelser, og glæder mig til at møde de udfordringer, der jo sikkert kommer".

Af menig A. Hagemann

Menige - træd an!

Den 4. februar 2013, den dag alle de kommende værnepligtige på Aalborg Kaserner havde ventet på!
Det var den dag "drengene" skulle træde frem og starte ombygningen til at blive mænd, rigtige mænd. Og pigerne skulle forvandles til benhårde kvinder! Mange kom i troen, at de næste fire måneder bestod af et hold værnepligtige på omkring 50 mand. Det viste sig dog, at der var startet omkring 500! Det var her, det gik op for én, hvor stort det virkelig var.

Mødet startede for de fleste på Aalborg Station om formiddagen, hvor dagen begyndte med, at vi blev transporteret i små "folkevognsrugbrød" ud til Aalborg Kaserner. Køreturen gik gennem Hvorup Kaserne, hvor man så de værnepligtige, der var mødt før én selv, blive udrustet med grej og sat ind i de første ting.

Nøglekundskaber

Det var der, spændingen for alvor startede, og man glædede sig til at komme i gang. Endelig blev alle indregistreret og delt op i delinger, hvorefter turen gik til depotet, hvor uniform og udstyr blev udleveret. Og det var ikke så lidt, skal det siges!: To fyldte sorte skraldesække og to rygsække, blev det til. Der var ikke nogen tøven, det var af med det grimme civile tøj og på med den flotte grønne militære uniform. Derefter direkte udenfor, for at lære noget af det basale eksercits, så vi hurtigst muligt kunne lære at bevæge os som rigtige soldater. Disciplin, og at have orden på sine ting, finder man lynhurtigt ud af, er nøglekundskaber som menig.

Sund og lækker mad

Den første dag gik hurtigt, og det blev tid til at få aftensmad i kasernens cafeteria. Det var en positiv overraskelse, hvor god mad der var og hvor stort udvalget var. Efter man har haft en anstrengende dag som menig, så er maden noget af det, man ser mest frem til. At der så er sund og lækkert mad i vente, gør det bare så meget bedre.

Men én ting lærte vi hurtigt de første to dage: Man skal være hurtig til at spise! Når der er nogle hundrede sultne soldater, der skal have mad samtidig, og man er blevet givet et bestemt tidspunkt, man skal mødes på igen, så er det med at få kæberne i sving! Herefter blev der gennemgået hvordan rengøring, støvlepudsning, skabe, stuen, orden og alt andet skulle være klar til morgenen efter. Efter lang tids klargøring, blev det tid til at ligge sig til at sove på sin stue, med sine 11 stuekammerater.

Beskeden lød på at stå op kl. 05.45, men kan man altid regne med, hvad ens befalingsmænd siger? Nej, man kan ikke. Kl. 05.00 blev alle vækket med spotlamper og råb fra delingens befalingsmænd, en fremragende og meget uvant start på dagen. Våbenudlevering var en del af dagsprogrammet.

At få udleveret et M/95 gevær allerede på anden dagen, var ikke noget, vi havde regnet med. Det var en stor magtfølelse, og en smule skræmmende, nu at have sit eget gevær, og det blev endnu mere spændende, da vi havde undervisning i "gevær" og skulle lære de første trin i at betjene det, og ikke mindst sikkerhedsprocedurerne omkring det.

Det unikke ved Forsvaret

Man oplever allerede fra dag ét, at der er et helt specielt kammeratskab blandt alle de menige, om man kender hinanden eller ej, og at man hurtigt får nye venner.

Alle kommer hertil med samme forventningsfulde forhåbninger, og ønsket om en fed tid i Forsvaret, om end det er for de fire måneder, eller længere.

Ens fortid bliver lagt bag en, og muligheden for at starte på en frisk med sit liv, ligger lige for fødderne. Alle menige er lige.

Der er noget helt unikt ved Forsvaret, og hver dag bringer nye oplevelser, som man har for livet.

Vi ser alle frem til den snart kommende dag, hvor man kan kalde sig selv for en rigtig soldat, eller i det mindste vinde chefens respekt og dermed æren i at rejse hjem, på weekend, med rank ryg, i den grønne uniform.

Af premierløjtnant O.G. Jensen.

Operation Blå Negl

Trænregimentet gjorde en flot figur ved hjemmeværnets årlige patruljekonkurrence Operation Blå Negl, der foregik i den sidste weekend i februar.

Sergent C. Nordby og premierløjtnant K. Bertram, begge fra sanitetskompagniet (SANKMP), indtog førstepladsen foran et hold fra hjemmeværnet i Aarhus, som også var sidste års vinder, mens premierløjtnant S.M. Larsen og premierløjtnant O.G. Jensen fra henholdsvis SANKMP og 1. LOGKMP indtog tredjepladsen.

Blot ti hold gennemførte

I alt deltog 66 to-mandshold, hvoraf kun ti gennemførte. Derudover deltog otte seksmandsgrupper, hvoraf kun én gennemførte.

I øvelsen/konkurrencen, der nu er blevet afholdt i 16 år, deltager der mange hold fra udlandet. I år var der både hold fra Sverige, Norge, Tyskland, Schweiz, Frankrig og Finland. De fire soldater fra Trænregimentet kan varmt anbefale øvelsen, der adskiller sig fra det, som soldaterne tidligere har prøvet ved at minde mere om et adventurerace end en egentlig militær øvelse.

Deltagerne skulle, i tomandsholdene, tilbagelægge omkring 45 km i fugleflugt med flere poster undervejs, men for de fleste blev turen nærmere 60-70 km. På posterne blev deltagerne testet i forskellige færdigheder; som for eksempel vandpassage, feltforhindringsbane, førstehjælp og skydning.

Mellem posterne blev alle holdene jaget af Hunter Force, som udgjorde ikke

De stolte vindere med det eftertragtede trofæ.

mindre end 200 frivillige soldater fra hjemmeværnet samt tre hundepatruljer fra Flyvestation Skrydstrup.

Det foregik om natten

Alt blev opgjort i point, og det gjaldt derfor om både at være hurtig mellem posterne, dygtig på posterne samt ikke at blive fanget. Øvelsen tog i alt 36 timer og posterne var kun åbne i nattetimerne. Derfor skulle deltagerne holde sig skjulte om dagen, mens de genopbyggede kampkraft.

Vandretrofæet, som tidligere har hængt i mange andre af Hærens enheder, herunder også Jægerkorpset, hænger nu ved SANKMP indtil Operation Blå Negl afholdes igen næste år - fjerde weekend i februar.

Lidt faktuelle oplysninger:

Vinder tomandshold:
SG C. Nordby og PL K. Bertram.
Vinderholdets rygsække vejede 12 kg stykket inkl. vand og mad.

Vinder seksmandshold, fra GHR, Bornholm: (en var udgået)
Jes Thorsen
D. H. Brink
K. C. Hadberg
A. M. S. Ibsen
C. F. C. Van Sabben

Yngste mand:
Danni Møller Clausen fra HVK Nyborg/HDFYN – 18 år

Eneste kvinde:
Katrine Bonne Lamhauge fra POHVK Amager / HDKBH – 23 år

Museet har et fjernlager

De fleste er nok bekendt med Aalborg Forsvars- og Garnisonsmuseum, men hvor mange ved mon, at museet har et "fjernlager" her på Aalborg Kaserner? Det er faktisk tilfældet!

Hver onsdag mødes en flok dedikerede frivillige i kælderen under infirmeriet, hvor 450 kvadratmeter og flere hundrede "hyldemeter" er fyldt med udrustningsgenstande, våben, uniformer og reglementer fra omkring 1864 og til nyere tid.

- Og med nyere tid mener vi faktisk, at det, der bliver udskiftet i dag, gerne skulle på museum i morgen, siger en af de entusiastiske "kustoder", Gert Jensen, der også har sin daglige gang på selve museet.

Alle effekterne henter vi – eller får vi foræret – fra personer og myndigheder over det ganske land.

De hidrører enten Politi, Hæren, Flyvevåbnet eller Beredskabstjenesten, hvorimod vi ikke har noget som helst fra Søværnet, der har en lang tradition for at "køre deres eget løb". Således har de jo også deres eget museum, også her i byen, siger Gert.

Flere hundrede modelfly

Under min rundvisning fortæller Gert, at arbejdet her i kælderen blandt andet går ud på at tidsbestemme og registrere de tusindvis af effekter, der løbende tilgår museet. Det kan indimellem være ganske svært, men da vi alle er forhenværende soldater med hver vores spidskompetencer, går det faktisk utrolig godt."

Jeg ser pludselig flere hylder med snesevis af flamingokasser: Ja, prøv og se, siger Gert: " En enkelt mand har samlet disse hundredvis af modelfly, som han har skænket til museet – det er da flot."

Vi kommer også gennem en tommetyk ståldør, hvor hundredvis af ældre og nyere våben fylder skabe og hylder. "Ja, rolig nu, siger Gert: Bundstykker og ammunition forefindes i andre aflåste lokaler, så sikkerheden er helt i top!"

Vi kan godt være flere

Vi slutter rundturen i den hyggelige kaffestue, hvor Gert fortæller, at der naturligvis også er tid til at hygge sig i lokalerne, hvor gamle soldaterhistorier ofte får lidt ekstra krydderi på toppen.

- Men vi kunne såmænd godt være flere hernede, siger Gert. – Så skulle der blandt dine læsere være personer, der kunne tænke sig at komme og give en hånd med, skal de da være meget velkommen.

- De kan bare ringe til mig på 2074 2443, så tar' jeg en snak med dem.

Så skulle det være noget for dig, så gi' Gert et kald – han svarer næsten i døgndrift.

(PaS)

En virkelig voldsom herre

Logistiktropperne har netop modtaget de sidste fem af i alt otte "Topløftere". Således er der nu placeret fire ved DANILOG i Vordingborg, tre ved Trænregimentet her i Aalborg og én er ved vores logistikfolk i Afghanistan.

Den første af slagsen tilgik den daværende Hærens Logistikskole helt tilbage i 2008, og er siden blevet modificeret, så den i dag fremstår som en virkelig "voldsom herre", der med lethed løfter en container på 26 tons.

Redaktionen har valgt at bringe nedenstående artikel, skrevet af Anders V. Fridberg, der klart beskriver topløfterens fortræffeligheder.

Topløfter. Et mere intetsigende navn kan man næsten ikke komme på.
På engelsk lyder det straks bedre. Her hedder topløfteren en "rough terrain container handler". Og med det engelske navn får man både en ide om, hvad en topløfter er, og en lille fornemmelse af, hvorfor soldaterne er glade for det nyeste køretøj i Hærens vognpark.

Kort fortalt er topløfteren en maskine, der kan løfte, flytte og stable containere.

Det har logistiktropperne blandt andet brug for, når der skal materiale frem og tilbage mellem Danmark og de internationale missioner. Men der er også behov for at kunne flytte containere i de store lejre, hvor de bruges til beboelse og som lagerrum, blot for at nævne et par eksempler.

Det er dog ikke bare, fordi topløfteren kan løfte containere, at folkene er glade for den. Det kan en gaffeltruck også. Men topløfteren kan, som det engelske navn siger, gøre det i hårdt terræn. Og det er nyt og giver logistiktropperne mulighed for at flytte containere i det terræn, der nu en gang er i missionsområderne.

Ny er også muligheden for at løfte containere med en vægt på op til 26 tons og stable dem i op til tre lag. For ikke at tale om evnen til at løfte en container, som står bag ved en anden. Det kan en gaffeltruck i sagens natur ikke.

- Det er utrolig vigtigt, at vi kan klare os selv derude og måske kan yde et bidrag til andre, der hvor vi er. Vi har været meget afhængige af andre, når det kom til at håndtere tunge containere i terminalområder. Med topløfteren får vi et frirum og kan klare os selv, forklarer seniorsergent Allan Overlade.

En virkelig sværvægter

På parkeringspladsen, hvor topløfteren står parkeret, bliver det for alvor tydeligt, at maskinen er lidt ud over det sædvanlige. Den er fire meter høj, 12 meter lang, og med en vægt på 53 tons vejer topløfteren stort set det samme som en kampvogn.

Dertil kommer, at hvert af de fire hjul er på højde med en voksen mand. Det giver fordele i hårdt terræn, og det er da også køretøjets evner her, som imponerer Allan Overlade mest.

- Vi har cirka 53 tons, der bevæger sig igennem terrænet uden de store problemer. Det gør, at vi er godt hjulpet, når vi kommer ud i vores missioner, fordi det underlag, vi kommer til, ikke altid er det bedste, forklarer han.

En overdimensioneret krabbe

En anden egenskab, som Allan Overlade fremhæver, er, at topløfteren på trods af sin størrelse ikke kræver enorme mængder af plads for at kunne flytte containere rundt. Det skyldes, at køretøjet ikke alene kan styre med både forhjul og baghjul, men også kan pege alle sine hjul til den samme side og på den måde køre næsten sidelæns. Lidt i retning af den måde en krabbe løber på.

- Den er stor, og den kræver plads, men med en god chauffør kan vi komme rundt i hjørnerne og rundt på snævre områder, siger Allan Overlade. Han peger også på, at topløfteren på trods af størrelsen ikke er så svær at styre.

- En lille smule flair for at bruge et joystick og køre en lidt større maskine, jamen så kan man køre den, siger Allan Overlade. Han indrømmer dog, at det kræver masser af rutine for at få topløfteren til at fungere optimalt. Allan Overlade og hans kolleger er selv blevet omskolet til topløfteren i San Antonio i Texas, USA.

Styrehus køres ned

En terrængående containerløfter ville ikke være meget værd, hvis den ikke kunne komme ud til missionsområderne, gerne med fly. Og her viser det sig, at de svenske ingeniører på Kalmar-fabrikken har tænkt kreativt. For ved at flytte et par bolte kan Allan Overlade køre topløfterens styrehus ned på siden, så højden reduceres til tre meter. Og med nogle få ekstra greb kan det åg, containerne løftes i, understøttes af et ekstra sæt hjul, som også bærer vægten på den store arm.

Sådan fordeles vægten af de 53 tons på en måde, så topløfteren ikke går ud igennem bunden af transportflyet.

Af sergent C. Nordby

Handlebanerne var en god opvarmning til den næste øvelse

Tidlig mandag morgen i uge ni drog sanitetskompagniet på BSO-øvelse i Finderup øvelsesterræn. Øvelsestemaet var denne gang BSO-tjeneste i delingsramme.

Delingerne fik på førstedagen oprettet et klassisk BSO med stående nærsikringshuller og liggende nærforsvar. For de flestes vedkomne havde de ikke gjort dette siden HBU. BSO temaet var også en øjenåbner for nogle af drengene, som grundet manglende kendskab til felttelefonen, lærte, at der også skulle batterier i den, for at den virkede.

Alle fik vagt

Grundet Geneve-konventionen må sanitetspersonel ikke holde vagt for andre end dem selv og deres patienter. Da delingerne altid er på øvelse med andre enheder, plejer vi at kunne gå i posen, uden at skulle afbrydes midtvejs af en times vagt foran maskingeværet.

Sådan blev det ikke på denne øvelse, og alle gjorde deres del i vagttjeneste, og trøstede sig med, at kompagniet snart skal på øvelse med andre enheder igen.

Delingerne fik testet deres forsvar af BSO, da de blev angrebet af syv fjender, som forgæves forsøgte at snige sig ind i deres BSO.

Her fik en enkelt deling mulighed for at træne alarm KUP. Delingerne fik i alle tilfælde vist, at deres nærforsvar og nærsikring var oprettet hensigtsmæssigt, og at de kunne modstå et angreb. I slutning af angrebet fik delingerne en såret, som skulle evakueres ca. 400 m til den nærliggende HLZ , mens nærforsvaret stadig skulle være effektivt.

God opvarmning

Øvelse indeholdte mange andre moduler end BSO-tjeneste: Eksempelvis o-march, CBRN-førstehjælp (tidligere ABC-tjeneste. Red.), sanitetshandlebaner, skytteuddannelse for sanitetsgruppen og taktisk sanitetshandlebaner i mørke.

Mange af disse handlebaner har været en god opvarmning til vores tre dages SKYPER i Tranum, som især vil handle om GRP kampeksercitser i åbent og lukket TN og taktisk sanitetstjeneste.

NØRRESUNDBY BANK
- en ordentlig bank

DK'S BEDSTE RÅDGIVNING
FOR 3. ÅR I TRÆK

KIG FORBI ELLER LÆS MERE PÅ
WWW.NOERRESUNDBYBANK.DK

NØRRESUNDBY BANK · Torvet 4 · Tel. 98 70 33 33

Til vands til lands og i luften

ISAF 14 er kommet hjem. Det betyder at A&R (akklimatisering og reintegration) er i fuld gang. Soldaterne går i A&R forløbet i seks uger inden de atter er tilbage ved egen enhed. På den måde lettes overgangen fra livet i missionsområdet til livet hjemme.

I perioden bliver der, blandt meget andet, gennemført to aktivitetsdage. Én ved Aalborg Veteranhjem og én dag med udgangspunkt ved Limfjorden og Tingbæk Kalkminer. Her blev soldaterne inddelt i hold, og så skulle der kæmpes og samarbejdes, idet det hele stod i konkurrencens tegn.

En af de store udfordringer var "taktisk afstigning af båd" med 45 km/t – en våd og kold fornøjelse!

En af de mere grænseoverskridende oplevelser var balancegang på wire over en 25 m dyb kløft – en nervepirrende oplevelse, også bare at se på!

Alt i alt et par rigtig gode dage, som soldaterne udtrykte stor tilfredshed med.

(PaS)

De cykler bare derudaf

Cykeldelingen bestående af f.v. menig C. Pedersen, H.C. Hansen, J.J. Jeppesen, A.G. Jensen, E.H. Rafman, J.D. Gehrt, J. Mikkelsen, C. Borg og T.F. Andersen.

I midten af februar kunne man i dagspressen læse om hærens forsøg med et kompagni på cykler. Det grinede man meget af. Men hos Livgarden er man i øjeblikket i færd med at undersøge, om det kan være en fordel såvel økonomisk som taktisk, at have infanteri på cykler.

Her ved regimentet har vi imidlertid kendt til begrebet i nogen tid. Dog er det ikke infanterister, som har udleveret cykler, men derimod de uundværlige menige HMAK'ere, på regimentsværkstedet, som simpelthen er nødt til at ha' en cykel - ellers dør de simpelthen af sult, siger de!

Nu er det jo sådan, at der i den såkaldte soldaterfri periode ikke er åbnet i cafeteriet her på kasernen. Og det rystede de ellers så gæve HMAK'ere en del, og selvom de fleste af dem godt kunne trænge til at tabe sig et par kilo, så var de svært utilfredse med at skulle gå den "lange vej" helt over til cafeteriet på Nørre Uttrup kaserne.

Garnisonens forsyningsbefalingsmand, seniorsergent S. Laustsen, kunne mærkelig nok godt forstå de meniges trang til hurtigt at få stillet sulten i middagsstunden, så de fik derfor hver udleveret en cykel, så de nu har mulighed for hurtigt at komme frem og tilbage mellem de to kaserner.

Folkene i "Cykeldelingen" er meget tilfredse med ordningen. Cyklerne bliver passet og plejet, og menig C. Pedersen har udnævnt sig selv til delingsfører og har i den anledning lakeret sin cykel og påsat et "førerflag".

Af seniorsergent Jacob Winther, 4. Sanitetsbataljon.

Adventure Training – arbejde du ikke vil hj

4 SANBTN adventure training 11.-14. februar tog udgangspunkt i aktivitetscentret TrollAktiv i Evje, Norge. TrollAktiv er, af enheder på Aalborg Kaserner, brugt før, men det var første gang i et vintermiljø. Det var således ikke helt uden spænding, at de 50 deltagere mandag morgen rejste mod et sneklædt vinter-Norge. – Ville vores udrustning kunne modstå kulden i en iglo? Ville vi kunne mestre ski og snesko på fjeldet? Spørgsmålene var mange.

Vi ankom til TrollAktiv sidst på eftermiddagen. Her blev vi straks indkvarteret og derefter fik vi serveret en norsk variant af skipperlabskovs. Efterfølgende blev dagenes program gennemgået.

Vi blev undervist i, hvorledes man klæder sig på til at klare sig i fjeldene og ikke mindst, hvad man gør i nødsituationer. Endelig fik vi en lektion i hypotermi, forhold overfor kuldepåvirkning, herunder hvorledes observeres begyndende frostskader på "makker". Til slut blev vi delt op i to hold med henblik på en to-turnus for de næste par dage.

Tålmodige instruktører

Næste morgen mødte hold 1 op til skitræning. En træning der blev gennemført på norske turski, der nok bedst kan beskrives som en hybrid af alpin- og langrendsski.

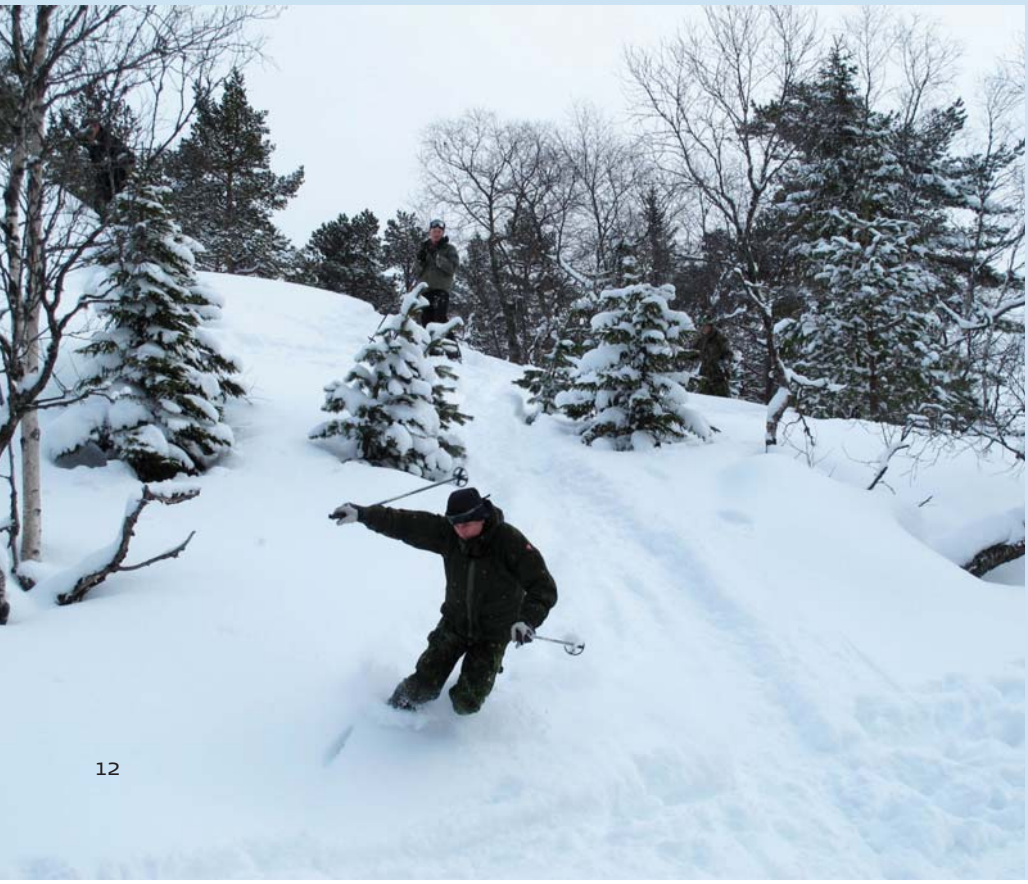

Nogle vil nok mene, at ski og danskere er to uforenelige størrelser, og sådan så det faktisk også ud den første times tid. Men et par gode og meget tålmodige instruktører fik efterhånden styr på skitosserne.

Som dagen gik, blev balancen bedre og bedre. Der blev kørt på præparerede løjper og off pist. Og som krydderi på dagen blev der gennemført en skiskydningskonkurrence.

Efter en lang dag på ski blev dagen afsluttet med en workshop i anvendelse af reb, blandt andet opsætning af taljer og ikke mindst en masse knobbinding hvor den engelske guide rullede sig ud på nydansk med ord som "sommerfogelknob".

March med snesko

Hold 2 havde brugt dagen på uddannelse i navigation i bjerge og "lukket terræn", som blev gennemført af en meget kompetent instruktør, der til daglig indgår i den norske bjergredningstjeneste. Så der blev lyttet intenst, ikke mindst fordi viden bagefter skulle omsættes til praktik med en O-march efter kurvekort og kompas.

Men inden start på O-marchen skulle alle omskoles til snesko. En basal nødvendighed, idet der var så meget sne på fjeldet, at det ikke ville være praktisk muligt at gennemføre marchen uden snesko.

Omskolingen blev gennemført med en kort terrænbane og opmåling af "snesko-

skridt" pr. 100 meter. En ikke unødvendig viden til brug på O-marchen.

Efter O-marchen og frokost var det tid til introduktion til bygning af nød-shelters, hvor der skulle bygges tre typer shelters, blandt andet en iglo.

Bygning af iglo og gabahuk

Bygningen af en iglo er en noget klaustrofobisk oplevelse, idet der i startfasen skal sidde fire personer tæt sammen i en overlevelsesdug, hvorefter der bliver kastet sne på dem. På den måde formes den ud- og indvendige skal.

De fire personer inde i igloen har kun en ganske lille nødudgang, der samtidig tjener som iltkanal. Det kræver derfor stor selvkontrol at kunne bevare roen samtidig med, at presset fra sneen stiger. Når sneskallen har en tilpas tykkelse graves der via nødkanalen ind til de fire inde i igloen.

Derudover blev der bygget en såkaldt gabahuk, som er en shelter bygget af stammer, grene og sneblokke og endelig en shelter af sne-/isblokke i et kvadrat a la en traditionel hytte.

Varme tanker til FMT

Samme nat overnattede vi i de shelters, vi selv havde bygget. Her viste det nye rastudstyr sit værd, og at det uden problemer kunne modstå nattekulden. Lunt og godt nede i posen blev der sendt varme tanker til FMT.

Samtidig med byggeriet skulle der laves mad. Til fremstilling af menuen var der en ørred, to kyllinger og en pose grøntsager.

Når man er vant til blot at dreje på hanen for at få vand, bliver man overrasket over, hvor lang tid det tager at smelte sne.

Sidste dag var "kontrolprøven". Delt i seks grupper skulle de foregående dages uddannelse bedømmes. Her i blandt paint ball iført snesko, bygning af nødshelters af udsavede sneblokke. Kontrolprøven blev afsluttet med et ski-/sneskostafetløb, der medførte mange styrt, men heldigvis ingen mere alvorlige, end at de resulterede i store grin. Som de generøse værter SANBTN er, lod vi vores inviterede deltagere fra 2 FSBTN og 5 MPBTN vinde den konkurrence.

En god og lærerig tur

Alt i alt en god og lærerig adventure training, hvoraf meget af den tilegnede viden vil kunne anvendes under øvelser og feltdage.

Tilbage står minderne om en god oplevelse i den storslåede norske natur: TC's fantastiske ørred! - Han må være kandidat til næste TV-vært på Nak & Æd. Heine Sørensens selvkørende ski, der nær havde kostet en instruktørs førlighed. Bo Kristensen tryllerygsæk, hvor ud af der kom en endeløs strøm af grej. Lars Kvist, der "forkogte" sne i munden for at fremme processen i konkurrencen "lav bål og få en kedel vand til at koge".

Til sidst en stor tak til KN Nikolaj Arboe der planlagde turen, men som desværre måtte blive hjemme for at løse andre opgaver. Og ikke mindst en stor tak til regimentet, der til trods for HOK's mange spørgsmål fastholdt, at turen skulle gennemføres.

Af Mette Mejlgaard og Lene Gregersen

Vi har nydt hvert sekund

Netop hjemvendt efter seks måneder i Afghanistan, med ISAF 14, er der nu tid til at gøre sig lidt tanker og refleksioner om, hvad det har givet at være med til at skabe et hjemligt miljø for soldaterne, der midt i ørkenen.

Midt i den danske lejr Camp Viking i Camp Bastion, ligger KFUM's Soldaterhjem, som en lille oase af Danmark. KFUM's Soldaterhjem er et hjem for soldater, hvor det kristne værdigrundlag kommer til udtryk i både ord og handling.

Soldaterhjemmet, eller "Kuffen", som det kaldes i daglig tale, har åbent 24 timer i døgnet. Her kan soldaterne slappe af, se fjernsyn, læse aviser og blade, spille spil, nyde de små blomsterbede, deltage i ugens aktiviteter som lagkagebanko, vaffelbagning, filmaften og dansk morgenmad, og så er der friskbagt kage og kaffe på kanden.

Hver aften holdes der aftensang, hvor en lille bid af det kristne budskab forsøges forkyndt vedkommende og udfordrende for soldaterne.

Mængder af boller og kager

Ud over kaffebrygning og bagning af store mængder boller og kager, er vores primære opgave at stå til rådighed, når soldaterne har brug for at tale med andre end kammeraterne. Det være sig om alt lige fra hverdagsting, til deres bekymringer for familien herhjemme, for den næste operation eller lignende.

Når man er i krig, er overvejelser om livet og døden og "det med Gud" ikke længere kun teori. Dette får vi også jævnligt lov til at lægge ører til, og vi glædes hver gang over den store tillid soldaterne viser os.

Den hjemlige følelse

På "Kuffen" gør vi meget for, at soldaterne kan føle sig hjemme, selvom alle mangler deres kære.

Den hjemlige følelse kan opnås på mange måder; blandt andet ved at soldaterne selv går i køkkenet og bager kage til kammeraterne, spiller spil eller smækker benene op i sofaen til en god film søndag eftermiddag.

Alt dette, og meget mere, oplever vi, at soldaterne benytter sig af og dermed bakker op om vores arbejde til glæde for os alle sammen.

Vi er taget hjem med en masse gode op-

Dronninglund TV-Center APS
Stationsvej 12A · 9330 Dronninglund
Telefon 98 84 10 44
WWW.drltv.dk

Der er dækket op til dansk morgenmad.

levelser samt stor taknemlighed for soldaternes medleven på "Kuffen" - og vi har nydt hvert et sekund!

Mette og Lene er 27 og 28 år og opvokset i henholdsvis Lystrup og Aabybro. Mette har tidligere været leder af KFUM's soldaterhjem i Sønderborg i 4 år. Lene er uddannet pædagog/diakon fra Diakonhøjskolen i Århus, og har erfaring med soldaterhjemsarbejdet fra soldaterhjemmene i Hvorup, Vordingborg og Sønderborg. Sammen har de været ledere af KFUM's Soldaterhjem i Camp Bastion af to omgange på ISAF 10+11 samt ISAF 14.

Otte lejligheder til veteraner

Otte et-værelses lejligheder står nu klar til tidligere udsendte soldater ved KFUM's Soldaterhjem i Hvorup. Initiativet hedder KFUMs SoldaterRekreation.

Boligerne skal sammen med det eksisterende soldaterhjem give gode rammer for, at soldaterne kan komme videre med tilværelsen efter en turbulent periode.
I forbindelse med nybyggeriet af de otte et-værelses lejligheder er KFUM's Soldaterhjem i Hvorup blevet renoveret.

Både de nybyggede lejligheder samt det renoverede soldaterhjem kan forevises ved at henvende sig på soldaterhjemmet, hvor man ligeledes kan høre om priser og betingelser for eventuelt at leje en af boligerne.

For ½ år siden er fire rekreationsboliger taget i brug ved KFUM's Soldaterhjem i Holstebro. Her har der været stor interesse, og i dag er der venteliste på at komme til at bo på KFUMs SoldaterRekreation i Holstebro.

Tilsvarende er planlagt opførelse af soldaterrekreationsboliger i Høvelte ved Den Kongelige Livgardes Kaserne.

Indvielsen fandt sted fredag den 1. marts, hvor Aalborgs borgmester, Henning G. Jensen, og garnisonskommandant, oberst Flemming Larsen, var blandt de mange talere, der lykønskede KFUM med det flotte byggeri.

Af menig Lasse Dam Sørensen, talsmand 2DEL, 5HBUKMP, 1LOGBTN

Den første feltøvelse var en fed oplevelse

Bip bip bip; klokken var 05.00 og vækkeuret ringede. Det var dagen, vi som soldater havde ventet på i snart en måned; dag 1 af første feltøvelse. Som stueformand havde jeg taget rollen som socialt vækkeur til mig; derfor prøvede jeg at vække de andre med den stænk af buldrende glæde og optimisme, jeg selv vågnede med, dog med moderat succes og grynt som eneste svar. SÅ ER DET OP STUE 3! Det hjalp.

Vi havde dagen før pakket vores rygsæk, som for os - ifølge vores løjtnant - vertikalt udfordrede, virkede som en lille campingvogn med stropper. Da jeg fik den på for første gang, var min umiddelbare udsigt loftet - er du færdig den var tung.

Glæden over alle de oplevelser der ventede os, begyndte at sprede sig på gangen, og en spirende god stemning kunne mærkes, hvor end man bevægede sig.

Da jeg trådte ud på gangen, stod hele delingen med de største smil på læberne og jeg glædede mig!

Vi bevægede os gruppevist ud i terrænet for at finde vores BSO. Her ventede dagens første udfordring; der skal graves huller.

Den forvoksede planteskovl

Vi havde jo nok alle en idé om, at foldespaden på vores basis skulle bruges til en form for gravearbejde, men jeg må nok indrømme, at det virkede som en lidt stor opgave at skulle grave et hul til tre fuldvoksne soldater med noget, der mest af alt minder om en forvokset planteskovl. Nogle var så heldige at få et sted med sandjord, der var som en sky at grave i, andre fik noget, der minder om bundfrossen panserjord - gæt hvad jeg fik!

Efter vores gravearbejde stod dagen på opsætning af telt, eller som vi soldater kalder det; en bivuak. Da BSO'et stod klar med nærforsvar og bivuak, var det tid til at gennemgå alarmtyperne for vores BSO.

Alarm lydløs var 'ninja-alarmen', hvor vi skulle liste os rundt og advare alle soldaterne. Dette blev dog gjort svært ved, at vores basis raslede som en stepdanser i rustning.

Alarm skud/råb, var 'film-alarmen', hvor vi med al vold og magt skulle styrte ud i vores huller, og være klar til at give ild; også benævnt 'yndlingsalarmen'.

Den sidste var alarm opbrud; stress alarmen, hvor vi skulle rydde hele BSO'et på syv minutter eller under; utroligt stressende, men vi klarede det (5.42 min).

Måske var det hest?

I takt med mørkets indtog, var det blevet tid til at stifte erfaring med mad fra en feltration; kyllingelasagnette, eller det var i hvert fald, hvad de skrev på posen!

Hvad det i virkeligheden indeholdt, var

et mysterium, måske det var hest? Men det lå godt i maven, og skabte lidt ekstra optimisme for den kommende aftenpatrulje, en optimisme, som mørket ellers delvist havde fjernet.

Ved afgang til aftenpatrulje kiggede jeg hurtigt på mit ur: 19:40! Jeg troede klokken var 23.00". Mørket var gennemtrængende og det føltes senere, end det var, men af sted gik det. Ved aftenpatruljen gennemgik vi, hvordan man bevæger sig lydløst i skovbunden, eller som min sergent formulerede det; vi skulle "smage på skridtet" - den lader jeg bare ligge der.

Ved patruljens afslutning var det blevet tid til vagttjeneste; her skulle vi holde øje med evt. fjender. Den oplevelse jeg umiddelbart kan huske bedst fra min nattevagt, var tanken om, at natten kunne forandre enhver 20-årig stærk soldat til en 85-årig gammel kone, hvis nattesøvn er 2-delt på grund af toiletbesøg - men så gik der tid med det.

Foreningen for sengevædere

På trods af at vagten på papiret virkede lang, fløj tiden af sted. Man havde øjne på stilke, ørene spidset konstant, og når man også havde en konstant kø fra foreningen for sengevædere, fløj tiden af sted.

Morgenen begyndte så småt at vise sit kønne ansigt, og den store halogenlampe på himlen (det er en sol på sergentsprog) begyndte at oplyse BSO'et og soldaternes humør. Ikke at sige at alles humør var nede om natten, men den blev øjensynligt bedre ved solens frembrud.

Efter lidt oprydning var det tid til feltrationbesøg nummer to. En form for havregryn med bær så sure, at man snørede ansigtet så meget sammen, at man skulle tro man havde fået et fransk kys af en citron. Mange tak til regeringen for sukker i feltrationerne!

Vores morgenmad blev afbrudt af høje brag fra et simuleret artilleriangreb, og vi fløj ud i vores huller: "Godmorgen 2. deling, så er vi i gang."

Kender I det, at man lukker 53 høns ud i en hønsegård fyldt med korn? Sådan så det helt sikkert ud i et lille skovområde nord for Aalborg; total panik. Dog ikke mere panik end vi klarede det under de påkrævede syv minutter; en lille fjer i hatten til os.

Salsaaften på plejehjemmet

2. dagens opgaver bestod af undervisning i den korrekte måde at begå sig på i en 3-mands patrulje, hvordan man reagerer på fjendtlig aktivitet og hvordan man nemmest nedkæmper den.

Dette blev testet på nogle reaktionsbaner, som nok var noget af det fedeste, jeg har prøvet. Jeg var moment på den ene bane til at starte med, men det gav mig bare en undskyldning for at fyre nogle patroner af i kådhed over tre soldaters manglende årvågenhed; super start.

Inden vi vidste af det, var vi nået ud på eftermiddagen, og det var så småt på tide at vende hjem mod kasernen: Varmt vand, og (en slags) blød madras; nemt og enkelt - troede jeg. Allerede nu kan jeg fortælle, at hvis en gruppe sergenter lusker væk med en kasse og et smørret grin, så er det fordi, at de skal til at lave et overraskende artilleriangreb, der skræmmer støvlerne af selv den hårdeste soldat.

Kombinerer man det med et iscenesat gasangreb, får man et resultat, der får førnævnte alarmopbrud til at virke som salsaaften på det lokale plejehjem.

Af sted gik det, med hvad der virkede som 600 kilo oppakning, og en gasmaske, der i hvert fald ikke gjorde en astmatiker glad.

Dog skulle vi ikke så langt, og vi fik snart mulighed for at påføre os udrustningen på en korrekt måde, inden turen gik mod kasernen.

Porten til kasernen er en gammel stålport, der ligesom svigermor bare får lov til at passe sig selv. Men for mig virkede den som en port til himlen.

Jeg vil ikke sige at øvelsen havde været udmagrende, men den havde alligevel rykket nogle grænser, og presset mig ud af min vante rolle som sofakartoffel; gensynsglæden med kasernen var stor.

Aftenens sidste opgave stod på rengøring af basis, gevær og så videre; en umiddelbar overkommelig opgave, men når man har smagt på moderjord i to dage, er den lidt mere hård at komme igennem. Dette blev dog opvejet af en fantastisk stemning ned ad gangen, af soldater der delte ud af alle deres oplevelser de seneste par dage.

Alt i alt var første feltøvelse forløbet fint, og alle var glade, inklusiv mig selv, og det var med en god følelse i kroppen, at jeg lagde mig i underkøjen og tænkte: "to gode dage er overstået, hvor bliver den næste øvelse bare en fed oplevelse".

Af major K.B.G. Nielsen

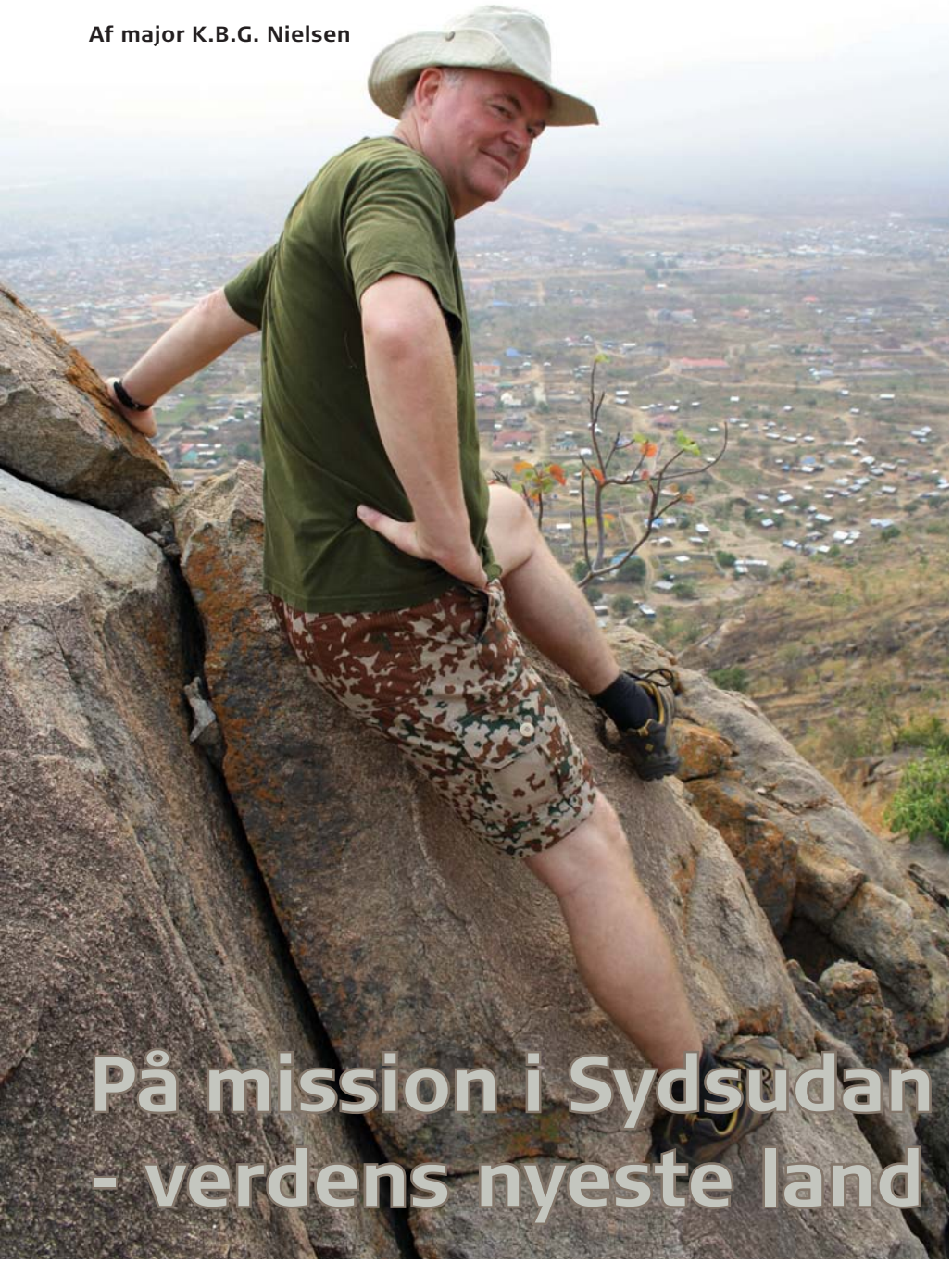

På mission i Sydsudan - verdens nyeste land

Når jeg sidder på kontoret i Nordjylland synes oplevelsen i Afrika langt væk. Jeg forlod Juba 15. januar i højt solskin og med et temperatur på op til 40 grader og her i begyndelsen af marts spejder jeg stadig efter solen og varmen.

Kigger jeg tilbage var jeg godt forberedt, og jeg kunne i høj grad bruge mine erfaringer fra tidligere missioner og uddannelser, men alligevel var tjenesten og ikke mindst fritiden, meget anderledes end noget jeg tidligere havde oplevet.

Med nedenstående artikel vil jeg forsøge at give et indblik i nogle af de oplevelser jeg fik som udsendt til Afrika.

Dansken lever for at arbejde og det gør de såmænd også når de er i FN-mission. Mit job var overordnet:

- Visit and evaluate all Transport Sections units in UNMISS.
- Be contact point between MLO/STAFF and Transports Section, and make sure that transport section is updated with the number and location of MLO.
- Develop, prepare and implement routine briefings in transport section.
- Develop, and write SOP for Transport Section/UNMISS.
- Performs other duties as assigned by Chief Transport Section.

Besøgene ved transport enhederne i staterne, og den efterfølgende rapportskrivning, tog meget tid, og det med at løse andre opgaver pålagt af chefen, fyldte den sidste del.

Generelt var arbejdet meget spændende, specielt inspektionerne ude i landet. I løbet af perioden blev mine engelskkundskaber bedre og selvom vi militære har MEGET dårlige erfaringer med Google Translate, var det en stor hjælp for mig.

Da det er en civil organisation, der varetager logistikken ved FN i Sydsudan ,var det absolut ikke det samme som hjemme! Når logistikken blev planlagt var det (næsten) altid pengene, der afgjorde støtten.

Dagligdagen

Klokken syv ringer vækkeuret, og efter de sædvanlige gøremål trillede jeg ud ad porten kl. 07.45.

På trods af det relative sene tidspunkt, sad jeg bag min computer inden klokken 08.00.

Man brugte meget tid på administration. Skulle man flyve på inspektion, kunne man bruge mindst en dag på af få alt på plads. Formularer, underskrifter, ekstra underskrifter, vandring fra kontor til kontor.

Kontrol, kontrol og atter kontrol. Men

Stemningsbillede fra "Rainbow", vores lokale re

sådan er FN, og man vænner sig til det. Vi har jo også en del administration hjemme!

Omkring kl. 10.30 gjorde varmen det nødvendigt at hente 1-2 flasker vand i den lille Tut der lå tæt ved kontoret. Udbuddet i Tutten var ikke stort: Vand, sodavand, lidt tørkager og et lille udvalg af toiletgrej.

Tut-bestyreren fra Bangladesh samlede på mønter og en håndfuld danske mønter betød særbehandling, samt et par pengesedler fra Bangladesh? Det var et fint lille afbræk fra den dårlige siddestilling på kontoret.

Kakerlakkerne er ikke af de mindste i området!!

Smukke kvinder

Kl. 12.00 mødtes jeg med de andre danske ved Tukullen, som var vores nærmeste kantine, og hvor der var udendørs servering.

Selvom der var varmt, var det hyggeligt at sidde udenfor i skyggen. Menuen var gerne suppe, 8£, og en kop kaffe, 10£. At varm suppe var en succes i varmen forstår jeg ikke helt, men det blev foretrukket af de fleste danskere. Middagspausen kunne sagtens strækkes til kl. 1300, ikke mindst, da det var en fornøjelse at tale dansk til en afveksling. Det var også en fornøjelse at kigge på de forskellige mennesker, der passerede forbi. De meget eksotiske afrikanske kvinder var fornøjelige at kigge på. De var altid meget velklædte og mange var virkelig smukke.

le restaurant.

Tilbage på kontoret sad jeg alene til kl. 1400. Den lange middagspause for de øvrige på kontoret var ikke fordi de ikke gad arbejde, men primært fordi mange af dem lavede deres mad selv.

Så tiden frem og tilbage til deres MSA (område med indkvartering), tilberedning af maden, retur til kontoret, ja det tog omkring to timer. Frem til omkring 16.30 var det almindeligt kontorarbejde. Havde man meget at lave, kunne man bare blive, hvilket mange gjorde.

Kl. 17.30 trillede jeg retur gennem porten til Danish house. Manglede jeg noget i køleskabet, var det oftest "Wamp", det lokale supermarked, der blev besøgt på vejen hjem.

Høje priser

Der var 3-4 supermarkeder i Juba, hvor man kunne få noget der mindede om vestlige vare. Priserne var generelt høje f.eks. kostede en pakke lasagneplader 45 £ = 60 kr. Den mest populære vare var dåsetun, eller tun i diesel som vi kaldte det, og den koste ca. 20£.

Kl. 18.00 blev der bikset mad sammen. Oftest den meget populære "Juba Mad" som bestod af; tun i diesel, masser af hakket løg, chili, salt, peber og masser af majonæse. Substansen fordeles på ristet brød og indtages med masser af vand. Når vi var trætte af Juba Mad, spiste vi på restaurant, hvor der var velsmagende og god mad til fornuftige priser.

Myg og mærkelige dyr

Jeg nød meget at krybe under myggenettet så tidligt som muligt, men det blev som regel sent inden jeg fik set et afsnit af "Spise med Price" og ringet hjem til ca. 1.2£ i minuttet. Internettet i Danish House virkede ikke tilfredsstillende, og man kunne desværre ikke Skype hjem.

Generelt var hverdagen kedelig og det var ikke den store energi man havde, når man kom hjem efter svedeboksen i lejren, men der blev dog tid til at se video, læse og skrive.

Kedede jeg mig, kunne jeg altid bruge

BJERREGAARD & VIGEL PEDERSEN A/S

Murer-, tømrer- og entreprenørfirma

Voerbjergvej 28 . 9400 Nørresundby
Tlf. 98 17 12 55 . Fax 98 17 34 55
E-mail: info@b-vp.dk

Vores lokale grillmester, Lars, tilbereder aftensmaden.

tid på at jage myg og mærkelige dyr ud af værelset. Sprækken under døren var stor nok til at firben og kakerlakker uhindret kunne komme på besøg. Kakerlakken er jo et sødt og nyttigt insekt, men jeg syntes bedst om dem, når de holdt sig nede i slamtanken.

Nogle af os havde et ekstra hverv i relation til Danish House. Lars var vicevært, Bjarne var bank og jeg var ansvarlig for køkken og køleskab. Køleskabet blev hurtigt indrettet til øl- og sodavands skab. "Ølkassen" havde en fortjeneste på ca. 1 £ på øl og vand og efter fire måneder, var der et godt tilskud til en afskedsfest, samt en initialbeholdning til næste hold. At holde køkkenet og fylde køleskabet var et udmærket afbræk i dagligdagen.

Weekenden

Weekenden startede med grill fredag aften kl. 19.00. Vi skulle selv skaffe mad og det lokale supermarked Pfenesia var leveringsdygtigt i fersk kød. 1 kg reelt kød koste ca. 75 £, men så var man også sikker på en god og lang tyggeoplevelse, da kødet ikke var modnet.

Oksefarsen var mest populær. Det er jo ligesom tygget på forhånd, men der blev også grillet ged, svinekød, kylling, bøf og en del grøntsager. Det var hyggeligt. Og der var altid plads til en kold afrikansk "Tusker".

I weekenden var der god tid til at dyrke de få fritidsinteresser der var muligt. I starten gik vi en del ture i lokalområdet, men det blev hurtigt kedeligt, da der ikke var meget at kigge på.

Senere arrangerede vi vandreture på Jebel Mountain, og det tog rigtig fart da Hans, vores frygtløse ingeniørsoldat, ankom til lejren. Turene gik fra at være vandreture til oplevelses- og overlevelsesture. Utallige er de rifter og skrammer, som vi fik på vandreturerne med Hans, men det var den bedste del af weekenden.

Det vi havde frygtet allermest var sygdomme, men vores utallige vaccinationer og vores påpasselighed bidrog til at vi slap med to gange tyfus, en gang malaria og meget få maveproblemer.

Afslutning

Som I har kunnet læse, har det været en ubetinget stor og eksotisk oplevelse at arbejde seks måneder i Afrika. Mine tidligere missioner har jo altid været i områder, hvor der var problemer, spændinger, yderst fattige mennesker, koldt om vinteren og hvor følgerne af en krig, var tydelige.

Dette var ikke tilfældet i Afrika. Her var der varmt, nogle gange for varmt, folk havde det godt og jeg følte mig altid velkommen.

TEL.& FAX: +45 33 12 82 53
POSTGIRO NR: 102-3071
DANSKE BANK: 3015-127201
E-MAIL: MWM@MWMORCH.DK

DK-1054 KØBENHAVN K
PEDER SKRAMS GADE 3
CVR. NR.: 89 69 70 18
WWW.ORDENSBAAND.DK

KONGELIG HOFLEVERANDØR

M. W. Mørch & Søn's Eftf. ApS.

LEVERANDØR TIL ORDENSKAPITLET
GRUNDLAGT 1830

DANSKE OG UDENLANDSKE ORDENSBÅND
MINIATUREORDNER OG MEDALJER
BÅNDSPÆNDER TIL UNIFORMER

HJEMMEVÆRNETS FORTJENSTTEGN - 25 & 50 ÅRS HÆDERSTEGN
HÆDERSTEGNET F. POLITIET - CIVILFORSVARET - BRANDVÆSENET
HOLMENS - HÆRENS - FORSVARETS OG FLYVEVÅBNETS HÆDERSTEGN
NIJMEGEN MINIATUREKORS OG MEDALJER
NIJMEGEN KRYDSBÅND OG BÅNDSPÆNDER
UN OG NATO KRYDSBÅND, BÅNDSPÆNDER OG MINIATURER

PERSONELNYT

Udnævnelse til MP-sergent:
pr. 25. januar 2013:
Rasmus Gymoese
Kristian Dyrmann Larsen
Christian andres Windfeld
Martin Jessen Höhrmann
Martin Dalgaard Andersen
Nikolaj Wiil Iversen
Jesper Jeppesen
Michael Sigersted Jessen
Michael Byskov Koldsø
Rasmus Andersen
Frederik Krupka Kornbech Larsen
Lukas Rosendal Kragh
Morten Palludan von Lasson Galsc Quaade
Kristoffer Ellgaard Lundbech
Rasmus Larsen
Jonas Birkholdt Staudt
Christoffer Konstantin Ravn
Nicolai Arildsen Vangsgaard
Simon Saugmann Pedersen
Allan Frølich

Udnævnelse til seniorsergent:
Pr. 22. marts 2013:
SSG Johnny Skoven
SSG Poul-Erik Johansen

Udnævnelse til oversergent:
Pr. 22. marts 2013:
OS Dan Ravnsgaard Skaarup
OS Morten Hørby Olsen
OS Morten Rovsing Kragh
OS Bjørn Fisker
OS Leon Høivang Bech Christiansen
OS Kim Becker-Rasmussen

Leo Jensen.

Udnævnelse til korporal:
Pr. 15. marts 2013:
KP Jane Kolding
KP Bo Søgaard Sørensen
KP Christian Jensen
KP Finn Olsen

25 års jubilæum:
Pr. 31. december 2012:
Kørelærer Jens Erik Thinggaard
Pr. 1. januar 2013:
SSG John Rasmussen
OKS-1 Keld Andersen
OS John Michael Rasmussen
Pr. 16. januar 2013:
OKS-1 Algot Jack Liljegren
Pr. 30. januar 2013:
OKS-1 Joan Fuglsang
Pr. 1. februar 2013:
SSG Jørn Henning Larsen

Alex Falkenløve Erichen.

Pr. 16. marts 2013:
OKS-1 Tommy Sommer Andersen
Pr. 31. marts 2013:
SSG Claus Christian Jensen

Tjenestemandsansættelse:
Pr. 1. februar 2013:
OKS-1 Paul Otto Slott-Petersen

Anerkendelse for tjeneste ved Trænregimentet:
31. december 2012:
OKS-1 Leo Jensen

31. januar 2013:
OKS-1 Bent Sørensen
OS Olav Kristensen Bjørn

31. marts 2013:
ASS Alex Falkenløve Erichsen

Vestergaards
BOGTRYKKERI
Kvalitet og præcision er vores varemærke. Derfor vil en kontakt til os, altid indebære et godt resultat
Tlf. 9892 0500
Fåborgvej 7, Postbox 8329, 9220 Aalborg
adm@vestergaardsbogtrykkeri.dk
www.vestergaards.com

Et nyt år er skudt i gang

Som så mange andre er også Soldaterforeningen kommet ind i 2013 med de opgaver, der nu må følge med. Årets første aktivitet var deltagelsen i Hjemmeværnets årlige militære nytårsgudstjeneste, der som altid blev afholdt i Budolfi Kirke i Aalborg midtby.

Traditionen tro var kirken festligt prydet af faner fra både militære enheder som foreningsfaner fra næsten alle soldater- og marineforeninger tilknyttet Aalborg Garnison, hvilket altid giver en speciel atmosfære.

Jubilarstævnet 2013

Som omtalt andetsteds i bladet er jubilarstævnet 2013 på skinner og forberedelserne er langt fremme. Alle jubilarer vil få invitation direkte tilsendt ligesom informationerne vil være tilgængelige på vores hjemmeside.

Trods alle forsøg på at få posten leveret til den rigtige adresse må foreningen konstatere, at enkelte medlemmer flytter og ikke har soldaterforeningen på listen over dem, der skal huskes med adresseflytning. Andre gange har det glade postbud ikke lige overblik og melder "ukendt på adressen", hvilket ingen andre end postbuddet var klar over.

Får du derfor ikke dit medlemsblad omkring hvert kvartalsskifte, er du velkommen til at kontakte vores kartoteksfører på mail sekretaer@trainsoldat.dk og så kan vi sammen få tilrettet evt. adressetvivl.

Har du betalt??

For cirka tre måneder siden udsendte vi opkrævning for året 2013. P.t. er kun ca. halvdelen af de udsendte girokort omsat til fornyelse af kontingent. Det betyder så også, at hvis du ikke har indbetalt kontingent for 2013, er dette det sidste blad du vil modtage fra os.

Desværre har vi også modtaget to indbetalinger på girokort, hvor det ikke er lykkedes at aflæse indbetaleren. Hvis du ved, at kontingentet er indbetalt, men bladet ikke dukker op i juni, bedes du ligeledes rette henvendelse til kartoteksføreren, så du igen kan komme i den rette fold og modtage bladet.

Bladet vil ændre form

Ved årets start blev alle landets regimenter i besparelsernes ånd pålagt ikke at bruge økonomiske eller personelmæssige ressourcer på at udgive regimentsblade med virkning fra juli måned.

Det er et hårdt slag for soldaterforeningen, da netop regimentsbladet også er vores kontakt til jer medlemmer. Vi er dog i øjeblikket i en god og konstruktiv dialog med Trænregimentet om, hvorledes vi som forening eventuelt kan drive bladet videre og i hvilken form. I næste nummer af bladet vil du kunne læse om den kommende løsning.

Skriv til bladet

Og netop de kommende numre er fra vores side allerede langt henne, idet vi fra en tidligere trænsoldat Børge Hansen har modtaget både artikelstof og billeder om FN-missionen i Congo, ligesom vores foreningsskribent major Palle Olesen (nok bedre kendt som Gas-Palle) atter har afleveret en stor mængde stof fra dengang farfar var ung.

Netop det, at der kommer stof fra jer medlemmer, er med til at kæde både fortid og nutid sammen og gøre vores blad mere læseværdigt.

Især bliver dette vigtigt, hvis foreningen skal til at overtage bladudgivelsen og vores kilder skrumper ind til nyhedsbreve og "stjålne" artikler fra diverse tjenestestedsblade.

Kig derfor dine skuffer igennem efter gamle historier og billeder – det kan jo være at historien pludselig er ude over det ganske land.

Billede fra sidste års jubilarstævne, hvor de mange jubilarer marcherer mod stadion.

Jubilarstævne lørdag den 4. maj 2013

Som traditionerne sig byder, har Trænregimentet/Jyske Trænregiments Soldaterforening igen fornøjelsen af at invitere til Jubilarstævne på Hvorup Kaserne.

I år drejer det sig om indkaldelsesårgangene 1948, - 53, - 58, - 63, - 68, - 73, - 78, - 83 og - 88.

De fleste adresser er blevet afstemt om de enkelte jubilarer, vi har kendskab til. Disse vil blive tilskrevet direkte med invitation. Vi har desværre også måttet erkende, at vores oplysninger om indkaldelsesårgang 1983 er mangelfulde. Så hvis du har kendskab til en ven, nabo eller kollega, der blev indkaldt til Jyske Trænregiment i 1983, og som ikke har fået en invitation, må du gerne henvise til vores hjemmeside.

Selv om du ikke er jubilar i de nævnte årgange, er du velkommen til at deltage i paraden og medaljeoverrækkelsen under alle omstændigheder. Ønsker du deltagelse i jubilarmiddagen også, bedes du rette henvendelse til vores kasserer Asger Kibsgaard for yderligere oplysninger. Han træffes på tlf. 20 75 52 10 el. mail kibsgaard@stofanet.dk.

Som det kan læses af nedenstående program, foregår al adgang til kasernen via hovedvagten på Gl. Høvej. Det skyldes, at den gamle indkørsel ved vagten på Hvorup Kaserne er blevet nedlagt. Der er derfor indskrivning på UMAK og KFUM Soldaterhjem har lovet at stille op med kaffe, brød og andre herligheder.

10.30 (senest)	Samling ved bygn. 34 (UMAK) på Hvorup Kaserne (auditoriebygningen modsat den gamle hovedvagt). Indkørsel ad den nye hovedvagt på Aalborg Kaserner. Da vi af erfaring ved, at der kan opstå kø ved registreringen, anmoder vi om, at deltagerne kommer i god tid. Soldaterhjemmet vil være til stede med kaffe og brød.
11.00	Afmarch fra bygn. 34 med Hjemmeværnets Musik- og Tambourkorps, Vendsyssel og fanerne i spidsen til paradepladsen
11.15	Regimentschefen overtager styrken og overrækker jubilarmedaljer til fremmødte jubilarer.
12.00	Mulighed for at bese kasernen.
12.50	Dørene til gymnastiksalen åbnes. Samlet indmarch i jubilarårgang.
13.00	Velkomst
13.30	Spisning i gymnastiksalen for jubilardeltagere samt indbudte gæster.

Menu

Sild på is m/ kartofler og smør
Beuf Stroganoff m / ris og salat
Ostesnitte
Kaffe
1 øl eller vand samt en snaps

Arrangementet slutter kl. 18.00.

Deltagerpris for medlemmer samt deres ledsager: kr. 200,00

Deltagerpris for ikke-medlemmer samt deres ledsager: kr. 275,00

Ved samtidig indbetaling af kontingent på kr. 150,00 koster det kun medlemspris at deltage.

SIDSTE TILMELDINGSFRIST: FREDAG D. 19/4 2013.

ISSN 05243

SIKKERHED, HURTIGHED OG FREMKOMMELIGHED

Mineryddere og pansrede maskiner til entreprenørarbejde eller materialetransport. HYDREMA leverer innovative løsninger til felten.

HYDREMA

Hydrema'en er en af dine trofaste støtter i Forsvaret.
Vi vil også gerne være det i dit civile liv,
derfor støtter vi

InterForce

TRÆNREGIMENTET

Hærens Center for Logistik og Militærpoliti

Nr. 2 | Juli 2013 | 68. årgang

En oberst takker af

Trænregimentets afholdte chef, oberst Flemming Larsen, er blevet pensioneret.

Side 14-15

"Patienterne" var sminket meget livagtigt, da Sanitetskompagniet var på øvelse i Borris.
Læs om øvelsen på side syv.

Indhold

3 Farvel og tak for en fantastisk tid!
4 Det er ikke en bus - men næsten
5 Kamp i by
5 CH HOK på besøg
6 CTS-Anlæg indviet på Aalborg Kaserner
7 Konventionel sanitetstjeneste
8 Indsat i en fredsbevarende operation
9 Hjertestarter
10 Idrætsdag på Aalborg Kaserner
12 Mesterskabet kom atter i hus
13 Orienteringsdag for pårørende
14 Chefskifte
15 Besøg af Forsvarschefen
16 Arbejdsglæde på Aalborg Kaserner
17 En unik oplevelse rigere
19 Regimentet fyldte år
20 Værnepligtige testet ved stor øvelse
21 En menigs betragtninger om kontroløvelsen
22 Og så blev de hjemsendt
22 Akademiske MP'ere
23 PERSONELNYT
24 Gamle traditioner og nye vinde
27 Fugleskydning 2013
28 Flagdag for Danmarks udsendte
28 National flagdag i Viborg

Side 20

Side 22.

Side 19.

Side 17-18

Besøg Trænregimentets hjemmeside på:
www.forsvaret.dk/trr
og
Soldaterforeningens hjemmeside:
www.trainsoldat.dk

Redaktion
Ansvarshavende redaktør:
Major P.S. Rasmussen Telefon: 98 19 70 10.

Redaktionsgruppe:
Seniorsergent Klaus Klæstrup
Korporal Palle Strandgaard (PaS)
Assistent Trine Winther

Redaktionens adresse
Trænregimentet, Aalborg Kaserner
Garnisonsstøtteelementet
9400 Nørresundby
Tlf.: 98 19 70 15
E-mail: pallestrandgaard@mil.dk

Kontaktperson ved Trænregimentet/ Jyske Trænregiments Soldaterforening
Hr. Bent Frisk, Tlf.: 40 79 06 55
E-mail: bf@bfvang.dk
Tryk: Vestergaards Bogtrykkeri.

ISSN 05243

Udgivelser/oplag
"TRÆNREGIMENTET" udkommer i et oplag på 3.000 stk. Imidlertid er dette det sidste nummer, der udkommer i hard copy, med Trænregimentet som udgiver. Fremover udsendes kvartalsvis et elektronisk nyhedsbrev.

"TRÆNREGIMENTET" er et personaleblad for personel ved Trænregimentet samt foreningsblad for Trænregimentet/JyskeTrænregiments Soldaterforening.
Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for regimentets officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.
Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Farvel og tak for en fantastisk tid!

Så er vi i gang med forligskonsolideringen. Den 27. maj fik vi HOK direktiv for konsolideringsarbejdet og netop nu er vi i fuld gang med at udarbejde udkast til ny struktur og sammensætning af Trænregimentet. Vi arbejder ud fra den af HOK givne ramme, som bl.a. omfatter en sammenlægning af TRR og dele af DANILOG samt en ny værnsfælles militærpolitienhed tilknyttet regimentet i Aalborg.

Da forsvaret skal spare 2.7 mia. kr. om året, effektivt fra 2017, er de givne rammer stramme og vi må indstille os på effektiviseringer, rationaliseringer samt centralisering og sammenlægninger. Operative kapaciteter prioriteres, hvorved stabs- og støttestruktur vil opleve de største tilpasninger. Vi forsøger dog - inden for de givne rammer - at få strikket en hensigtsmæssig og fleksibel struktur sammen.

Indledende forslag og udkast er afleveret til HOK den 21. juni og arbejdet fortsætter hen over sommeren til medio august, hvor arbejdet skal færdiggøres. Det er min forventning, at vi snarest efter CH HOK godkendelse, medio august, kan orientere medarbejdere ved regimentet om detaljer og konsekvenser ved ny struktur.

Jeg befinder mig nu i min absolut sidste del af min aktive karriere og det går, med alt for hastige skridt, mod afslutningen af min periode i Forsvaret.

Med udgangen af juli afslutter jeg 41½ års tjeneste i forsvaret, hvor de 36 er foregået med udgangspunkt i Aalborg eller Nordjylland og hvor jeg i langt hovedparten af tiden, har arbejdet med logistik og militærpoliti. De sidste 12 år har jeg været oberst, en periode som blev opdelt i tre delperioder, to perioder på i alt ca. otte år som chef for Trænregimentet på Aalborg Kaserner og Garnisonskommandant i Aalborg og en periode på 4½ år ved NATO i Italien.

Der er sket meget i denne lange periode og vi har en ganske anden og mindre hær i dag end den jeg blev indkaldt til i 1972. Men jeg vil påstå, at vi ikke har en ringere hær end dengang. Det samme vil jeg påstå for så vidt angår Trænregimentet eller logistik og militærpoliti i lidt bredere forstand. I 1977 da jeg ankom til Jyske Trænregiment, som nyudnævnt premierløjtnant, var dagligdagen en anden. Vi uddannede mange og store værnepligtenheder til mobiliseringsstyrken (beredskab) og havde også internationale missioner i den lettere udgave. Senere, da vi påbegyndte de lidt skarpere internationale missioner, i begyndelsen af 90'erne, blev der mere fokus på logistikken og militærpolititjenesten - ja man fik faktisk øjnene op for, at vores tjenestegren ligefrem blev afgørende for hærens operationer. Med udvidelsen af det internationale engagement til Kosovo, over Iraq og til Afghanistan, er det kun gået fremad for logistiktropperne. Ved afslutningen af min tjeneste kan jeg således konstatere, at logistik og militærpoliti er på sit højeste niveau nogensinde - og det gælder såvel vores professionelle indsats og ydeevne hjemme og ude i verden som vores organisation/struktur og andel i hæren.

Det er rart at vide, at man afslutter sin aktive tilværelse på "toppen", idet jeg overleverer et velrenommeret, velfungerende og meget effektivt regiment og tjenestegrenscenter til min efterfølger i regimentscheffunktionen.

Denne succes kan jeg alene tilskrive alle Jer medarbejdere ved regimentet uanset militær eller civil og uanset grad eller hvorfra i landet og uden for landet I yder Jeres indsats for regimentet. I er hver især den lille brik i det store spil, der får hjulene til at dreje i den rigtige retning og tilsammen udgør vores effektive og professionelle regiment. Og vi er i dagligdagen godt hjulpet af vores kolleger på Aalborg Kaserner og i Aalborg Garnison, der til trods for et andet organisatorisk tilhørsforhold yder os støtte - jeg har altid følt, at også I er en fuldt integreret del af vores organisation.

Jeg vil altid tænke tilbage på mine 41½ års tjeneste med den største glæde og mine allerbedste minder vil være samhørigheden og nærværet med Jer medarbejdere ved regiment og Aalborg Kaserner samt det intensive og indholdsrige samarbejde med samarbejdspartnere i og uden for garnisonen samt med de mange soldaterforeninger og andre frivillige organisationer, der er tilknyttet Aalborg og Nordjylland.

Jeg vil her mod slutningen gerne sende Jer alle en stor tak for alt samt de bedste ønsker for fremtiden til hver enkelt af Jer. Tak for mange, mange gode stunder og positive oplevelser sammen med Jer.

Det har i sandhed været med stolthed og en ære at være Jeres chef og jeg vil komme til at savne Jer.

Det beroliger mig dog at vide, at regimentet med Jer føres videre i samme positive ånd og tone i fremtiden.

Flemming Larsen

Det er ikke en bus - men næsten

Transport af personel på ladet af en lastbil har i mange år været normalt. Først var personellet ubeskyttet og sad på ladbunden, senere blev sikkerheden forøget ved anvendelse af lad/rufsæt med sæder, sikkerhedsseler og styrtbøjler.

Nu har Hæren, med hjælp fra flyvevåbnet og Forsvarets Hovedværksted, imidlertid udviklet en personeltransportcontainer, som både kan anvendes fleksibelt, og som beskytter soldaterne efter tidssvarende færdselssikkerhedsstandarder. Det er ikke en bus! - men næsten.

Anvendelse

Ligesom de gamle personeltransportere er det hensigten, at personeltransportcontaineren (PSNTPCON) anvendes til transport af soldater i nærområdet, altså transporter af få timers varighed.

Der er plads til 17 soldater, og det er ikke hensigten, at containeren skal anvendes til taktisk indsættelse af soldater, kun til transport af soldater fra A til B. Det er altså ikke en "infanteribus".

Opbygning

Containeren kan placeres på alle ladvogne med en ladlængde på mindst seks meter og containerlåse, herunder kroghejs, hvilket muliggør en fleksibel anvendelse af PSNTPCON.

Indgangen til containeren er placeret fortil i højre side. Der er således mulighed for at lastbilen kan have hænger på, f.eks. til soldaternes bagage, uden at det genererer ind- eller udstigning af containeren.

Sikkerhed

Sikkerheden er blevet væsentligt forbedret. Soldaten sidder fastspændt i kørselsretningen i en fempunktssele, og sædet kan justeres, så soldaten kan have sin hjelm på.

Sæderne er også gjort tilstrækkeligt brede, således soldaten kan sidde med sin personlige kamp- og beskyttelsesudrustning på. Våben placeres i holdere forrest i containeren, mens udrustning placeres i net fastgjort til loftet.

Implementering

Hæren har indkøbt 10 PSNTPCON til levering i marts 2013, med option på yderligere 50.

Af menig Niels Kristian Lykkegaard Rasmussen, 2. Deling/6 HBUKMP.

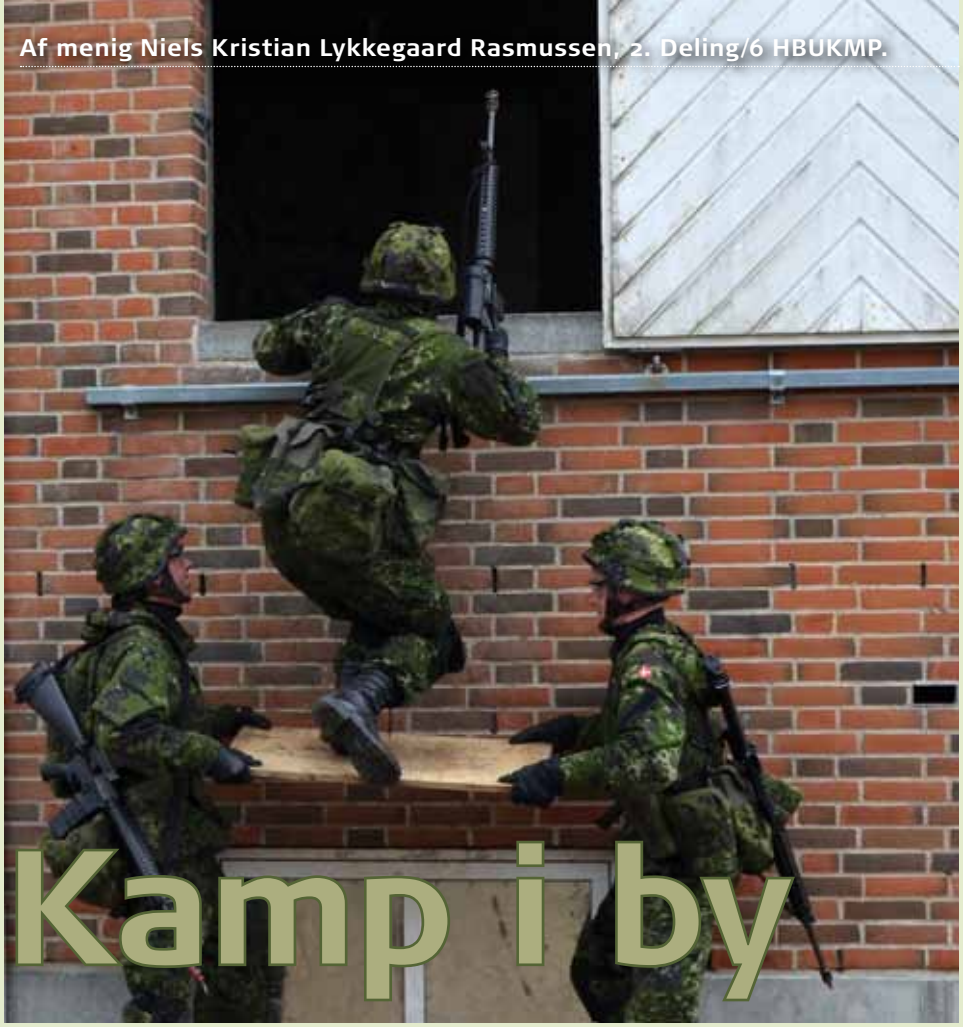

Kamp i by

Jeg ved ikke, hvad de andre menige havde forestillet sig TOVBY var for en "by" inden bykampsdagen. Jeg personligt havde måske forestillet mig en mindre beboet by med et tilstødende militært område, hvor man kunne indøve bykampens elementer.

Lad os bare sige, at jeg blev en smule skuffet, da vi kom gående mod ti tomme huse uden døre og vinduer.

Men sådan var TOVBY - lille, forladt og midt i Finderup Øvelsesterræn. Indbyggertallet ifølge delingsføreren: Tre sumprotter.

Dagen startede, som så mange andre feltdage, med en god gang "klar til kamp". Diverse instruktører dygtiggjorde nu os menige i basale færdigheder i bykampen.

Og man skulle trække på en lang række kvaliteter, for ikke at ligne en komplet idiot: Enkeltkæmperfærdigheder til indbrud i hus, koordinering til sikker passage gennem ildkorridorer og bevægelse i farlige rum, samt samarbejde under alternativt indbrud.

Lad os også bare sige at ens intimsfære blev brudt et par gange gennem sådan en god gang bykamp. Man står tæt, går tæt og ligger tæt, når man bevæger sig gennem en by.

Målet var byens hotel

Inden afgang fra TOVBY stod vi over for et delingsangreb på bebyggelserne. Hovedopgaven var befrielsen af to tilfangetagne FN-observatører. Vores fire grupper fik bestemte opgaver i byen, bestemte bygninger de skulle bryde ind i og bestemte områder, der skulle sikres.

Det endelige mål var byens "hotel", hvor de to observatører blev holdt fanget. Efter at have haft udsyn over byen fra en nærliggende krete trængte min egen gruppe ned til byen.

Pludselig står man, i midten af råb fra fem forskellige befalingsmænd, og forbereder indbrud i et hus. Idet man træder over dørtærsklen, sprænges en granat i huset ved siden af, og man føler sig, bare for en kort stund, i krig.

Efter endt angreb, næsten uden tilskadekomne, gik turen tilbage mod kasernen. Efter næsten 14 timer i felten var det en flok trætte soldater, der kom hjem. Men de kom hjem med en ny fed oplevelse.

CH HOK på besøg

Chefen for Hærens Operative Kommando (HOK), generalmajor Per Ludvigsen, besøgte den 17. april Aalborg Kaserner.

Her blev han indledningsvis orienteret af chefgruppen om situationen ved Trænregimentet, hvorefter generalen fik forevist regimentets Æresvæg samt Mindelund.

Derefter gik turen til gymnastiksalen på Nørre Uttrup Kaserne, hvor generalmajor Per Ludvigsen orienterede regimentets personel om forsvarsforliget og om, hvad de deraf følgende besparelser kunne ventes at medføre.

Besøget var et led i en besøgsrunde til alle underlagte myndigheder. Formålet var at møde chefer og medarbejdere samt at drøfte og orientere om status og hærens fremtid.

- Jeg har ønsket en dialog med medarbejderne. Jeg har fået mange gode spørgsmål og forslag ved besøgene rundt om i landet. Det glæder mig, fordi det viser, at der tages ansvar, og at man interesserer sig for hæren som arbejdsplads. Hæren vil også fremover byde på udfordringer og nye muligheder, sagde generalmajor Per Ludvigsen.

CTS-anlæg indviet på Aalborg Kaserner

Forsvarets største CTS-anlæg (Central Tilstandskontrol og Styring) blev 13. juni indviet på Aalborg Kaserner.

310 millioner kroner. Så meget bruges der årligt på energi i Forsvaret. Derfor er der fornuft i at finde steder, hvor der kan spares på energien. Selvom Forsvarets Bygnings- og Etablissementstjenestes (FBE) Energisektion længe har sagt "Luk, sluk, skru ned. Det' en ordre!", kan det være nødvendigt at tage tekniske hjælpemidler i brug.

Derfor kunne Forsvarets hidtil største CTS-anlæg indvies 13. juni. Anlægget består af, ikke mindre end, 15.000 målepunkter fordelt på 750 rum, der styres og overvåges af anlægget.

Anlægget kan, via de mange målepunkter, betjenes fra en computer, hvorved temperaturen i det enkelte rum kan justeres alt efter behov, ligesom der eksempelvis kan tændes og slukkes for lyset og ventilationen.

Store besparelser

CTS-anlægget forventes at kunne reducere Aalborg Kaserners strømforbrug med 10-30 %.

Derfor vil investeringen på 20 millioner kroner være tjent ind i løbet af 10-15 år.

Det var således to meget tilfredse modtagere – repræsenteret ved henholdsvis garnisonskommandant Flemming Larsen og leder af FBE Lokalstøtteelement Aalborg Kaserner – der fik overdraget anlægget af FBE's stabschef, brigadegeneral Claus Uttrup. Flemming Larsen udtrykte stolthed over, at Aalborg Kaserner er blevet udvalgt til at være det ene af de to "Grønne Etablissementer", og derved kan være frontløber i forhold til at udvikle Forsvaret i en grønnere retning.

- Foruden at spare på energien, skal CTS-anlægget bidrage til at opfylde Forsvarsministeriets klima- og energistrategi, som blandt andet stiller krav om energieffektiviseringer i bygninger, sagde FBE's stabschef, brigadegeneral Claus Uttrup i sin tale ved overdragelsen.

Derfor går anlægget også godt i tråd med klima- og energistrategien, der også stiller krav om, at der inden 2015 er installeret og implementeret en sådan fjernaflæsning i en fjerdedel af de bygninger, hvori det er rentabelt.

Grønne Etablissementer

- Det går i tråd med projekt "Grønne Etablissementer", da systemet netop kan understøtte fremtidige investeringer. Ligesom systemet kan danne grundlag for, hvor og hvordan der skal sættes ind for at opnå energibesparelser, fortsatte Claus Uttrup.

Det var en meget glad og tilfreds Flemming Rosenskjold, der fik overdraget anlægget af Brigadegeneral Claus Uttrup.

Således blev endnu et stort skridt i "Grønne Etablissementer" taget.

- Det næste som sker på Aalborg Kaserner, bliver en energimærkning af alle bygninger. Det hele giver god mening. Både for miljøet, for Forsvarets økonomi og for vores allesammens skattekroner, udtalte CH-LSE Aalborg, Flemming Rosenskjold.

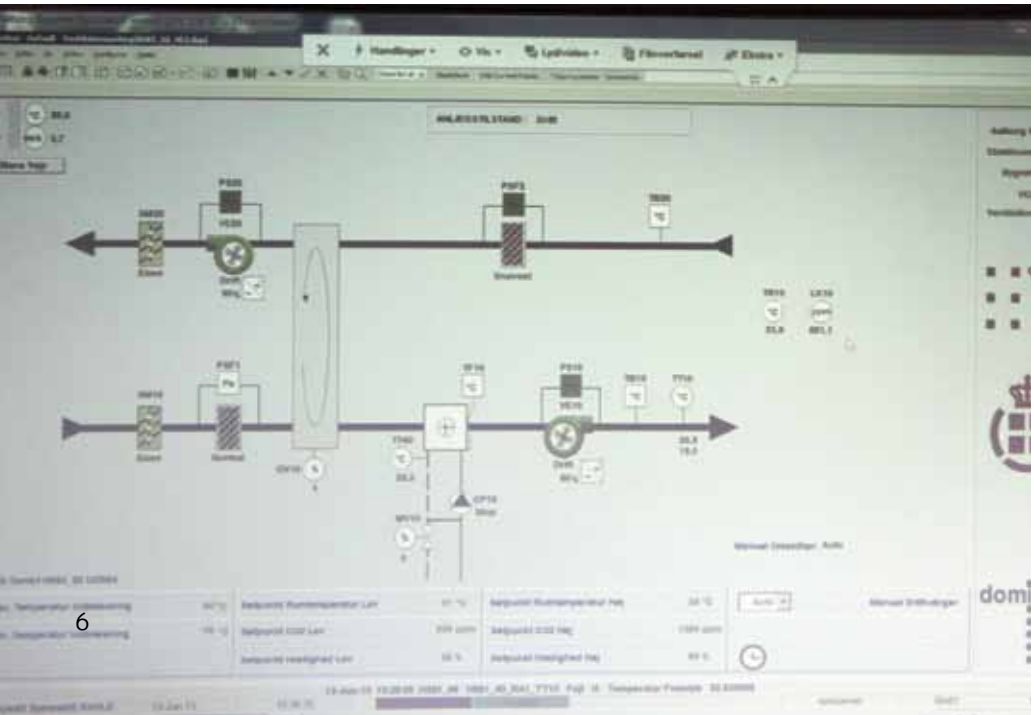

Finurligt ser det ud, men via skærmbilleder af diverse rum og bygninger, kan varme, lys m.v. styres af én mand via én computer. Der er på Aalborg Kaserner 15.000 målepunkter fordelt på 750 rum.

Konventionel sanitetstjeneste

Af overkonstabel-1 K. K. Sørensen.

Et indblik i 1. Sanitetskompagni's skydeperiode i Borris.

Alle stod tavse og lyttede da instruksen, for bane 27 i Borris, blev givet. Kamp fra stilling, dog med det men, at der var opstillet et telt med forbindeplads let indrettet til at tage imod sårede "fra fronten".

Før turen til Borris, blev der givet en briefing om, hvordan banen var tænkt udført. Men fra tanke til handling kan der være langt. De sidste detaljer blev forklaret, delingsføreren fik kommandoen, og 1. deling gjorde klar til kamp.

Med alle på deres respektive pladser, jeg selv på forbinderpladsen, kom det pludselig over radio; "To infanterister observerende mod os... 400 meter ude ved rødt hus".

Stilling under anbreb

Alle begyndte langsomt at forstå, at nu går det snart løs. Et øjeblik efter alle havde fået deres udrustning på, rungede et stort brag hen over forbindepladsen og straks begyndte LMG'et at "tygge" i små salver og bekæmpe fjenden. Vores stilling var nu under angreb.

Lige som kampen var kommet i gang, rullede en BUSLET op ved forbindepladsen. I den var der to hårdt sårede patienter fra "frontlinjen". Sminkningen af patienterne var så gennemført, at skadernes omfang og størrelse ikke kunne tages fejl af. Momenterne skreg og vred sig i smerte, så man til tider var ved, at komme i tvivl, om skaden var simuleret.

Under patientbehandlingen modtager NK deling pludselig en melding fra kampstillingen. Deres ammunition var ved at slippe op. Da alle enten kæmpede kampen, eller var travlt optaget af patientbehandling, fik jeg til opgave at genforsyne vores folk.

I løb op til fronten med hænderne fulde af ammunition, kravlede jeg på knæ og albuer ud til skyttehullerne og fik genforsynet. På vej tilbage fra kampstillingen blev en af soldaterne såret. Jeg selv som eneste ledig mand på stedet, skynder mig over til soldaten for at starte behandlingen.

Mens jeg behandler blev der rekvireret et bårehold, som er på stedet i løbet af et minut. Den sårede blev hastet tilbage til forbindepladsen, hvor behandlerne netop havde færdiggjort de foregående patienter, så der var plads til nye.

Stress, kaos og spænding

Sådan gik dagen frem til mørkets frembrudt. En hel dag med stress, kaos og spænding. En oplevelse og forståelse af, hvor omstillingsparat og alsidig, man er nødt til at være, for at kunne fungere som sanitetssoldat.

Dagen på bane 27 viste 1. deling, at vi kan samarbejde og kommunikere, også under pres. At vi kan arbejde hurtigt og stadig bevare en ro, som gør at alt arbejde er så tæt på perfekt, som den givende situation tillader.

Opstillingen af forbindeplads let, mens der var skarpskydning, gav et element af, at det vi er trænet til, og det vi søger at dygtiggøre, rent faktisk kan lade sig gøre. 1. deling gik den dag fra skydebanen og i seng, med et stort og veltilfreds smil på læben, samt følelsen af succes.

Af menig Kececi 4. Deling/6 HBUKMP.

Indsat i en fredsbevarende operation

Om 4. Delings oplevelser og bedrifter i det såkaldte IFO modul.

Camp Hammer og øvelsesterrænet omkring Aalborg Kaserner satte rammerne for tre dages undervisning og introduktion til livet som soldat på opgave i en fredsbevarende operation.

Scenariet var en konflikt mellem det såkaldte Sydland og Nordland.

De to lande, der var afgrænset af Limfjorden, var efter endt krig et nemt offer for nye ulmende konflikter.

En af årsagerne til dette var den lille enklave Lindholm, beliggende umiddelbart nord for Limfjorden i den sydlige del af Nordland. Størstedelen af Lindholms befolkning følte stor tilknytning til Sydland.

I den forbindelse var det Sydlands mål at få indlemmet Lindholm, mens Nordlands mål var at ændre demografien i enklaven.

Vores opgave som fredsbevarende styrke var, med stor synlighed i området og kontrol af de lokales omgang med bl.a. våben og store summer penge, at hindre en optrapning af konflikten og ultimativt hindre en eventuel senere invasion fra Sydlands side.

Vores tilstedeværelse i området var dog ikke altid lige velset, hvorfor vores arbejde ofte kunne blive besværliggjort af utilfredse civile.

Undervisningen

Selve undervisningen blev inddelt i femmoduler: Vagttjeneste i Camp Hammer, 'House and Area Search', 'Mobile Check Point, 'Quick Reaction Force' og sluttelig et momentmodul, hvor en deling fik til opgave at lege civilbefolkning, således de andre delinger havde noget at arbejde med.

Herudover var der de fælles opgaver, såsom natpatruljer i området omkring Camp Hammer, samt vagttjeneste i campen mellem kl. 21.00 og 07.00.

På vagt i Camp Hammer

Selve vagttjenesten blev inddelt i fire opgaver, der blev fordelt på delingens fire grupper. For det første skulle hovedvagten besættes sammen med de fire nærsikringsposter lokaliseret i hvert af campens fire hjørner. Derudover skulle der iværksættes patruljering rundt i lejren og til slut skulle én gruppe være beredskabsstyrke i tilfælde af f.eks. store optøjer udenfor hovedvagten.

I sådanne tilfælde skulle 'grøn kæde' etableres. Det stod hurtigt klart, at vi ikke ville få nogen nem dag på kontoret.

Campen blev konstant forstyrret af lokale, der søgte arbejde og nysgerrige, der ville tage billeder af lejren. Også enkelte vrede civile fandt frem til lejren. Det hele kulminerede, da en større gruppe mennesker nærmede sig lejren for at demonstrere mod deres dårlige levevilkår.

'Grøn kæde' blev derfor hurtigt etableret, hvorefter demonstranterne vendte snuden hjemad.

House and Area Search

Forløbet om House and Area Search var todelt. Første del var en indlæringsfase,

hvor delingen fik de basale teoretiske færdigheder på plads, og anden del var en reel opgave, der bestod i at searche en bygning og området omkring denne.

Først på dagsordnen var oprettelsen af hhv. den ydre og indre ring omkring ejendommen. Dette blev gjort for at sikre arbejdsro til grupperne inde ved ejendommen. Hernæst kunne selve search-teamet gå i gang med deres arbejde.

Både selve huset og dets beboere skulle searches, og der blev gået systematisk til værks. Udenfor blev selve området searchet alt imens ydre ring holdt nysgerrige civile væk fra området. Indsatsen resulterede i fund af diverse våben samt narkotika - en vellykket operation.

Mobile Check Point

Ligesom HA Search blev Mobile Check Point modulet inddelt i to forløb. Først et teoretisk og så et praktisk.

Den teoretiske del bestod hovedsageligt i oprettelsen af MCP'et, repetition af elementerne i vehicle search, samt kende til vores beføjelser som soldater i en fredsbevarende operation. I den forbindelse blev Soldatens Kort for fredstid endnu engang gennemgået.

Da alt det teoretiske var på plads, kunne vi blive transporteret ud til den lokation, hvor vores MCP skulle oprettes.

Efter nedstigning fra lastbilerne blev køretøjerne sikret 360, hvorefter de forskellige enheder hurtigt kunne oprette deres områder og virke i operationen.

Al trafik blev standset og gennemgået for ulovlige besiddelser, ligesom også alle personer blev searchet. Og også denne gang blev der fundet betydelige mængder ulovlige genstande på de tilbageholdte og disses køretøjer. Dog blev enkelte ting overset, hvilket vi dog ikke taler alt for højt om. Måske det var derfor delingen efterfølgende ikke blev kåret som ugens deling. Hvem ved?

Quick Reaction Force

Formålet med dette forløb var at skabe et beredskab, der på hvilket som helst tidspunkt skulle kunne være klar til at rykke ud og støtte til f.eks. ulykker, hvor førstehjælp er påkrævet, bjærgningsopgaver, sikring og ildkamp.

Vores primære opgave var at skabe et beredskab, der skulle yde hurtig og sikker førstehjælp. Måden det skulle gøres på var hurtig transport til ulykkesstedet, herefter sikring af køretøjer og efterfølgende sikring af ulykkesstedet med etablering af indre og ydre ring og slutteligt et førstehjælpshold hvis primære opgave bestod i at redde menneskeliv.

I den forbindelse blev vi efter gentagne indøvelser sendt af sted mod en ulykke. Et køretøj var kørt galt i en skov og de to personer i bilen var kommet slemt til skade.

På under 35 minutter lykkedes det os på sikker vis at hjælpe de to personer og få dem overdraget til ambulanceredderne, der kunne fortsætte behandlingen. Et rigtigt vellykket og spændende modul!

Momenterne

Selvom det at gøre livet surt for de andre delinger helt klart var noget af det sjoveste på øvelsen, tager vi i delingen mange andre spændende og lærerige ting med os hjem. Vigtigst af alt måske det styrkede sammenhold en sådan øvelse giver, og så det faktum, at vi alle føler os klar til at blive sendt af sted til en hvilken som helst fredsbevarende operation.

Hjertestarter

Umiddelbart ved indkørslen til Aalborg Kaserner er nu opsat en hjertestarter på Hovedvagtens væg til højre for bommen.

I forvejen er der hjertestartere ved de to gymnastiksale på Aalborg Kaserner. Disse tre vartes af Lokalstøttelementet og er tilgængelig døgnet rundt for personellet på Aalborg Kaserner.

Hjertestarteren ved Hovedvagten er tilgængelig for alle og er blot én af de 8.178 registrerede, der forefindes over det ganske land. Alene nord for Limfjorden findes der 571 af slagsen, så nordjyderne er ganske godt med.

Samtlige hjertestarteren i hele landet kan i øvrigt findes på Trygfondens hjemmeside: http://www.hjertestarter.dk/kort

Idrætsdag på Aalborg Kaserner

På en dejlig sommerdag i maj afviklede regimentet en storstilet idrætsdag med langt over 1.000 deltagere.

Det blev til et rigtig godt arrangement, der startede med en velkomsttale af regimentschef, oberst Flemming Larsen, der efterfølgende affyrede startskuddet til dagens første disciplin: 3 km løb.

Skuddet blev ikke affyret med en pistol, men med en kanon, der velvilligt var stillet til rådighed af oversergent Erik Steffen j. Steffensen.

Dagens resultater

Individuelle vindere af 3 km løbet:
Herrer: Søren Kofoed (2 FSBTN) i tiden 09.03 minutter.
Damer: Signe Mølgaard (5 MPBTN) i tiden 12,30 minutter.
Vindere af holddisciplinerne:

ST/TRR + HDNJY + 3 VEDLBTN:
Hockey
1 LOGBTN:
3 km løb
Basketball
Beachvolley
2 FSBTN:
Præcisionskast HGR
Øksekast
4 SANBTN:
Tovtrækning
Petanque
Disciplin X
5 MPBTN:
4 x 400 meter stafet
Fodbold
3 kamp (3 km løb, FHB og HGR)
Samt samlet vinder af idrætsdagen.

I forbindelse med præmieoverrækkelsen blev årets idrætsleder kåret:

Det blev – ganske overraskende for hende selv – Betina Kjærup fra 5 MPBTN med følgende motivation:

"Medarbejderen har gennem sit store engagement gentagne gange stået som initiativtager og tovholder ved idrætsarrangementer for personel med interesse for især Cross Fit og løb.

I den forbindelse skal særligt fremhæves Cross Fit arrangementet Army Games og diverse løbsarrangementer, som f.eks. I Forms Kvindeløb, Lady walk og DHL Stafetten. I sin rolle som tovholder formår hun at skaffe gode og kompetente hjælpere blandt det øvrige personel på Aalborg Kaserner.

Hun har gennem flere år uddannet sig som instruktør i Cross Fit, hvilket især kommer unge og uerfarne udøvere til gode.

Hun fremstår som en meget engageret person, der selv efter en lang arbejdsdag og i weekends, hvor en stor del af aktiviteterne afvikles, formår at bevare den fornødne entusiasme".

Erkendtligheden:
Billede af en klovn
Billedets tekst:
Lederen viser vejen!

Klovnen er et forbillede for sine medmennesker. Han viser ved sin optimisme, gode humør og stædighed, at vejen frem, foregår ved målbevidsthed og positivitet.

Klovnefiguren symboliserer alt det sjove, men til tider, også det sørgmodige, hvor træning og præstation ikke altid følges ad. Men, ved humør og fasthed/stædighed, lykkedes det alligevel.

Grill og musik

Idrætsdagen sluttede med et bedre grillparty, hvor de søde piger fra kantinen serverede diverse grill-lækkerier for de sultne idrætsudøvere. Og skulle man mangle lidt på kulturen, var der lejlighed til det i gymnastiksalen, hvor stand-upmusikeren Per Worm sørgede for den musikalske underholdning krydret med et par sjove anekdoter. Vejret var dog så pragtfuldt, at de fleste valgte at slikke solskin i stedet.

Alt i alt en fantastisk dag, som regimentets personel satte stor pris på.

NY REGIMENTSCHEF

Den nye regimentschef, oberst B.G. Schnoor, hilser her på major J. Boisen, kursusleder ved Kursuselementet.

Ved en parade på Hvorup kaserne den 2. maj 1988 overtog oberst B.G. Schnoor kommandoen over Jyske Trænregiment og Hærens Træn- og Militærpolitiskole.

Obersten tog i en kort tale udgangspunkt i, at paradens største islæt kom fra skolen. Nedskæringer i såvel tjenestetid som indkaldelser gør, at regimentet i tre måneder hvert år er uden værnepligtigt mandskab.

Obersten fremhævede, at regimentet i sit godt 36 årige liv har uddannet titusinder af trænsoldater og at Kursuselementet i samme periode har uddannet tusinder af befalingsmænd af såvel træn- som MP-linien.

Oberst B.G. Schnoor har en god baggrund for sit kommende virke. Han tilgik forsyningstropperne i 1961 og tilhørte Sjællandske Trænregiment indtil forsættelsen til Jyske Trænregiment i 1976.

Obersten har ved de to regimenter og skolen bestridt funktioner af varierende karakter på alle niveauer. Han er således den første regiments- og skolechef, der har praktisk tjeneste ved militærpolitiskolen som en del af sin baggrund.

I årene 1970 - 72 gennemgik oberst Schnoor Generalstabskursus ved Forsvarsakademiet og forrettede i fortsættelsen heraf tjeneste i Operationsstaben i Forsvarskommandoen i fire år.

Oberstens seneste funktion inden sin tiltræden som regiments- og skolechef var chef for tjenestegrensspecialet ved Hærens Træn- og MP-skole.

Oberst K.H. Sørensen, chef for Dronningens Livregiment og Garnisonskommandant, lykønsker her oberst B.G. Schnoor.

Mesterskabet kom atter i hus

Af seniorsergent Bo Lassen, Fodboldudvalget.

De militære mesterskaber i udendørs fodbold blev for tredje år i træk gennemført med AKIF som arrangør. Stævnet blev gennemført over to dage (14-15 MAJ) på Vodskov Stadion, der har været en fremragende samarbejdspartner alle tre år.

I lighed med de to tidligere år, var det SSG Klaus Klæstrup og hans trofaste "arrangørteam" (ingen nævnt – ingen glemt..!), der løste opgaven perfekt. Det være sig lige fra indkvartering, bestilling af dommere, kammeratskabsaften m.m. Dette "arrangørteam" har alle tre år fået vist, hvad Trænregimentet formår på det organisatoriske plan – stor ros for det...!

Resultaterne for AKIF-holdene

Herresenior A (11-mands):
I denne række stillede AKIF med et hold bestående af VPL fra HBUKMP'erne i 1 LOGBTN.

Holdet var udtaget af LT Morten Brandt Kristensen (MB), der havde lagt et stort arbejde heri. Da der vanen tro er mange gode fodboldspillere blandt de VPL, så kræver det nogle træningssamlinger, hvor man efterhånden får udvalgt en bruttotrup. Og MB havde gjort sit arbejde godt, hvilket udmøntede sig i, at AKIF atter tog sig af førstepladsen i denne række (for 4. gang på 8 år!)

Herresenior B (7-mands):
I denne række stillede AKIF et enkelt hold, der bestod af spillere fra 2 FSBTN – og en overgang så det faktisk ud til, at vi kunne få 2 hold med, idet MP også havde et hold "på trapperne". Der var imidlertid loft på antallet af tilmeldte hold, så det blev ved et ene hold fra 2 FSBTN. I spidsen for holdet stod Danny Axelsen og Mads Thimm – som de i øvrigt også gjorde det ved DMI indendørs. Placeringsmæssigt blev det til en 4. – 5. plads, hvilket nok var lidt i underkanten af det forventede, og nok primært skyldes, at de sidste to kampe den første dag blev tabt. På dag to byttede de groft sagt ud på forsvar og angreb – hvilket gav flere sejre end opstillingen på første dag...tankevækkende!

Kvinderækken:
I denne række stod KP Ole I. Hansen (ST/TRR) for udtagelsen i samarbejde med KS Tanja M. Pedersen (6 HBUKMP).

Vores kvinder har de seneste år været fast inventar i toppen ved DMI fodbold og det var de også denne gang. Desværre måtte de tage til takke med 2. pladsen, hvilket primært skyldes et nederlag til FAGI (Fredericia), hvor AKIF holdet havde mest spil og flest chancer, men hvor FAGI desværre var mest effektive. Resultatet betød, at FAGI løb med 1. pladsen – men vi var tæt på...!

Veteranrækken:
I denne række stillede AKIF op med et – i sagens natur rutineret hold :-) Holdet kæmpede fint og dette rakte til en 3. plads. Det er vist tæt på at være en fast tradition, at veteranerne blander sig i "podieplaceringerne" og dermed repræsenterer AKIF på glimrende vis. (Holdleder: Ole Nielsen Lund/MP og Thorsten Quist/MP)

Ældre oldboys:
Aflyst på grund af manglende tilmelding. Der var tilmeldt 2 hold – heraf var AKIF det ene hold. (Holdleder: Ole Nielsen Lund/MP)

Yngre oldboys:
Aflyst på grund af manglende tilmelding. Der var tilmeldt 1 hold – AKIF! (Holdleder: René H. Ebak/2 FSBTN)

Samlet set en "godkendt" indsats fra AKIF-holdene og der skal lyde en stor tak til holdlederne, der har påtaget sig opgaven med at samle hold i de respektive rækker.

Der er efterhånden ved at være udbygget et godt netværk på kasernen og der er også kommet flere til at "give en hånd" med at samle holdene – det er en fornøjelse. Og selv om det denne gang "missede" (min fejl!) med at få sat et punkt i vores idrætsbefaling, så havde vi ikke nogen problemer med at samle spillere til stævnet – vi kunne tværtimod havde haft flere med, hvis der havde været spillet i alle rækkerne.

Aflysningerne af de to oldboys-rækker er nok desværre de første tegn på den nye policy m.h.t. at idræt skal foregå i fritiden. På tidspunktet for stævnet var man ikke enige om fortolkningen ved de forskellige garnisoner – hvilket nok var én af årsagerne til afbuddene.

Jeg har i denne artikel påført holdlederne for de enkelte hold og er man interesseret i at deltage i DMI fodbold på et tidspunkt, så kan man kontakte én af dem – eller undertegnede og meddele sin interesse. Af hensyn til folks forventninger, så skal det dog understreges, at man skal kunne præsterer visse praktiske fodboldfærdigheder for at deltage. Og selvom vi har det sjovt og hygger os, så spiller vi for at vinde...!

Tak til spillere, holdledere og arrangører...!

Orienteringsdag for pårørende

På en dejlig forårsdag, den første lørdag i april, afviklede 1. Logistikbataljon orienteringsdag for ca. 2.000 pårørende til bataljonens værnepligte.

Forud for orienteringsdagen - om fredagen - var der arrangeret en stor floorball-turnering, hvor ni hold værnepligtige kæmpede bravt om præmierne. Det blev 1. deling fra 5. kompagni, der løb af med sejren. Efter kampene samledes man i TUTTEN, hvor man rigtig hyggede sig i de nyistandsatte lokaler.

Lørdag kom så forældre og andre pårørende til et storslået arrangement, hvor soldaterne fik lejlighed til at vise, hvad de havde lært på blot to måneder. Og det var ikke så lidt endda. De stolte pårørende så indledningsvis en flot parade, hvor man kunne undre sig over den imponerende eksercits, lært på så kort tid. Flot!

Efter paraden var der lejlighed til at besøge diverse stande, hvor soldaterne fremviste våben, materiel og færdigheder. Især var standen, hvor der var smagsprøver på feltrationer, et stor hit til trods for den lækre mad, der blev serveret i kantinen.

Der var også en stand, hvor børnene kunne prøve at blive "sminket" med forsvarets grønne farver, ligesom børnene kunne gå på "slikjagt" med minesøgere. (Små pakker i sølvpapir).

Det var således en flok imponerede og stolte pårørende, der nød arrangementet i det dejlige forårsvejr.

Chefskifte

Der blev sagt både farvel og goddag med militær honnør og manér, da der var chefskifte på Aalborg Kaserner.

Oberst Flemming Larsen trådte således af som garnisonskommandant og chef for Trænregimentet, og han bliver nu afløst af oberst Christian Mollerup Schmidt.

Den nye garnisonskommandant bliver dermed, med virkning fra 1. juli, øverste chef for de ca. 1600 medarbejdere på kasernerne.

Ære og respekt

Afskeden med Flemming Larsen og velkomsten til Christian Mollerup Schmidt blev markeret med en militærparade, som det sig hør og bør, og diverse soldaterforeninger var med deres flagallé med til at vise ære og respekt for cheferne, som også fik tre kanonskud med sig på vejen fra Aalborg Kanonlaug.

Begivenheden blev overværet af militære kolleger fra diverse værn og repræsentanter for det officielle Danmark foruden venner, bekendte og familier til de to oberster.

Flemming Larsen forlader chefposten på grund af alder og skal i øvrigt være ny leder af Aalborg Forsvars- og Garnisonsmuseum på Skydebanevej, hvor han afløser oberst Orla Kops.

Flemming Larsen sagde bl.a. i sin afskedstale, at han tænker tilbage på sine 41 og et halvt år i forsvaret med den største glæde.

- Men nu er det tid til at takke af efter otte år som chef i Aalborg.

- Vi har i dag et effektivt og velfungerende regiment. Niveauet har aldrig været højere, og det tilskriver jeg jer, sagde Flemming Larsen med direkte adresse til soldaterne. - Det har været en ære at være jeres chef, og jeg vil savne jer, understregede han afslutningsvis.

Oberst Christian Mollerup Schmidt vender så at sige hjem til sin gamle kaserne al den stund, at det nu er anden gang, at han sætter sig i chefstolen. Han var nemlig også chef på Aalborg Kaserner i perioden 2005-2009.

Blandt de mange gaver oberst Flemming Lars takulær vis blev transportere til paradeplads store "Topløftere".

Bliver berørt af omstilling

For en god ordens skyld skal det dog også tilføjes, at det er fjerde gang, at han kommer til regimentet. Obersten var senest tjenestegørende i NATO-staben i byen Brunssum i Holland.

Christian Mollerup Schmidt pointerede bl.a. i sin tale, at forsvaret befinder sig i en ganske stor forandringsproces.

- Vi vil alle blive berørt af denne omstilling på én eller anden måde, men på den anden side ser jeg også med fortrøstning, ydmyghed og spænding frem til såvel fremtidig struktur som opgaveløsning, anførte obersten.

Efter paraden var der reception for personel og gæster i både gymnastiksalen og i kantinen.

Fru Ulla og oberst Flemming Larsen.

en fik, var denne brændekløver, som på spek-
en i en container fragtet af en af de kæmpe-

Oberst Christian Mollerup Schmidt

Besøg af Forsvarschefen

Forsvarschef, general Peter Bartram, besøgte den 19. juni Trænregimentet. Generalen blev modtaget med Fane- og Honnørkommando foran bygning 2 på Nørre Uttrup Kaserne, hvor oberst Flemming Larsen tog imod.

General Bartram fik indledningsvis forevist regimentets Æresvæg og efter at have skrevet i gæstebogen, fik generalen en bred orientering om regimentet af respektive chefer, hvorefter der var frokost i messen.

Efter en hurtig frokost blev Forsvarschefen eskorteret rundt for at besøge regimentets bataljoner. Det første stop var 5 MPBTN, hvor han fik indsigt i undervisningen af MP-sergenter, f.eks. "grundlæggende livvagtuddannelse, tekniske indøvelse og forberedelse til opgaveløsning".

Ved 4 SANBTN var der demonstration af sygehjælperuddannelsen og "Junior Medic kursus".

3 VEDLBTN havde gjort bygning 55 klar til besøget, hvor general Peter Bartram blev orienteret om bataljonens kapaciteter, deres vedligeholdelsesmæssige opgaver og forhold omkring disse.

Dagen kulminerede med, at Forsvarschefen, ved bygning 55, blev afhentet af repræsentanter fra 2 FSBTN, der i en MAN SX transporterede generalen til øvelsespladsen. Omkring "Kammerdal" var der demonstration af standardreaktioner under march for Forsyningskompagniet, hvor general Peter Bartram udtrykte stor tilfredshed med bataljonens formåen.

Arbejdsglæde på Aalborg Kaserner

Arbejdsgruppe Trivsel har igennem længere tid arbejdet på at få et foredrag om arbejdsglæde til Aalborg Kaserner - og mandag den 6. maj lykkedes det!

Forfatter til flere bøger om arbejdsglæde, Alexander Kjerulf, kom til Nørre Uttrup Kaserne hvor han i Gymnastiksalen holdt et brag af et foredrag for et bredt udsnit af kasernernes medarbejdere. Der var ca. 400 kollegaer, som igennem 1½ time blev introduceret til hvad arbejdsglæde er, hvordan det ser ud på vores arbejdsplads, og hvordan vi får endnu mere arbejdsglæde.

Der blev givet high-fives, diskuteret med sidemanden, lyttet til gode råd og grinede af Alexanders medbragte videoklip, der var med til at gøre det til et både afvekslende og tankevækkende foredrag.

De kolleger der overværede foredraget står nu tilbage med nogle enkle værktøjer, der helt sikkert kan mærkes på Aalborg Kaserner fremover.

Og, som regimentschefen, Oberst Flemming Larsen lovede i indledningen til foredraget, vil Arbejdsgruppe Trivsel samle sammen på de forskellige input og, i samarbejde med chefgruppen, lægge en plan for hvordan de gode råd på sigt bliver til gode vaner - til gavn for arbejdsglæden blandt ALLE på vores arbejdsplads.

Af menig M. Skovgaard & menig K. Moltke

En unik

Den 16. april sad hele 3. deling fra 5 HBUKMP gruppevis op på tre lastbiler, og satte kursen mod Finderup Øvelsesterræn, klar til at gennemføre feltøvelse II. Trods det meste af turen blev brugt på restitution, var stemningen høj og forventningsfuld på hvad de tre næste dage ville byde på.

Op til feltøvelsen havde vi en længere teoretisk instruks vedrørende øvelsens indhold. Ved ankomst lagde vores delingsfører LT Kæseler ud med, at befale for oprettelse af vores kampstilling ved vores UBO. Efter flere timers intens gravning og samarbejde var kampstillingen oprettet, og den taktisk indøvelse kunne nu begynde.

Denne bestod i, at vi indøvede hvorledes, vi skulle besætte vores stillinger fra vores UBO. Dette foregik naturligvis hurtigt og lavt. For første gang oplevede vi et højere samarbejde på kompagniniveau, i

oplevelse rigere

og med at vi havde både 1. og 2. delings stillinger ved vores side.

Dette skulle vise sig at være nødvendigt, eftersom vi om eftermiddagen blev angrebet af to fjendtlige delinger. Vi fik hurtigt besat vores stillinger, og sad fokuseret og klar til at engagere fjenden. Da ilden blev givet fri, endte vores deling, sammen med 2. deling, med at åbne ballet.

Trods vores stærke og voldsomme ildåbning, lykkedes det fjenden, godt hjulpet af artilleri, at springe nærmere mod vores stilling. Efter artilleriets ophør, fik vi effektivt masser af ild i målet, og nedkæmpet omkring 30 fjendtlige infanterister, inklusiv et let køretøj, hvorpå de resterende trak sig.

De resterende lyse timer gik med at udføre et modangreb på de fjendtlig stillinger, og derefter marchere tilbage til vores UBO, for at forpleje varmt indtil "den store sprittablet" gik ud.

Da mørket havde lagt sig tungt over Finderup, var høresansen så skærpet, at vi kunne høre selv den laveste samtale, og hver eneste gren der knækkede. Pludselig fik vi kommandoen "Besæt stillingerne", hvorved vi kravlede lavt, lydløst og hurtigt ud i vores stillinger.

Da ilden blev åbnet lød der et overvældende VOVS, og da det første lys blev skudt ud over det åbne markareal, kunne vi pludseligt se, at der lå to fjendtlige delinger og trykkede sig. Vi fik masser af ild i målet og nedkæmpet fjenden. Efterfølgende klargjorde vi vores modangreb og marcherede mod de fjendtlige stillinger.

Flere fra 3. deling har udtalt, at det var en meget speciel oplevelse, at ligge nedkæmpet, og se stjernehimlen oplyst af adskillige lysraketter. Efterfølgende trak vi os tilbage til vores UBO, og klargjorde vores nattehvil med løbende vagtskifte i nærsikringsposten natten over.

Øvelsens højdepunkt

Morgendagens program gik med at nedbryde vores kampstillinger og UBO. Efterfølgende klargjorde vi til patrulje, der skulle vise sig at blive feltøvelsens højdepunkt.

Inden afgang blev der forplejet varmt, da dette ikke var en mulighed, fordi vi skulle tilbringe det meste af dagen bag fjendens linjer, hvor lyd- og lysdisciplinen ikke tillod os at koge vores feltrationer.

Umiddelbart inden afgang blev der kastet artilleri mod vores position, og alle kastede sig ned på "buffen". Fjendens artilleri startede en mindre markbrand, og alle mand blev kaldt ned, for at hjælpe med slukningsarbejde. To grupper fik opbrugt alt deres vand, under slukningen, og 3. gruppe fik derfor befalet, at omfordele deres vand under patruljen, der foregik med fuld oppakning.

Vi bevægede os mod fjendens linjer gruppevis på enkeltkolonne, og gjorde undervejs kort hvil ved to samlingspunkter, hvor 1. og 2. gruppe satte stor pris på 3. gruppes vandbeholdning.

Efter et par kilometers patrulje nærmede vi os fjendes linjer. Det eneste der i sidste ende stod mellem os og fjendtlig terræn, hvor vi skulle ligge i KFO, var en vandpassage.

Vandpassage var flere gange, i løbet af vores værnepligt, blevet nævnt, men dog aldrig blev en aktualitet, så det var med store smil på læberne og med oprejst pande og gåpåmod, at vi klargjorde vores udrustning (karamellen) til passagen. Vandpassagen foregik lavt og fuldstændig lydløst, og efter en mindre omklædning, marcherede vi med nyfunden energi mod vores KFO.

Ved ankomst blev der med det samme sendt sikringer ud til sikring 360, og udarbejdet en vagtplan gruppevis. De resterende i delingen kunne hvile, og forpleje koldt, dog på fem minutters beredskab. Efter en time var skumringen så småt begyndt at omslutte vores KFO, og det var nu tid til at sende tre opklaringspatruljer ud for at opsamle yderligere information om objektet, der i vores tilfælde var en gård, som vi senere på aftenen alle skulle angribe.

Efter et par timer vendte patruljerne tilbage og kunne melde til DF, at det var mest hensigtsmæssigt at trække i stil-

Dronninglund TV-Center APS
Stationsvej 12A · 9330 Dronninglund
Telefon 98 84 10 44
WWW.drltv.dk

ling på gårdens sydlige side. Her var der nemlig mulighed for, at vi lydløst kunne trække i stilling med to grupper på spredt orden, lave en svingdør og lade 2. gruppe storme gården for at fremskaffe efterretninger.

Den bedste oplevelse hidtil

Opklaringspatruljen har efterfølgende fortalt, at det har været en af de bedste oplevelser i deres værnepligt hidtil. >> Det var uden tvivl den mest realistiske opgave, jeg har fået i min værnepligt. Jeg var på opklaring i 3. gruppe, og vi kunne, ved hjælp af NVG og vores læring om bevægelse i mørke, komme så tæt på gården, at det var muligt for os, at høre hvad fjenden talte om.

Derudover fandt vi et oplagt sted i terrænet, hvor delingen kunne trække i stilling til et samlet ildoverfald. Det var en hæsblæsende patrulje, hvor lysraketter fløj over hovederne på os, som betød vi konstant skulle kaste os ned.

Efterfølgende rapporterede vi til DF og vi var klar til at trække i stilling, Udtaler MG Moltke, 3. deling Ligeledes udtaler MG Grube, 3. deling, der var på opklaring i 2. gruppe: - Det var fedt, at få en opgave, der kunne komme hele delingens samlede opgave til gavn.

Det, at vores rute så tog os igennem noget meget blandet terræn bl.a. en sump, var også en ret stor del af oplevelsen. Selvom om det hurtigt gik op for os, at det ville være meget uhensigtsmæssigt at trække hele delingen i stilling via vores rute, var det fedt, at vi fortsatte til trods, og fuldførte vores opgave med at observere på huset. Det betød meget for mig, rent personligt, at få meget positive tilbagemeldinger fra vores gruppefører, der gav os et skulderklap, for at vi ikke lod os gå på af våde fødder og det vanskelige terræn.

Efter opklaringsarbejdet var fuldført gjorde vi alle klar til vores delingsangreb. Vi forlod vores KFO, og efterlod vores rygsække sikret af seks mand. Vi bevægede os gruppevis på enkeltkolonne lydløst gennem fjendens terræn, og ca. 50 m før gården begyndte 1. og 3. gruppe, at trække i stilling på hhv. venstre og højre side af svingdøren, og 2. gruppe forblev klar bag stilling, med henblik på at storme målet.

Ilden blev åbnet, og efter kort tid, påbegyndte 2. gruppe deres storm, under støtte fra resten af delingen. Efterfølgende har vi fået en tilbagemelding fra en af kontrollanterne, der befandt sig i huset under vores angreb, der gav vores humør et mægtigt løft.

Meldingen lød på, at han stod og blev lidt utålmodig, og tænkte: At nu måtte vi da snart være i stilling, da han intet havde hørt eller bemærket. Han tog derfor en NVG for at observere ud i terrænet, og til hans store overraskelse lå hele 3. deling allerede i stilling, og sigtede mod gården, og 30 sekunder senere lød der en velovervejet, overraskende, voldsom og ikke mindst samtidig ildåbning.

Vi trak os derefter tilbage til vores KEO, med henblik på at frigøre og bevæge os mod vores PU. Med delingsføreren forrest marcherede hele delingen gennem mørket, akkompagneret af støvregnen, og kort efter ankomst ved PU, blev vi samlet op af fire lastbiler og forlod derpå det fjendtlige område, med endnu en veludført opgave i bagagen. Vi sad af tæt ved hvor vi skulle tilbringe vores første nat under åben himmel, uden ly af bivuak, og oprettede vores ODO.

Skovkamp

Dagen efter patruljen stod dagens program på skovkamp. Vi indøvede på forskellige handlebaner, hvor der lå fjender i skoven, som vi skulle nedkæmpe vha. gruppemanøvre som eksempelvis "hængsling". Dette gav et mere realistisk billede af hvor vigtigt det er, at have overblik når man skal springe frem mod fjenden,

så vi hurtigt kunne søge dækning bag evt. et træ.

Vi kunne i høj grad bruge vores erfaringer fra f.eks. bykamp, for at komme bedre i dækning ved eksempelvis at lægge geværet til den svage skulder, hvis det betød at man kom i bedre dækning. Efterfølgende indøvede vi i 3-mands hold føling i uoverskueligt terræn.

Dagen igennem fik vi alle mulighed for at prøve de forskellige funktioner, hvilket gav os et bedre indblik i de andre funktioners opgaver. Bl.a. prøvede de fleste for første gang at storme, og rense et mål.

Stærkere end nogensinde

Dagen sluttede med, at hele delingen gik i delingens store T, kom i føling og samlet nedkæmpede fjenden. Herefter havde vi en kort mønstring, og afslutningsvist transport tilbage til kasernen. Her stod den på vedligeholdelse, at se tilbage på de seneste tre dages oplevelser, samt at bearbejde de mange indtryk og nye erfaringer.

Feltøvelsen bød altså på en masse unikke oplevelser, og erfaringer, som sent vil blive glemt, og tilbage står nu 3. deling, stærkere og mere samlet som én enhed end nogensinde før.

Regimentet fyldte år

Trænregimentet kunne den 10. maj fejre 16 års fødselsdag. Årsdagen blev, den 8. maj, markeret med en flot, men dog regnfuld parade, hvor flere end 700 af regimentets soldater deltog.

Dagen startede med, at regimentschefen, oberst Flemming Larsen, lagde en krans ved regimentets Mindelund til ære for vore faldne soldater, og hvor personel fra regimentets enheder samt diverse foreningsfaner var repræsenteret. De dygtige musikere fra Prinsens Musikkorps spillede smukt under kransenedlægningen, hvilket også var tilfældet under den efterfølgende parade. Regimentschefen holdt ved mindelunden en tale, der kan læses på: http://forsvaret.dk/trr

Parade og erkendtligheder

Efter kransenedlægningen var der parade, hvor oberst Flemming Larsen bød velkommen til soldaterne, til Musikkorpset, til foreningsfanerne og til de mange gæster, der var mødt op i dagens anledning. Herefter holdt obersten en tale, der ligeledes kan læses i sin fulde længde på regimentets hjemmeside: http://forsvaret.dk/trr

Som det er en tradition, blev der under paraden uddelt erkendtligheder og legater til personel, der i det forløbne år havde ydet en ekstraordinær indsats.

Filialdirektør Kurt Bennetsen fra Spar Nord Bank overrakte et litografi og bankaktier til premierløjtnant Karoline Sara Tjell.

Præsident Anders Stenild fra Nørresundby Rotary overrakte "Skægøksen" til MP-sergent Morten Hyldig Nielsen.

Oberst Flemming Larsen overrakte legater til sergent- og konstabelgruppen. Følgende modtog legaterne: Sergent Daniel Bach Jensen og overkonstabel-1 Kurt D. Frederiksen.

Dernæst blev følgende menige fra 1. Logistikbataljon hædret som "Bedste Soldat": Menig Anders Bering Jensen, 5 HBUKMP og menig Mathias Faldborg Andersen, 6 HBUKMP.

Da paraden var slut var personellet indbudt til en gang røde pølser og fødselsdagsvand i gymnastiksalen.

Værnepligtige testet ved stor øvelse

Den havde fået hele armen, da de værnepligtige soldater fra 1. Logistikbataljon skulle testes i Rørdal Ruinby. Kontroløvelsen var i gang!

Soldaterne afslutter deres uddannelse med en øvelse, som var de blevet indsat ved en større katastrofe. Og en sådan fandt sted i Rørdal i samarbejde med Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjylland, som "sætter scenen" og stiller med figuranter, der enten spiller sårede eller nysgerrige personer, der vil ind og se på ulykken.

Hjemmeværnssoldaterne stod simpelthen klar med røg og ild, som om der var sket flere eksplosioner i byen, og figuranter var sårede i mere eller mindre alvorlig grad, så ruinbyen rungede af skrig om hjælp. Endda både fra tog, biler og bygninger.

Øvelsen blev gennemført i to omgange med et kompagni ad gangen, hvilket svarer til cirka 200 soldater. Delingerne fik hver deres indsatsområde, der skulle gennemsøges for at finde sårede personer, der skulle have førstehjælp og efterfølgende flyttes ud fra bygninger og biler.

Kaptajn T. Huulgaard fra femte bataljon ved Trænregimentet var godt tilfreds med øvelsen. - Det har været et godt set up, som har givet de værnepligtige mulighed for at få kontrolleret, at det, de har lært i værnepligtstiden, kan huskes og anvendes. Han er taknemmelig for hjælpen fra Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjylland. - Det er rart, at så mange hjemmeværnssoldater vil anvende en hel søndag til at støtte os, idet vi ikke selv har personel, der kan spille figuranter, siger kaptajn T. Huulgaard

Når de 400 værnepligtige nu snart bliver hjemsendt, har de prøvet at yde førstehjælp ved mange forskellige skader, også psykisk førstehjælp, og deltage i brandslukning og nedfiring af sårede fra bygninger. Ligeledes kan de støtte politiet i forbindelse med bevogtning af et større område, så nysgerrige ikke kan komme ind og forstyrre eftersøgningen og førstehjælpen.

Næste hold værnepligtige møder den 5. august og skal gennem samme øvelse til november.

En menigs betragtninger om kontroløvelsen

På trods af at størstedelen havde glædet sig til kontroløvelsen, så var det med blandede følelser, eftersom at man havde måttet møde ind en højhellig søndag!

Humøret steg dog i takt med solen, og forventningerne kombineret med nervøsiteten for, om man kunne udføre sine enkeltmandsfærdigheder tilfredsstillende. Færdighederne omfattede bl.a. signaltjeneste, våbentjeneste, CBRN samt orientering, hvilket viste sig at give sved på panden hos mange, både grundet varmen men også selve opgaverne.

Efter test af enkeltmandsfærdigheder overgik kompagniet til modul Brand, Miljø og Redning. Kort efter blev vi tilkaldt da der var sket en frygtelig ulykke i Rørdal, og da vi nu indgår som en del af det Danske Totalforsvar, så var vi hurtigt af sted for at hjælpe til.

Da vi kom derud, blev vi mødt af eksplosioner, røg, larm, momenter og forvirring. Trods alt dette formåede kompagniet ganske hurtigt og med masser af gåpåmod, at få kontrol over situationen, og få de civile hurtigt i sikkerhed samt under behandling for de skader de nu måtte have været udsat for.

Fredsbevarende styrke

Da situationen i Rørdal var under kontrol drog vi videre mod Camp Hammer, hvor opgaven dagen efter var som fredsbevarende styrke. Dette indebar fx. Mobile Check Points, Patruljer i området, blå kæde, vagt- og momenttjeneste for de andre delinger. Dette var en helt igennem fantastisk oplevelse da alle, som agerede momenter gav den hele armen, og især blå kæde var en kanon øvelse.

Om aftenen drog vi videre mod Tranum Klitplantage, hvor turen fortsatte ud mod vores beredskabsområde. Her oplevede vi den jyske hede i superb harmoni med den nedfarende sol, og dette gav et ubeskriveligt smukt sceneri. I BSO blev der opsat en vagtturnus natten over, og folk gik til ro for at være friske til den sidste dag i felten.

Solnedgangen fra aftenen før blev udfordret af solopgangen, og da fuglene begyndte deres symfoni var humøret og forventningerne høje.

Feltdagen indeholdt mange velkendte elementer så som: Rydning af skovområde i udfordrende og kuperet terræn, rydning af hus samt befrielse af gidsel, hastig kampstilling med hvad der hører dertil, og ydermere prøvede vi skydeøvelser med høj puls.

Da vi drog tilbage mod vores BSO var humøret højt, fordi vi følte, vi havde leveret et godt stykke arbejde, og vist at vi havde lært og tilegnet os de færdigheder, som var blevet forevist og indlært.

Efter dette fulgte den sædvanlige turnus med opsidning på lastbiler, og derefter vedligeholdelse af medbragt udrustning samt køretøjer til ud på natten.

Alt i alt har det været en fortrinlig øvelse, og har levet op til vores forventninger og det var en behørig afslutning på fire måneders værnepligt.

BJERREGAARD &
VIGEL PEDERSEN A/S
Murer-, tømrer- og entreprenørfirma
Voerbjergvej 28 . 9400 Nørresundby
Tlf. 98 17 12 55 . Fax 98 17 34 55
E-mail: info@b-vp.dk

Og så blev de hjemsendt

Efter fire måneder i det grønne tøj sagde næsten fire hundrede værnepligtige farvel til militæret, den 31. maj.

Det var en flok trætte, men dog humørfyldte og positive unge mennesker, der i løbet af denne forholdsvise korte tid, havde fået skabt relationer og varige venskaber til kollegaer spredt ud over det ganske land.

I løbet af de fire måneder, har de da også alle gennemgået en forvandling, der for en udenforstående synes ubegribelig. Men hvis man tænker på den usikre, generte og spændte flok, der den 4. februar gik gennem porten, så er det fantastisk og fascinerende at se den samme - nu selvsikre og modne flok - der denne dag, med oprejst pande, gik ud gennem porten for sidste gang.

Forud for dagen blev der aftenen før afholdt en rigtig god hjemsendelsesfest, hvor soldaterne i deres fineste skrud kompagnivis mødtes i de to kantiner på h.h.v. Nørre Uttrup og Hvorup Kaserne, hvor de nød en rigtig lækker middag med tilhørende drikkevarer.

Efter middagen samledes man i gymnastiksalen på Hvorup Kaserne, hvor et stort opsat diskotek med professionelle DJ's sørgede for en rigtig god stemning.

Og så blev der ellers festet – for manges vedkommende – til den lyse morgen. Så det var jo ikke så sært, at nogle var en smule klatøjede til afskedsparaden – men de klarede det alle rigtig flot.

Og for dem, der ikke var helt sikker på, om de kunne køre hjem, stod militærpolitiet klar med en alko-tester. Og der var da et par stykker, der måtte vente et par timer, inden turen gik hjemad.

Akademiske MP'ere

De to MP-oversergenter, Kim Bjerregaard Pedersen og Thomas Klingenberg har netop bestået den juridiske kandidatuddannelse. Kim gennemførte uddannelsen på seks år, mens Thomas brugte fem år kulminerende med et flot 12-tal i kandidatspecialet.

Den juridiske kandidatuddannelse giver ret til betegnelsen cand.jur., som er en beskyttet titel, der giver adgang til en lang række jobmuligheder både i det private og offentlige.

En række offentlige embeder kan eksempelvis kun besættes af juridiske kandidater, og de juridiske kandidater er således de eneste, der kan opnå bestalling som advokat eller udnævnes til dommer. Juridiske kandidater har ligeledes monopol på stillingerne som offentlig anklager fx politifuldmægtig, politiassessor, politiadvokat, auditør eller statsadvokat.

Jurister i Forsvaret

Forsvaret rummer også en lang række muligheder for at bruge uddannelsen som cand.jur. fx som militærjuridisk rådgiver.

Der er desuden ansat jurister i Forsvarets Auditørkorps, Forsvarets Personeltjenestes personalejuridiske afdeling, Forsvarets Forsikrings- og Erstatningskontor og Forsvarets Materieltjeneste (udbud og salg af forsvarets bygninger).

PERSONELNYT

Udnævnelse til kaptajn
Pr. 5. juli 2013:
KN Ole Gretlund
KN Jesper Schultz
KN Heidi Marianne Hviid
KN Jan Holst
KN Rasmus Christoffer A. G. Sander
KN Anders Gahner Krogsgaard

Udnævnelse til premierløjtnant
Pr. 5. juli 2013:
PL Jonas Hvidtfeldt Vestergaard
PL Kenneth Skrædderdal
PL Mathias Jeffers Toftdal
PL Karsten Østergaard
PL Rune Nejst Lørup
PL Maria Louise Braae Lauritsen
PL Troels Graunbøl Hvelplund
PL Per Holst
PL Leon Skovdal Hansen
PL Gudmundur Gudbergsson
PL Filip Gram-Jensen
PL Benjamin Pedersen Dressel
PL Jakob Bjerrum Balslev Clausen
PL Nicolai Juhl Bendt
PL Andreas Blåberg Andersen
PL Amalie Alida Allan
PL Lars Emil Wahlgreen

Udnævnelse til sekondløjtnant-R
Pr. 21. juni 2013:
SL-R Nicolas Daniel Guichard
SL-R Kåre Torkild Paamand

Udnævnelse til seniorsergent
Pr. 7. juni 2013.
SSG Paw Agerskov Jensen
SSG Tina Birgitte Kristensen
SSG Uffe Pein Møller
SSG Jan Nyborg

Udnævnelse til oversergent
Pr. 12. juli 2013.
OS Carsten Houtved Hansen
OS Jens Lumholtz
OS Peter Vestergaard Nielsen
OS René Stefan Husted
OS Bo Kristensen
OS Daniel Nielsen

Udnævnelse til sergent
Pr. 5. april 2013
SG Lennart Lison Rebsdorf
SG Mohammad Nori Fatah
SG Dennis Közle Præstmann Olsen
SG Sine Lysdahl Jensen
SG Jakob Søby Jensen
SG Kristian Andersen
SG Daniel Erlang Fittussy
SG Dorthea Dronninglund Knudsen
SG Jonas Juhl Kragelund
SG Frederik Skallerup Larsen
SG Mads Kristensen
SG Mikkel Kristian Dalsgaard
SG Rasmus Overgaard Danielsen
SG Søren Rumen Stærkær

25 års jubilæum
Pr. 16. april 2013:
OKS-1 Mikael Ryborg
OKS-1 Henrik Dall
SSG Finn Juel Larsen
Pr. 18. april 2013:
OS Morten Tauchi
Pr. 17. maj 2013:
SSG Bo Bøgh Lassen
Pr. 29. maj 2013:
OKS-1 Jan Holm Ebling
Pr. 1. juli 2013:
SSG Karsten Vestergaard
Pr. 4. juli 2013:
MJ Carl Christian Mørk
Pr. 16. juli 2013:
OS Brian Ploug Hansen
OKS-1 Kim Petersen

40 års jubilæum
Pr. 1. maj 2013.
OS Eivind Leo Petersen

Tjenestemandsansættelse
Pr. 1. juli 2013:
OKS-1 Karsten Balle Kristensen

Pr. 1. august 2013:
OS Kim Becker-Rasmussen

Fortjensttegnet for god tjeneste i forsvarets reserve
Pr. 16. april 2013:
Overlæge Kristian Aagaard Poulsen

Anerkendelse for tjeneste ved Trænregimentet
30. april 2013:
SSG Søren Alexandersen
OKS-1 Jørgen Poulsen
CSG Torben Pedersen
31. maj 2013:
OKS-1 Jens Hansen Kjøller
31. juli 2013:
OB Flemming Larsen

Uddelt ved Trænregimentets fødselsdag 8. maj 2013

Bedste Soldat – Hold FEB 2013
MG Mathias Faldborg Andersen
MG Anders Bering Jensen

Legat for personel af konstabelgruppen
OKS-1 Kurt Dalsgård Frederiksen

Legat for personel af sergentgruppen
SG Daniel Bach Jensen

Erkendtlighed fra SPAR NORD
PL Karoline Sara Tjell

Erkendtlighed fra Rotary
SG Morten Hyldig Nielsen

Uddelt ved Trænregimentets idrætsdag 7. maj 2013

Anerkendelse for særlig indsats fra AKIF
ASS Betina Kjærup

Gamle traditioner og nye vinde

Halvvejs inde i året er det atter tid til at gøre lidt status over set og sket. Denne gang er det ikke så lidt, der er at berette, idet vores traditionsrige jubilarstævne har været afholdt, vores regiment skal skifte chef og vores medlemsblad skal skifte navn og udseende.

Lørdag den 4. maj havde ikke mindre end 400 gamle trænsoldater med følge valgt at møde frem på Hvorup Kaserne for at fejre deres indkaldelsesjubilæum.

I forhold til tidligere foregik ind-skrivningen ikke på KFUM Soldaterhjem, men var flyttet indenfor hegnet, da porten ved den gamle hovedvagt er blevet sløjfet.

Samlingspunktet blev i stedet UMAK-bygningen, hvorfra indmarchen under musikalsk ledsagelse af Hjemmeværnsorkestret fra Hærhjemmeværnmsdistrik Nordjylland startede med kurs mod stadion.

De gode gamle dyder med at gå i takt og rettet ind efter sidemanden viste sig at være en lille smule tabt i tågerne gennem årene, men alle deltagere nåede helskindet frem til stadion, hvor foreningens formand Bent Frisk forsøgte at få rettet tropperne ind med militære kommandoer.

Da alle var på plads og rimeligvis rettet ind (målepunkterne brystkasse og mave havde forskubbet sig lidt siden indkaldelsen) blev styrken rettet af og kommando-en videregivet til regimentschef, oberst Flemming Larsen. Han holdt en kort tale inden han begyndte overrækkelsen af jubilartegn til de fremmødte. Ældste fremmødte jubilar kunne fejre 60 års jubilæum, hvilket er rigtigt flot.

Imens jubilartegnene blev overrakt ned gennem rækkerne gik snakken lystigt og bemærkninger som "kan du huske dengang, da....." fløj gennem luften.

Efter endt overrækkelse kaldte formanden atter til orden og med en formaning om at være klar igen kl. 12.45 blev alle sluppet løs på kasernen for at se gamle, kendte ting samt det nye der er sket gennem årene.

Foreningens Æressabel blev i år tildelt Jesper Villadsen, som udtryk for foreningens store taknemmelighed for hans altid store velvillighed med at støtte i forbindelse med netop jubilarstævnerne og holde styr på de mange hjælpere.

Én af de ting, der tiltrak sig opmærksomhed var udstillingen bagest på stadion, hvor Militærhistorisk Køretøjsforening havde samlet et udpluk af gamle køretøjer og regimentet velvilligt havde udlånt et antal af de allernyeste køretøjer, således man kunne gå og sammenligne samtidig med snakken gik.

På slaget 12.45 begyndtes indmarchen i gymnastiksalen og de enkelte årgange blev placeret ved de dækkede borde. Der blev taget hul på de røverhistorier, der ikke var blevet fortalt udenfor og inden længe gik snakken igen lystigt indtil serveringen blev påbegyndt.

Resten af dagen forløb ganske planmæssigt som det også gjorde de tidligere år, herunder med taler af formand Bent Frisk, regimentschef Flemming Larsen og formand Hermod Eriksson fra vores norske søsterforening.

Foreningens Æressabel blev i år tildelt Jesper Villadsen, som udtryk for foreningens store taknemmelighed for hans altid store velvillighed med at støtte i forbindelse med netop jubilarstævnerne og holde styr på de mange hjælpere.

Kl. 18.00 var dette års jubilarstævne vel overstået og bestyrelsen overgik straks til planlægningen af jubilarstævnet i 2014.

2013 bliver også det år, hvor vi må tage afsked med vores regimentschef og æresmedlem oberst Flemming Larsen, der, tvunget af omstændighederne, må se sig indhentet af alderen som tjenestegørende.

De allervarmeste hilsner skal lyde til Flemming for samarbejdet. Soldaterforeningen har aldrig gået forgæves med et ønske og det gør det unægtelig nemmere

Foreningens næstformand, Karl Georg Sørensen kommer med et par formaninger til 1. suppleant, Gert Bøjer Jensen.

at være soldaterforening, når man har opbakningen fra regimentet. Flemming bliver afløst af en anden "gammel" kending, nemlig oberst Christian Mollerup Schmidt. Vi ser derfor frem til at møde en ny, kendt samarbejdspartner.

I øvrigt kan der andet steds i bladet læses om kommandooverdragelsen.

Herunder: Foreningens norske venner var som sædvanlig rigt repræsenteret.

NØRRESUNDBY BANK
- en ordentlig bank

DK'S **BEDSTE** RÅDGIVNING
FOR 3. ÅR I TRÆK

KIG **FORBI** ELLER LÆS MERE PÅ
WWW.NOERRESUNDBYBANK.DK

NØRRESUNDBY BANK · Torvet 4 · Tel. 98 70 33 33

Det sidste blad

Sidst, men ikke mindst er dette blad det sidste, der udkommer med Trænregimentet som udgiver. I disse elektroniske tider har Forsvaret valgt at spare på de omkostninger, der er forbundet med udgivelsen af et trykt regimentsblad og vil fremadrettet kun offentliggøre nyhedsbreve i elektronisk form på internettet. Dermed er bolden sparket over på soldaterforeningens banehalvdel og fra efteråret vil bladet så udkomme under et andet navn og i en anden form end det hidtil har været kendt.

For at bevare kontaktmulighederne til alle vores medlemmer er det bestyrelsens holdning, at der fortsat skal være et trykt og postforsendt medie, som medlemsskaren fysisk kan sidde og krølle mellem hænderne mens de gode artikler nydes. Det betyder at soldaterforeningen overtager ansvaret for et blad med de glæder og udfordringer, som følger med.

Det blad, der kendes i dag er gennem tiden blevet et rigtigt flot vindue ud ad til og har på alle måder solgt billetterne for både regiment og soldaterforening. Trods mange skarpe kritiske bemærkninger til den udfarende medarbejder, skal foreningen alligevel takke for samarbejdet omkring bladet og vi håber på et konstruktivt samarbejde med "genbrug" af nyhedsbreve fremadrettet.

Foreningens nye blad tilstræbes indledningsvist at fastholde dets formatmæssige størrelse og antal sider, men mange faktorer, herunder økonomi, kan spille ind, når først vi kommer i gang med arbejdet. Regimentet vil gøre et forsøg på, at nuværende annoncører fortsætter over i foreningsstrukturen, men vi som forening vil gerne appellere til både vores medlemsskare og læsere. Sidder der ude i landet en person, der gerne vil profilere sin virksomhed og slå på tilhørsforholdet til soldaterforeningen eller Trænregimentet er vi også sikre på, der kan findes annonceplads i det nye blad således budskabet kan bredes ud.

Enhver form for håndsrækning er med til at reducere foreningens udgifter til at lave et trykt blad, så hvis der er interesse kan kontakt rettes enten direkte til foreningen på mail trainsoldat@trainsoldat.dk eller via Trænregimentets Garnisonsstøtteelement på telefon 98 19 70 00.

Med disse ord ønskes I alle en rigtig god sommer af jeres soldaterforening.

Fugleskydning 2013

Hermed inviteres alle foreningens medlemmer til den årlige fugleskydning, der gennemføres i samarbejde med Dronningens Livregiments Soldaterforening og 10. Regiments Soldaterforening.
Fugleskydningen gennemføres lørdag den 3. august kl. 10.00 på salonskydebanen under bygning 8 på Nørre Uttrup Kaserne.

Programmet for dagen er flg.:

10.00	Fuglekongen ankommer og skydningen åbnes.
12.00 (ca.)	Frokostpause, hvor den medbragte mad kan indtages. Der vil traditionen tro være mulighed for at købe øl, vand, kaffe, pølser m.m.
13.00 (ca.)	Skydningen genoptages.
15.00 (ca.)	Årets fuglekonge kåres og øvrige præmier uddeles.

Det tilstræbes, at der også i år vil blive gennemført salonskydning, dameskydning og børneskydning. Eneste sikre er dog, at blindskydningen gennemføres.

Mød op til en hyggelig dag.

ISSN 05243

Flagdag for Danmarks udsendte 5. september 2013

Program for flagdag for Danmarks udsendte den 5. september 2013 i Aalborg

1430-1445 Kransenedlægning ved Soldatens sten, ved oberst Christian Mollerup Schmidt.

1615-1700 Parade på Gl. Torv, mellemste repos.

- Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjyllands Musikkorps spiller.
- Indledning ved Garnisonskommandant oberst Christian M. Schmidt, herefter konferencier Peter Reinau.
- Flaghejsning, efterfulgt af ét min. stilhed.
- Fællessang "Der er et yndigt land" - Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjyllands Musikkorps spiller.
- Aalborg Kanonlaug afgiver salut.
- Tale ved hovedtaler.
- Underholdning ved Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjyllands Musikkorps.
- Fællessang "Blæsten går frisk over Limfjordens vande", Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjyllands Musikkorps spiller.

1700-1730 Opstilling og march gennem byen ad rute:
Budolfi Kirke - Adelgade – Algade - Gravensgade – Bispensgade – Nytorv – Fjordgade – Algade - Budolfi Kirke.

1730-1815 Gudstjeneste i Budolfi Kirke, ved biskop Henning Toft Bro.

1815-1900 Reception på Rådhuset.

TEL.& FAX: +45 33 12 82 53
POSTGIRO NR: 102-3071
DANSKE BANK: 3015-127201
E-MAIL: MWM@MWMORCH.DK

DK-1054 KØBENHAVN K
PEDER SKRAMS GADE 3
CVR. NR.: 89 69 70 18
WWW.ORDENSBAAND.DK

KONGELIG HOFLEVERANDØR

M. W. Mørch & Søn's Eftf. ApS.

LEVERANDØR TIL ORDENSKAPITLET
GRUNDLAGT 1830

DANSKE OG UDENLANDSKE ORDENSBÅND
MINIATUREORDNER OG MEDALJER
BÅNDSPÆNDER TIL UNIFORMER

HJEMMEVÆRNETS FORTJENSTTEGN - 25 & 50 ÅRS HÆDERSTEGN
HÆDERSTEGNET F. POLITIET - CIVILFORSVARET - BRANDVÆSENET
HOLMENS - HÆRENS - FORSVARETS OG FLYVEVÅBNETS HÆDERSTEGN
NIJMEGEN MINIATUREKORS OG MEDALJER
NIJMEGEN KRYDSBÅND OG BÅNDSPÆNDER
UN OG NATO KRYDSBÅND, BÅNDSPÆNDER OG MINIATURER

National Flagdag i Viborg

National flagdag for Danmarks udsendte markeres igen i Viborg den 5.september 2013.

Program:

Kl. 19:00. Gudstjeneste i Viborg Domkirke.
Herefter samling til en højtidelighed på Kongehyldningsplænen ved flagstangen og hæder/mindestenen med fællessang, Tale af Viborgs borgmester Søren Pape Poulsen og nedlæggelse af krans.
Til slut igen fællessang og nedtagning af flaget.
Som afslutning indbydes alle til uformel reception i Sognegårdens festsal.

Vestergaards
Bogtrykkeri ApS
Tlf. 98 92 05 00 | Fåborgvej 5, 9220 Aalborg Ø | www.vestergaards.com

TRÆN NYT

Trænregimentet, Hærens Center for Logistik og Militærpoliti

Oktober 2013

5. september i Aalborg

Læs på side 12-13 om Flagdagen for Danmarks udsendte.

Ride4Rehab

Læs om det spektakulære cykelløb på side 4-5.

Indhold

3 Lederen
4 Ride4Rehab nåede Aalborg
5 Chefskifte ved 4. Sanitetsbataljon.
6 Flere end halvdelen er kvinder
7 De første dage
8 Første dag i felten
9 Chefskifte ved 5. Militærpolitibataljon
10 Sløring i ansigtet og fedtet hår
12 Den nationale flagdag i Aalborg
14 Indførelse i fredsbevarende operationer
15 Flatracks all over
16 Kan en aktiv ferie virkelig gå hånd i hånd med en festival?
18 Eventyrlig træning
20 Forsvaret løber stafet
20 ISS overtager opgaver i Vestdanmark
21 PERSONELNYT

Besøg Trænregimentets hjemmeside på:
www.forsvaret.dk/trr
og
Soldaterforeningens hjemmeside:
www.trainsoldat.dk

Redaktion
Ansvarshavende redaktør:
Major P.S. Rasmussen Telefon: 98 19 70 10.

Redaktionsgruppe:
Seniorsergent Klaus Klæstrup
Korporal Palle Strandgaard (PaS)
Assistent Trine Winther

Redaktionens adresse
Trænregimentet, Aalborg Kaserner
Garnisonsstøtteelementet
9400 Nørresundby
Tlf.: 98 19 70 15
E-mail: pallestrandgaard@mil.dk

Udgivelser/oplag
Nyhedsbrevet udkommer fire gange årligt således: Ultimo marts, ultimo juni, ultimo september og medio december.

Næste nyhedsbrev udkommer medio december. Sidste frist for indlevering af artikler er torsdag den 10. november.

Nyhedsbrevet er et medie for personel ved Trænregimentet

Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for regimentets officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.

Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Hjemme igen

Det er dejligt at komme hjem! Efter 4 års tjeneste i hhv. Italien og Holland er jeg vendt tilbage som chef for Trænregimentet og jobbet som Garnisonskommandant i Aalborg.

Det har været dejligt, at opleve de mange forbedringer der er sket på kasernen, siden jeg rejste i 2009. Jeg synes langt de fleste enheder har rigtig gode forhold at arbejde under. Men det bedste har været, at opleve den positive stemning der hersker overalt på kasernen. Og det på trods af, at vi står lige midt i en af de allerstørste omvæltninger vi har set i Forsvaret i mange, mange år – og at der i den forbindelse er mange uafklarede områder.

Inden jeg vendte hjem havde jeg gjort mig en del tanker om hvordan stemningen mon ville være – jeg er blevet meget positivt overrasket!

Implementeringen af Forsvarsforliget med alle dets aspekter er uden tvivl den opgave, der præger dagligdagen for mange os.

Vi har nu afleveret vores forslag til, hvordan vi synes "det nye Trænregiment" skal se ud. Det er stadig kun et forslag, der sammen med bidragene fra Hærens øvrige myndigheder nu bliver sendt samlet til Forsvarskommandoen mhp. endelig godkendelse. Om alt går vel kan den godkendelse komme i løbet af oktober og herefter vil vi forhåbentlig kunne informere alt personel om detaljerne i den nye struktur.

Sideløbende hermed har vi indledt arbejdet med at bemande strukturen. Dette arbejde forventes at kulminere i et "rullemøde" – forhåbentlig i begyndelsen af november, hvor vi alle ved regimentet vil blive "rullet ind" i vores "nye" stillinger. Vi vil alle hurtigst muligt herefter blive orienteret om, hvor vi hver især skal være i strukturen.

Det er min hensigt, at vi så hurtigt som muligt skal etablere os i den nye struktur. Ikke mindst fordi vi skal overtage enheder og opgaver andre steder fra – primært fra Det Danske Internationale Logistik Center (DANILOG).

Der er behov for, at vi får overdraget den ekspertise og erfaring der findes før det personel, der i dag løser opgaverne, er flyttet til nye opgaver.

Vi skal også sørge for at inddrage enhederne der tilgår fra DANILOG på en ordentlig og sober måde med behørig respekt for de traditioner og den historie de medbringer.

En af nyskabelserne bliver etableringen af en værnsfælles militærpoliti enhed i rammen af Trænregimentet. Jeg tror det er første gang, der skal etableres en "rigtig" værnsfælles operativ enhed i Forsvaret, vi skal derfor selv "opfinde" hvordan det skal gøres. Og også her skal vi være meget opmærksomme på, at processen gennemføres med den fornødne hensyntagen til de enheder fra de andre værn, der skal indgå i den nye struktur.

Vi må dog ikke glemme vores operative opgaver – de er stadig de vigtigste og skal fortsat løses på et højt kvalitativt niveau uanset alle de mange andre bolde, der er i luften. Vi har stadig en relativt stor styrke i Afghanistan – næste hold bliver endda opstillet med en chef her fra Trænregimentet, så vi vil være med helt til den sidste soldat forlader ISAF – og nok endda lidt længere. Vi bliver dem der rydder op, lukker og slukker.
Der er således stadig behov for, at vi lever op til vores valgsprog

"SUSTAINING VICTORY"

Christian M. Schmidt

Chefen for Hæren, generalmajor Per Ludvigsen, træt men glad, efter dagens 97 kilometer lange etape.

Ride4Rehab nåede Aalborg

Med vindstød på over 10 meter i sekundet fra nordvest havde feltet en hård sjette etape, der startede i Randers med mål ved Veteranhjemmet i Aalborg.

HOKs Jens F. Søndergaard på ruten mellem Randers og Aalborg.

Det var derfor en flok trætte men humørfyldte ryttere, der nåede i mål hen på eftermiddagen. Med i feltet var blandt andre chefen for Hæren, generalmajor Per Ludvigsen, der var med på hele dagens etape.
- Det var hårdt og i morgen tror jeg samtlige møder skal foregå stående, lød det fra en udmattet general.
En anden repræsentant fra Hærens Operative Kommando (HOK), Jens Fjordbak Søndergaard, har været med på hele turen fra Frederiksberg.
- Jeg synes det har været et fantastisk godt og velarrangeret løb. Vi er kommet godt ind under huden på hinanden og selv om det har været hårdt, har det så sandelig også været sjovt og hyggeligt.

Vi skal kun koncentrere os om at cykle, spise og sove, resten sørger de dygtige hjælpere for. Og det er alt lige fra reparation af udstyr til vask af tøj og diverse praktiske ting. Og så har vi jo set store dele af kongeriget på en noget alternativ måde - jo, det har været en rigtig fed oplevelse, konkluderer Jens, som kører turen med en håndcykel.

Natten før sidste etape sov feltet på Nørre Uttrup Kaserne inden turens sidste etape. Målet var Skagen og da det blev nået, havde rytterne kørt i alt cirka 600 kilometer. Flot og imponerende; ord der også gik igen i målområdet ved Veteranhjemmet i Aalborg, hvor der var taler af såvel chefen for Hæren som byrådsmedlem Thomas Kastrup Larsen, der begge udtrykte stor beundring for initiativet i almindelighed og rytterne i særdeleshed.

Fakta

Ride4Rehab er et velgørende cykelprojekt med det formål at generere penge til hjemvendte soldater med psykiske skader og andre med tilknytning til de danske veteranhjem.

Danmark har ti gange så mange psykisk skadede soldater som fysisk skadede. På den baggrund har en gruppe af fysisk skadede soldater og DIF Soldaterprojekt be-

Der slappes af ved Veteranhjemmet i Aalborg efter dagens etape.

sluttet at gøre en indsats for at få lavet nogle gode og brugbare tilbud til netop denne oversete gruppe.

Idéen med projektet er at give personer med et fysisk handicap en oplevelse og en mulighed for en personlig sejr ved at deltage i et cykelløb af denne kaliber. Derudover skal løbet motivere og inspirere mennesker og påvirke deres udviklingspotentiale gennem sport og sammenhold, samt det vigtigste nemlig at skaffe midler til et konkret projekt for soldater med et psykisk handicap.

Tankerne bag projektet er skabt igennem løbende samtaler mellem idrætskonsulent Rune Oland og den skadede soldat Christian Richardson. Projekt er arrangeret af og er en del af DIF soldaterprojekt for 2013.

DIF Soldaterprojekt er et udviklingsprojekt, der via idrætstilbud skal hjælpe sårede danske soldater videre i livet. DIF, Dansk Handicap Idrætsforbund og Dansk Militært Idrætsforbund står bag projektet, der løber i en knap 3-årig periode fra 1. april 2011 til 31. december 2013.

Læs mere på www.dhif.dk og https://www.facebook.com/Ride4rehab

Oberst Christian Mollerup Schmidt overrækker 4. Sanitetsbataljons kvartermærke til bataljonens nye chef, oberstløjtnant Jørgen Clasen.

Chefskifte ved 4. Sanitetsbataljon

Oberstløjtnant Jørgen Clasen har overtaget kommandoen over 4. Sanitetsbataljon.

Jørgen Clasen afløser oberstløjtnant Søren Bo Larsen, der nu er stillet til rådighed for Trænregimentet, indtil han forventes at skulle udsendes primo 2014.

Begivenheden blev markeret ved en mindre parade, hvorunder regimentschefen, oberst Christian M. Schmidt, benyttede lejligheden til at overrække oberstløjtnant Jørgen Clasen "Forsvarets Medalje for International Tjeneste", idet Jørgen Clasen netop er hjemvendt efter et års tjeneste ved UNMISS i Sydsudan.

Flere end halvdelen er kvinder

For første gang nogensinde i Forsvarets historie oplevede Trænregimentet, den 5. august, at modtage et værnepligtshold hvoraf over 50 % var kvinder!

På denne dejlige solskinsdag mødte 163 forventningsfulde unge mennesker op på Hvorup Kaserne, hvor de skal aftjene deres værnepligt/ret de næste fire måneder. Der kom 73 unge mænd og ikke mindre end 90 unge kvinder. Så vidt vides er det vist aldrig sket før i det danske Forsvar, at ca. 55 % af et værnepligtshold er kvinder!

Lang ventetid

Mange af de nye trænsoldater har ventet temmelig længe på at få lov til at aftjene deres værnepligt ved Trænregimentet. Således har flere ventet i over ét år og p.t. er der ingen ledige pladser før til februar 2015!

Det hænger naturligvis også sammen med, at der nu ikke længere bliver indkaldt så mange værnepligtige, som én af konsekvenserne af de store besparelser Forsvaret skal igennem.

Begüm Özbek er 20 år og kommer fra Ishøj. "Jeg ville egentlig hellere ha' været soldat i Slagelse ved Gardehusarregimentet, men da der pludselig bød sig en plads her ved Trænregimentet, sagde jeg pænt ja tak. Man tager jo heller ikke skade af at prøve at komme langt væk hjemmefra! Jeg glæder mig til den kommende tid, og regner med at høste så mange erfaringer og kompetencer, at jeg kan søge ind til politiet".

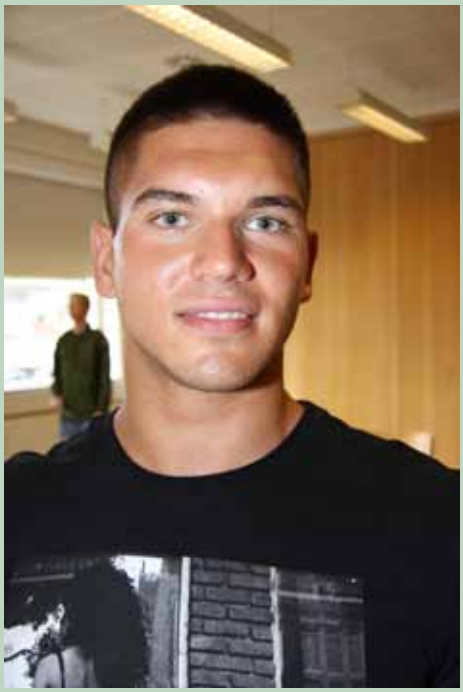

Ervin Bucuk på 19 år kommer fra Branddrup på Fyn. "Jeg ser frem til at prøve nye udfordringer og til at møde nye kammerater. Jeg har lige overstået et tiltrængt sabbatår efter min HF-eksamen og drømmer om at søge ind til Militærpolitiet, hvis jeg bliver lige så glad for at være her, som jeg forventer".

Viktor Taarnby er 19 år og kommer fra smilets by; Århus. "Jeg har netop overstået min studentereksamen og ser frem til tiden som soldat. Alene det at komme i et andet miljø og møde nye mennesker, ser jeg som en positiv udfordring og det er slet ikke utænkeligt, at jeg vil prøve at få en kontrakt med Forsvaret".

Menig A. Shulltz fortæller her om sine indtryk omkring den første tid som værnepligtig ved Trænregimentet

De første dage

Der var nok at slæbe på for de nye soldater.

Hvad er forskellen mellem en civilperson og en tjenestemand i det Danske Forsvar? Visse civile mennesker vil indsnævret forsvare den holdning, at en soldat blot er et stift menneske iført et særligt sæt tøj, der render rundt, og vifter med en skyder – som de sjældent affyrer.

Disse subjektive synspunkter vil dog hurtigt ændre sig, efter en civilperson påbegynder Forsvarets Basisuddannelse, i mit eget tilfælde HBU (Hærens BasisUddannelse). Meget snart, allerede efter den første, hektiske, forvirrende, og overvældende dag, ændres den forudindtagede forestilling om at være soldat i kongens klæder.

I denne meniges tilfælde er billedet radikalt ændret. Allerede nu er det underforstået, at det tøj man bærer, ikke kaldes tøj men uniformer – af forskellige slags, til forskellige situationer. At man opfører sig på en ret og disciplinær måde, for at vise respekt, lære selvbeherskelse og for at få dagligdagen til at fungere gnidningsfrit.

Som værnepligtssoldat må man også acceptere, at man ikke får meget "skydeaction" de første par uger, men derimod en masse fifleri med at riflerne fungerer, som de skal og er sikre i vores uuddannede hænder. Ligeledes lærer man, at det hverken hedder en "gun" eller "skyder" men derimod en M/95 i vores tilfælde. Til at starte med kan det også meget nemt føles som om, at forventningerne til én er alt for store og at éns foresatte er nogle hjerteløse sataner. Det er dog nemt og hurtigt at indse, at ved at forvente det bedste fra starten vil man hurtigst muligt lære at opfylde forventningerne.

Der er til tider også overbæring at finde hos éns foresatte – og så vidt passende; humor. Desuden vil de op til 11 værelseskammerater på din stue hurtigt give dig det smil tilbage, din foresatte fjernede, da han skældte dig ud for ikke at have anbragt din baret korrekt.

I mange tilfælde, vil de mange forskellige personligheder, fra alle mulige samfundslag, baggrunde, uddannelsesniveauer og geografiske lokationer bidrage med deres bedste til at forbedre den fælles situation. Uden tvivl vil éns jævnbyrdige i éns kompagni, deling og stue blive nogle af de bedste relationer, man nogensinde har haft.

Udfordringen ved at blive soldat er langt hen ad vejen hverken de fysiske krav, de disciplinære krav eller dét at være i et "kollektiv" men nærmere at forstå den militære logik. En soldats tankegang og logiske sans er opbygget radikalt anderledes end en civil. Den er indgroet, langt mere konservativ, praktisk og effektiv.

Først når man slipper den subjektive logik og overgiver sig til den objektive militære logik, er man klar til at blive soldat.

Nargis Ahmadi er 22 år og kommer fra lokalområdet, altså her fra Nørresundby. "Ja, jeg kender dig jo godt, siger hun. Jeg var her i erhvervspraktik for seks år siden, og allerede dengang fik I mig overbevist om, at en tid som soldat kunne være meget spændende. Så efter at ha' afsluttet Studenterkursus ser jeg frem til soldatertiden og jeg tror faktisk, at jeg bliver så glad for det, at jeg vil prøve at få en karriere".

Af Michael Haahr og Thomas Kønig (2 DEL/6 HBUKMP/1 LOGBTN/TRR).

Første dag i felten

Torsdag den 15. august 2013 var for det nyeste værnepligtshold i Aalborg en begivenhedsrig og ualmindeligt udfordrende dag.

Det nye hold, som startede Hærens Basisuddannelse i 6 HBU-kompagni den 5. august 2013, stod for første gang i deres uddannelsesforløb ansigt til ansigt med terrænet på en måde, de færreste på forhånd havde oplevet.

Her blev de nye soldater ikke kun udfordret på deres fysiske grænser, men også presset mentalt til deres absolut maksimale ydeevne.

Barsk terræn blev krydset, kampvogne og løse skud fyldte øvelsespladsen med intens stemning, og teamwork sad printet ind på nethinden af de fem delinger, som - trods alt - "aldrig er hurtigere end det svageste led".

Gemmeleg for rigtige mænd (og kvinder)

Når de (ikke så) nye M/95-geværer blev bundet op på remmene, og de menige rekrutter for første gang i deres fire måneders uddannelse blev kastet ud på egen hånd i terrænet, lød opgaven på at lokalisere den optimale skydestilling. Her måtte et par grupper kaste sig mod skovbunden og kravle frem til volde, kreter og træer i terrænet, alt imens en sidste gruppe stod klar på et åbent område lige udenfor. Her stod den "vagthavende" gruppe så klar til at identificere de skjulte skytter. Denne opgave var tilsyneladende noget sværere i praksis end den umiddelbart lød, og de værnepligtige måtte afslutte øvelsen efter kun at have fundet meget få skytter – om end det naturligvis ikke var en udfordring a la gemmeleg. Oplevelsen, til gengæld, var fantastisk, og denne øvelse var for mange det endelige wake-up call, i hvert fald hvis man forventede at virkelig krigsførelse på nogen måde lignede det man har oplevet i computerspil.

En løbetur uden for rammerne

Efter en - mere eller mindre - vellykket tur i terrænet, en velfortjent frokost, og nogle indøvelser af forsvarets standardformationer, blev det endeligt tid til at koble dagens mange kompetenceområder sammen. Dette skete på en løbetur som for en enorm del af de menige kom som et kæmpe chok. Kampvogne rullede

igennem terrænet, geværer og granater bragede i eksplosive sekvenser, og i de små ti minutter den hurtigste deling nåede igennem terrænet på, var det næsten umuligt at overbevise sig selv om at "krigen" ikke var ægte. Kammeratskabet blev for alvor udfordret, når de udmattede og (ofte) let tilskadekomne soldater slæbte sig over den sidste grusvej med trætte og demoraliserede kammerater på skuldrende.

Befalingsmændene var lige så mentalt udfordrede som deres underlagte, og det bidrog til en stemning som virkelig fik presset hver eneste soldat til deres absolutte grænse.

En oplevelse, de sent vil glemme

Det var stolte, men trætte soldater der torsdag aften kom slæbende med deres udrustning ind ad portene til Hvorup Kaserne i Nørresundby. Mange var mere i søvne end de var vågne, da den afsluttende vedligeholdelse af diverse stumper iværksattes. Trætheden lod sig endeligt mærke, da mørket faldt på, og de værnepligtige (som nu var trukket ud af de våde uniformer og tilbage i deres civile kluns) sad i deres senge på stuerne. Det tog – for de fleste – kun ganske få minutter før Ole Lukøje kom på besøg, og det var ikke meget friskere menige, der dagen derpå stod op, temmeligt afkræftede, til morgenmad i kasernens kantine.

"F*** man var træt! Og så var der lige oprydningen bagefter...", lød det poetisk fra stueformand og menig Gärtner fra 2 DEL, da hun endeligt fik lov at sætte sig på sin madras og ånde ud.

"Tak til Aalborg Kaserners Veteran Panser- & Køretøjsforening (www.AKVPK.dk), der støttede med kampvognen til dagen."

Chefskifte ved 5. Militærpolitibataljon

Oberstløjtnant Jess Møller Nielsen har overtaget kommandoen over 5. Militærpolitibataljon efter major Susanne Bechfeldt, der midlertidigt har haft kommandoen over bataljonen.

Oberstløjtnant J.M. Nielsen var fra 2003 til 2005 chef for 1. Logistikbataljon indtil han, i 2005, blev chef for Logistik- og militærpolitiafdelingen ved staben for Danske Division i Haderslev.

Efter tjenesten ved divisionen blev oberstløjtnanten chef for Strukturafdelingen ved staben for Hærens Operative Kommando i Karup, hvor han var, indtil han kom til Forsvarets Materieltjeneste i Ballerup. Her har han senest været ansat som næstkommanderende og stabschef ved Kapacitetsansvarlig Land (anskaffelse-, drift- og bortskaffelse af forsvarets landmilitære materiel).

- Jeg er meget glad for at være tilbage i det nordjyske, og ser frem til de mange udfordringer, der bliver i forbindelse med de store omstruktureringer som konsekvens af det nye forsvarsforlig. Ikke mindst etableringen af en værnsfælles militærpolitikapacitet, udtaler oberstløjtnant Jess Møller Nielsen.

Af menig M. Rohde, 3. Deling

Sløring i ansigtet og fedtet hår

Vi stod op på værelset og gjorde rent, spiste morgenmad og klædte om, som vi plejede. Dagen forinden havde vi pakket vores rygsæk med alt vores grej, så vi var klar til at overleve natten ude i felten. Vi var klar til at drage af sted med fuld oppakning.

Vi ankom forholdsvis hurtigt til et område i skoven, som skulle være vores BSO over natten. Vi fik hurtigt delt området op i fire hjørner, hvor vi havde vores nærsikringer, som bestod af Alfa, Bravo, Charlie og Delta.

Min gruppe, som er 3. gruppe, havde ansvaret for nærsikring Charlie. Vi fik spader udleveret, og så var det ellers i gang med at grave. To fra gruppen fik til opgave at lave BSO'ets toilet, og så gik vi andre i gang med at grave huller. Vi skulle lave et nærsikringshul, som var så dybt, at vi kunne stå nede i det.

Det perfekte skyttehul

Drengene gik i gang med det, mens jeg gik i gang med mit skyttehul. Jeg synes faktisk det var okay at grave og jeg synes jeg gjorde som forklaret, men gang på gang var der rettelser på, hvordan hullet kunne blive helt perfekt. Tænk at der findes et perfekt skyttehul! Efter det hjalp jeg drengene med nærsikringshullet, så det meste af eftermiddagen brugte vi på at grave huller i skoven og indridse små stier i BSO'et, hvor vi skulle gå.

Da vi nærmede os aften, var vi alle meget spændte på, at blive introduceret for vores første feltration, som vi havde haft i tasken hele dagen. Jeg tror det mest facinerende var, hvor meget feltrationen indeholdte.

Vi sad i vores grupper, hvor vi tændte op og spiste aftensmad sammen. Det var hyggeligt med et lille break, hvor der kunne snakkes om andet end ting i militærisk sammenhæng. Senere på aftenen da mørket havde lagt sig, var vi på en lille tur rundt i skoven, som skulle være vores patruljerute om natten.

Den første vagt

Da vi kom tilbage til lejren var kl. 23.00. Jeg havde min første vagt kl. 00, så jeg skyndte mig at hoppe i soveposen, så jeg kunne få en halv times søvn inden min vagt. Derefter stod jeg nede i vores nærsikring og stirrede ud i skoven med min makker. Jeg nåede at spise fire proteinbarer og to poser nødder på det første kvarter for at vågne op, og holde mig vågen.

De to timer jeg havde, gik overraskende hurtigt. I samme tidsperiode var der en alarm lydløs, hvor alle skulle liste ud i deres skyttehuller. Efter min vagt kunne jeg sove endnu en time, inden jeg blev vækket, for at komme ud på patrulje.

Vi kunne huske det meste af vejen, men på et tidspunkt måtte vi have drejet forkert, fordi vi endte ovre ved 4. deling. Vi listede stille væk igen, og var en smule bekymrede over, om vi kunne finde hjem til vores egen deling. Da vi kom tilbage var der gået kludder i vagtplanen, så jeg måtte hoppe ned i nærsikringen, så de sidste kunne komme på patrulje. På det tidspunkt var jeg træt og stod og steppede for at få varmen, indtil de andre kom tilbage, og jeg kunne hoppe i soveposen for endnu en times søvn, før jeg havde endnu en to timers vagt i nærsik-

ringen igen. Imens jeg sad der, stod resten af delingen op og begyndte at lave morgenmad, som bestod af grød med diverse gryn. Ikke just hvad vi trængte til, men noget at spise skulle vi jo have.

Felthygiejne

Efterfølgende lærte vi at gå i bad i felten. Det var et udmærket alternativ og det var en lettelse at føle sig bare lidt menneskelig på trods af sløringen i ansigtet og det fedtede hår. Resten af formiddagen stod på at nedbryde vores BSO og fylde hullerne igen.

Da vi var færdige kunne man næsten ikke se, at vi havde været der, og vi smuttede dermed videre ud i felten med alt vores oppakning. Senere på dagen skulle vi igennem en selvtillidstest, hvor vi skulle kravle over en sø ved hjælp af kun et reb og vores håndkraft. Det var vældig underholdende at se ens kammerater begive sig ud på søen. Og faktisk næsten bedst, når nogen faldt i vandet. Heldigvis var der rigtig mange gode, og jeg kom også helskindet over på den anden side.

Efter selvtillidstesten satte vi kurs mod kasernen med trætte fødder, og en lettelse over næsten at have gennemført første felttur. Da vi kom til porten ved kasernen var den lukket, og vi måtte hen til en af de andre porte. Vi var alle trætte og irriterede over at skulle en omvej og ens basis, rygsæk og PVV, som jeg bar, føltes tungere og tungere for hvert skridt. Til sidst kom vi hjem som udmattede soldater, der bare glædede sig til et bad og en behagelig, myrerfri seng at sove i.

TRE NYE TANDLÆGER

Yderst til venstre ses de tre nye tandlæger, her fotograferet sammen med de afgående, Ole og Henrik, og de tre klinikassistenter.

Som erstatning for de to forhenværende bedste tandlæger i Aalborg Garnison - Henrik og Ole - er kommet tre "nyudklæggede" tandlæger fra Tandlægehøjskolen i Aarhus.

Da der jo forlængst er indført ligeberettigelse i hæren, er det også muligt for kvindelige tandlæger, at komme ind til forsvaret, hvor de kan gøre tjeneste på en tandklinik og så samtidig få gennemført den nødvendige et-årige praktikperiode.

Vi har denne gang modtaget to kvindelige og en mandlig tandlæge. Nu vil visse mandschauvinister nok tænke, at vi har fået normen opskrevet, og fået to kvinder i stedet for én mand! Sådan er det imidlertid ikke. Grunden til, at der denne gang er kommet tre tandlæger, er den simple grund, at man langt om længe har fået genåbnet tandklinikken på Nr. Uttrup kaserne. Vi skal så afgive en af de nye tandlæger samt én klinikassistent til klinikken "på den anden side".

Afskeden med de to "gamle" tandlæger blev markeret ved et kollektivt, ekstraordinært afskedseftersyn, hvor mundhulerne blev steriliseret på behørig vis med de dertil bedst egnede væsker.

Henrik og Ole har heldigvis begge fået civilt arbejde. Henrik på Tandlægehøjskolen i København og Ole hos en praktiserende tandlæge i Pandrup.

Den nationale flagdag i Aalborg

Rundt omkring i de danske byer blev 5. september, som er den nationale flagdag markeret på forskellig vis.

I Aalborg startede flagdagen ved Mindelunden på Aalborg Kaserner, hvor garnisonskommandant, oberst Christian Mollerup Schmidt, lagde en flot buket blomster. Samtidig kørte en delegation fra "De blå Baretter" rundt i det nordjyske og lagde blomster på gravesteder hidhørende de soldater, som er omkommet i international tjeneste.

Arrangementet i byen blev indledt ved "Soldatens Sten", der er placeret ved Aalborg Forsvars- og Garnisonsmuseum.

Her var samlet diverse foreninger med faner. Formanden for De samvirkende Soldaterforeninger i Aalborg, Kjeld Christensen og oberst Christian Mollerup Schmidt holdt taler og lagde blomster ved stenen. Men også Rådmand Tina French Nielsen lagde vejen forbi og holdt en rigtig god tale til ære for vore soldater.

Arrangementet kulminerede imidlertid i Aalborg Centrum, hvor garnisonens soldater og respektive soldaterforenin-

Oberst Christian Mollerup Schmidt ved Mindelunden på Aalborg Kaserner.

Mange af Aalborgs borgere overværede paraden på Gl. Torv og marchen gennem byens gader.

ger og interesseorganisationer var samlet til en flot parade. Det foregik på Gl. Torv, hvor Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjyllands Musikkorps stod for den musikalske underholdning og hvor en veloplagt MF Orla Hav holdt en inspirerende tale til ære for vore tidligere og nuværende udsendte soldater. Han udtrykte i talen stor taknemmelighed og beundring for soldaternes indsats.

Aalborg Kanonlaug afgav en imponerende salut, der kunne høres langt udenfor bymidten og ved afslutningen af paraden sang alle "Blæsten går frisk over Limfjordens vande". Herefter marcherede paraden gennem Aalborg med musikkorpset i spidsen. Det var et fantastisk flot syn. Aalborg Cityforening havde med store annoncer i de lokale aviser og i dialog med de forretningsdrivende promoveret arrangementet ganske massivt. Det resulterede i, at mange af Aalborgs borgere var samlet, dels på Gl. Torv og dels på marchruten.

Orla Hav.

Dagen sluttede med en hyggelig gudstjeneste i Budolfi Kirke og en efterfølgende reception på Aalborg Rådhus.

Formand for De samvirkende Soldaterforeninger, Kjeld Christensen og Rådmand Tina French Nielsen

Af menig Sletting og menig Jarlak, 4. Deling, 6. Kompagni.

Indførelse i fredsbevarende operationer

I fredsbevarende operationer arbejder soldaten ud fra soldatens kort – fredstid, hvilket indebærer at man altid angriber en konflikt fra lavest mulige eskalationstrin samt bærer sit våben på ryggen og ydermere opføre sig meget høfligt og anstændigt overfor landets indbyggere.

En tidlig morgen forlod 6. kompagnis værnepligtige, med deres befalingsmænd, Aalborg Kaserner i retning mod Camp Hammer, som ligger nord for Aalborg Kaserner. Her skulle de fem delinger i 6. kompagni på IFO-øvelse, hvor de havde til opgave at udføre forskellige øvelser fordelt på en turnusordning.

Man havde en opgave i fem timer af gangen. Den første opgave bestod i at være Quick Reaction Force (QRF), som er et beredskab, der er i stand til at rykke ud for at hjælpe andre soldater, med en maksimal udrykningstid på 15 min.

Det betød, at når man var i Camp Hammer, som udgjorde vores base, var man altid klar med sit basis og gevær indenfor rækkevidde.

Som QRF kunne man komme ud til situationer som trafikuheld, bjærgning eller evakuering m.m. Selve QRF'en bestod af en ydre og indre ring, samt en indsatsstyrke. Den ydre ring havde til opgave at holde udefrakommende væk fra området, således at den indre ring og indsatsstyrken kunne arbejde i fred.

Den indre ring skulle hjælpe indsatsstyrken og desuden koordinere mellem indre og ydre ring. Indsatsstyrken skulle udføre selve opgaven med at behandle evt. sårede osv. Efter endt udrykning skulle QRF'en med det samme være i beredskab igen, når man kom tilbage til Camp Hammer, således at man var klar til næste udrykning.

Våben, penge og narkotika

En anden opgave delingerne skulle løse var at oprette et Mobile Checkpoint ved hjælp af tre lastbiler, trafikkegler samt afspærringsstrimmel. Et Mobile Checkpoint er en sikkerhedsforanstaltning, som skal sørge for at indbyggere samt deres køretøjer i et område bliver searched for ulovlige våben, narkotika og større summer af penge.

Det foregår simpelthen ved at delingen, der udfører opgaven, vinker ét køretøj ind ad gangen, som gennem forskellige zoner bliver searched, kontrolleret og adspurgt om ærinde m.m.

Det er vigtigt at være høflig over for de personer der searches, da de også umiddelbart fremstår venligtsindede. Når searchen er udført konfiskeres eventuelle fund, som videregives til militærpolitiet og vedkommende bliver sendt gennem MCP'et. Efter ca. en time rykker MCP'et videre for at undgå for meget opmærksomhed samt at opnå større effektivitet ved kontrollen.

Den tredje opgave der blev udført, var vagttjeneste i Camp Hammer. Her skul-

le man sidde i vagtposterne ALFA, BRAVO, CHARLIE og DELTA samt hovedvagten og TOC. Ydermere skulle der være gående patruljer langs hegnet, der omringede Camp Hammer.

I vagtposterne var det vigtigt at have styr på sin HVATNA og SMASSH samt at indrapportere alt der blev observeret til hovedvagten via radio. Hovedvagten skulle så videregive det væsentligste til TOC'en. Hvis det var alvorligt kunne beredskabet i lejren rykke ud og hjælpe til.

Ransagning

Vagttjenesten gik på skift så alle prøvede de forskellige opgaver. Den fjerde opgave var at udføre et House & Area-search, hvor man, som det ligger i navnet, skulle udføre en ransagning af et hus samt det omkringliggende areal. Dette forgik efter samme princip som ved QRF, hvor man havde ydre og indre ring til sikring af området samt en indsatsstyrke, hvis opgave var at searche.

Den sidste turnusopgave var at være moment for resten af kompaniget. Den deling der havde denne opgave, bestod primært i at gøre set-uppet så realistisk for de andre delinger som muligt. Momenterne skulle tale gebrokkent engelsk og ligeså skulle soldaterne tale engelsk.

Gennem IFO-forløbet har vi som værnepligtige lært meget nyt om, hvordan man gebærder sig i fredstid. Desuden har det været spændende at lære nyt og vi har fået forståelse for, at soldater også kan udføre andet arbejde end blot at være i krig.

Flatracks all over

Forsvarets Materieltjeneste (FMT) har indkøbt ikke mindre end 400 Flatracks til brug for Hærens enheder.

Imidlertid blev der ved leveringen konstateret flere produktions- og konstruktionsfejl. Der var problemer med nogle af svejsningerne, ligesom de havde en forkert "krumning", der gjorde dem ubrugelige, da de derfor ikke kunne fastgøres på relevante køretøjer.

Flatracks'ene har været længe undervejs, da de er produceret i Kina. De var derfor ikke så nemme lige at få byttet, hvorfor FMT, i samarbejde med leverandøren, vurderede, at man kunne prøve at udbedre fejlene her i landet, nærmere bestemt på Aalborg Kaserner. Og sådan blev det!

En delegation fra producenten i Kina har således de sidste fem uger arbejdet intens med projektet. De har fået støtte fra 2. Forsyningsbataljon, der med én "Topløfter" og to "Swetruck's" samt naturligvis tilhørende personel under kyndig ledelse af en af bataljonens befalingsmænd.

Øvelsen gik på, at Topløfteren skulle sætte en 40 fods meget tung container på flatrack'en, hvor på Swetruck'en skulle sætte en – også meget tung – 20 fods container ovenpå. Meningen var så, at vægten af de to containere skulle presse den forkerte krumning ud af flatrack'en og ind i den rette vinkel. – Og eksperimentet lykkedes! Til stor tilfredshed for både producent og FMT.

Succes'en blev herefter gentaget på samtlige Flatrack's og efterfølgende blev der gen-svejset og malet fra morgen til aften og her i skrivende stund er projektet ved at være færdigt, hvorefter materiellet er klar til at blive fordelt til respektive enheder.

Stor ros til personellet

FMT og delegationen fra Kina har her ved afslutningen af det omfattende arbejde udtrykt stor ros og respekt for regimentets indsats. Ikke mindst har personellet fra 2. Forsyningsbataljon høstet store roser for deres store engagement og ihærdige og professionelle indsats – godt gået!

Af kaptajn L. S. Lillelund.

Kan en aktiv ferie virkelig gå hånd i hånd med en festival?

Der er masser af tilbud om, hvad man kan bruge sin sommerferie på. Tilbuddene er næsten uendelige og listen kan synes en smule uoverskuelig og al for lang. Blandt tilbuddene om solrejser til Spanien, Italien og Grækenland gemmer der sig også tilbuddet om at gå Nijmegen march.

For mange kan det virke, som et umiddelbart skræmmescenarie at bruge sin hårdt tiltrængte ferie på at gå 4 x 40 km i uniform. MEN man skal ikke skue hunden på hårene. Det er super god og inspirerende tur, som giver god minder og oplevelser med hjem i bagagen.

Beslutningen om at ville deltage i marchen og dermed bruge en uge af sin sommerferie på at tage til Holland og gå, indtræder allerede i marts måned, hvor tilmeldingen og betalingen skal falde. Under tilmeldingen skal du også tage stilling til, hvilken kontrolmarch, du ønsker at gå.

For folk, som ikke har gået før, så er kravet, at man gennemfører en kontrolmarch på 2 x 40 km forud for selve marchen i Holland. Der er fire valgmuligheder, godt spredt rundt i det danske land, så man ikke behøver at køre al for langt. Resten af træningen er egentlig op til dig selv eller det hold, som du vælger at gå med.

Skrevne og uskrevne regler

For Trænregimentets marchhold var vi første gang samlet, da vi mødtes i lejren i Nijmegen. Vi bestod af 29 mand – største danske militærhold – en god blanding af erfarne og uerfarne tjenestegørende, reservefolk og hjemmeværnsfolk (inklusive to cykelordonnanser).

Størstedelen af holdet var dog samlet i busturen fra Aalborg Kaserner. Her blev de første bekendtskaber gjort og optakten til den store festival lagt. Der er na-

turligvis masser af skrevne og uskrevne regler for et så etableret hold, som Trænregimentets. For os uindviede, så lærte vi "by doing", hvilket egentlig blot rystede os endnu bedre og hurtigere sammen.

Ved ankomst til den store lejr, hvor alt militært personel bliver indkvarteret, både briter, hollændere, tyskere, nordmænd og danskere, så går det først rigtig op for en, hvor stort et set up det hele egentlig er. Det er fantastisk at opleve, hvor mange glade dedikerede entusiaster, der kan opholde sig på et sted.

Vi ankom allerede søndag morgen, og vi skulle først gå tirsdag, så der var rigelig tid til at blive indkvarteret, holde HF-møder og tage ind til Nijmegen by og se sig lidt omkring og få en øl eller to (eller flere??!).

Festival og march

Det er her, hvor ordet festival, kommer ind. Hele byen fester i den uge, hvor der er march. Der er små bands, orkestre mv. opstillet rundt omkring i byen, som underholder lige så længe, der er publikum, der lytter med. Der er oprettet barer, små boder og andet godt rundt omkring på ledige hjørner og pladser i byen. Man fornemmer, at hele byen har set frem til denne uge for at feste med glade march-gængere. Det er en fantastisk oplevelse i sig selv!

Så blev det tirsdag, hvor de første 44 km skulle tilbagelægges. Vi starter kl. 04.30, hvilket for de fleste, kan synes, som al for tidligt, men det sætter man pris på omkring middag, hvor temperaturen røg op på ca. 30 grader. Overalt på de fire forskellige ruter blev vi mødt af festglade folk, som stod og heppede på.

Vi blev mødt af små børn, som stod med skåle af slik og frugt og uddelte til os marchgængere. Og til herrerne, så var der unge piger, som uddelte knus og kys til dem, der måtte lade sig friste.

For ikke at glemme festivals brillerne, så er alle hollændere åbenbart udstyret med et sæt meget store højtalere, der gør, at næsten alle hjem spillede en eller anden form for tysk Schlager eller techno undervejs på marchen, hvilket medførte, at turen blot gik hurtigere.

Som førstegangsgænger, så tænker man, at det kan da umuligt vare ved. Men jeg blev klogere.... Alle dage var hollænderne stået op med os for at stå klar og heppe på os. Det blev ved fra vi startede til vi sluttede. Det var et spektakulært syn.

Den sidste march dag, fredag, fortjener lidt ekstra lyrik. Efter de første 39 km var tilbagelagt, ankom vi til den sidste rast, hvor udrustning bliver aflagt og medaljer udleveret. Herefter går vi de sidste fem km igennem Nijmegen by, hvor vi nærmest bliver båret igennem af indbyggerne. De har taget opstilling fra morgenstunden, så de kan få en "god plads". Der er sat afspærring op, således vi kan gå nogenlunde uhindret igennem byen. Man følte sig næsten henledt til Champs-Élysées, sidste dag på Touren – helt unikt.

Kaptajn Lene S. Lillelund med holdets mascot.

Konklusionen på årets Nijmegen march må være, at JA en aktiv ferie kan sagtens gå hånd i hånd med en festival. Man skal huske at nyde alle de forskellige indtryk byens og omegnens indbyggere giver på marchen, men også ved at tage ind til Nijmegen og opleve stemningen om aftenen.

Alt i alt en fantastisk oplevelse, som kan anbefales alle.

Tak for denne gang.

Af SG R.D. Larsen, OKS P. Ertmann
og KS M. Broe 2 FSBTN. 1 FSKMP.

Eventyrlig træning

En beretning om 2. Forsyningsbataljons adventure training i Østrig.

Den 12. august klokken 06.00 mødte cirka 80 soldater fra 2 FSBTN ind til en kommende uges AT (adventure training) i Østrig, hvor formålet bland andet var at gennemføre en række aktiviteter som skulle udfordre, motivere og udvikle medarbejderen.

På mountaincart ned af de ujævne bjergveje.

Mandag: Autobahn

Dagen startede kl 06.00 og kl 07.00 kørte bilerne ud af hovedvagten på Aalborg Kaserner og ud på motorvejen til en lang tur mod Østrig.

Første stop var ved grænsebutikkerne, hvor der kunne købes forsyninger - dog uden alkohol, men med mulighed for at købe rigeligt med sukker til turen. Efterfølgende stod den på autobahn resten af dagen og cirka kl. 22.00 ramte vi målet, som var Jugendhotel Oberwimm i Wagrain med efterfølgende indkvartering i rigtigt gode faciliteter.

Tirsdag: Rafting

Dagen startede hårdt ud, især for hotellets køkken som kæmpede en hård kamp med at skulle levere mad nok, til så stor en flok sultne soldater.

Efter morgenmadskaosset stod det på Rafting på Obere Salzbach. Dette var en større overraskelse for dem, der havde planlagt raftingen, da de troede, det var en skoleklasse, der kom og ikke en flok soldater!

Flere af instruktørerne spurgte ind til, om enheden var fra specialstyrkerne, hvor de dertil svarede, at det var logistiktropperne, der kom til at Østrig, og at de ikke skulle i krig med Danmark!

Selve raftingturen var 14 km lang, og det endte da også med, at størstedelen af deltagerne røg i det iskolde vand.

Derefter gik turen til en højrebsbane, som var en lille forsmag på, hvad der ventede senere på ugen. Højrebsbanen var en samling pæle, reb og platforme i ti meters højde, som man skulle kravle rundt på. - Udfordringen blev kun større, da det begyndte at regne!

For at fartdjævlene kunne få stillet deres fartlyst gik turen afslutningsvis tirsdag til en sommer-bobslædebane, hvor man i en lille slæde kørte ad et par skinner ned af bjerget, hvor man kunne komme op på hele 69 km/t i nogle af svingene. Efter en

En af de mange udfordringer på Højrebsbanen.

lang dag med fysisk aktiviteter, stod den på barbecue på hotellet, og igen fik køkkenfolkene travlt for at kunne følge med.

Onsdag: Canyoning

Dagen startede i høj fart, da den stod på mountaincart ned ad en bjergvej.

Efter en kort instruks startede første tur ned ad bjerget for at lære banen og mountaincarten at kende.

Og så blev vi ellers sendt ud på tur nummer to, hvor den ellers fik fart på, og konkurrencemennesket kom frem i folk. Én var endda så opsat på at komme først, at han snød genvej ud over bjergsiden!! Han blev heldigvis stoppet to meter nede af et træ, og efter et kort stop af løbet, og alle var oppe på vejen igen, forsatte det ned til bunden.

Derefter stod den på klippeudspring i en kløft. Vi startede ud i det små med udspring fra tre meter og herefter gik det ellers bare opad og vi endte på højder af 10-10,5 meter.

Ikke nok med at vi sprang fra højere og højere steder, men man skulle også være mere præcis med hvor man ramte vandet, for ikke at støde mod kanter, store sten eller bunden.

Dagen blev afsluttet med den lokale byfest, kaldet " Heimatabend " hvor bataljonen bød på en velfortjent kold fadøl.

Mange valgte at tage tidligere hjem, mens andre tog ud for at udforskede det lokale natteliv. Konklusionen var vidst for nogle få, at Østrigs brændevin godt kan hamle op med den danske!

Torsdag: Bjergklatring

Vi startede dagen ud med at klatre på en bjergside, der var flere forskellige ruter alle startende i bunden af klippevæggen og derfra gik det ellers bare opad. Ruterne op sluttede af med enten en svævebane eller at man skulle rappelle ned igen.

Herefter gik turen til en gammel jernmine der skulle "udforskes", hvor det for nogen var lidt for snævert da minens gange var meget små.

Efter en hård og aktiv uge gik turen hjem ad, så torsdag aften kl. 19 kørte vi fra hotellet og mod Aalborg Kaserner. Efter en lang nat på motorvejen ramte vi igen kasernen. Da alt var vedligeholdt og optalt samt, efter folk havde pakket ud, var det tid til en velfortjent weekend.

Et af de utallige spring, hvor man skulle ramme meget nøjagtig.

Forsvaret løber stafet

Med 2800 løbere satte Forsvaret sit præg på DHL stafetløbene, der blev afholdt i København, Aalborg, Odense og Aarhus. København stillede med det største antal løbere med 330 hold, der hver består af fem personer. Aalborg stillede med 152 hold, Aarhus med 60 og Odense med 18 hold.

Aalborg garnison deltog med ca. 350 løbere og de øvrige tjenestesteder i Nordjylland med ca. 150.

Forsvaret betalte for startgebyr og t-shirt, der i år var pink efter generallægens yndlingscykelløb Giro d´italia.

Der var en rigtig god stemning i Kildeparken i Aalborg hvor de mange løbere i pink satte deres tydelige præg på arrangementet.

Velfærdstjenesten var efter løbet vært ved en friskgrillet frankfurter og lidt vådt til ganen – en stor succes.

Fakta om DHL stafetten

- **DHL stafetten blev løbet første gang i 1981 og er en årlig tilbagevendende begivenhed.**
- **Stafetten er verdens største motionsløb.**
- **Hvert hold stiller med fem deltagere, der hver løber fem kilometer på en rundstrækning.**
- **Løbet er sponsoreret af logistikvirksomheden DHL.**
- **Stafetten bliver afholdt i København, Odense, Aalborg, Aarhus og Kabul.**

Kilde: Wikipedia

ISS overtager opgaver i Vestdanmark

Af Forsvarskommandoen.

Forsvarskommandoen har valgt, at det er ISS som fremover skal varetage dele af etablissementsdriften i Vestdanmark.

Forsvarskommandoen har netop afsluttet udbuddet, der gælder dele af etablissementsdriften i Vestdanmark. Valget faldt på firmaet ISS, der fra begyndelsen af 2014 bliver leverandør af rengøring, kantine, arealpleje, vintertjeneste og øvrige driftsopgaver.

Det netop gennemførte udbud er Danmarks største indenfor det, der kaldes Facility Management.

De opgaver, som ISS fremover skal løse, omfatter blandt andet over 400.000 m2, daglig rengøring, naturpleje af 11.000 hektar øvelsesterræn og 23,5 mio. m2 med intensiv arealpleje på selve etablissementerne samt bespisning i de 24 kantiner i Vestdanmark, der dagligt leverer mad til de ansatte.

- Vi er rigtig godt tilfredse med, at der har været så stor interesse for vores udbud. Vi har fået nogle rigtig gode tilbud ind, både fra eksterne leverandører og Forsvarets eget kontrolbud. Gennem en grundig evaluering af de indsendte tilbud, fremvisning af webportal og prøvesmagning af kantinemenuerne, har vi valgt den leverandør, som samlet set har tilbudt forsvaret de bedste løsninger på de udbudte opgaver i Vestdanmark de næste 4-6 år, siger Grith Sandst Poulsen, der er chef for Strategisk Udbudssektion i Forsvarskommandoen.

To faser

Planen er, at dele af driften af etablissementerne i Vestdanmark overgår til ISS i begyndelsen af 2014 i to faser. Rengøring og kantine overgår til ISS til februar, mens plejen af arealerne, vintertjenesten og de øvrige driftsopgaver først overgår til marts.

Forsvarets Bygnings- og Etablissementstjeneste vil stadig være ansvarlige for etablissementerne i vest, hvor myndigheden vil varetage samarbejde og kontrol med ISS i det daglige ude på etablissementerne og vil gennem en nyoprettet kontraktstyringsafdeling i Regionscenter Vest generelt sørge for kontraktopfølgningen.

Etablissementsdriften i Østdanmark har også været i udbud. Her har Forenede Service siden begyndelsen af 2012 stået for opgaverne.

PERSONELNYT

Udnævnelse til kaptajn
Pr. 5. juli 2013:
KN Ole Gretlund
KN Heidi Marianne Hviid
KN Jesper Schultz
KN Jan Holst
KN Anders Gahner Krogsgaard
KN Rasmus Christoffer Azir
Gamborg Sander

Udnævnelse til premierløjtnant
Pr. 5. juli 2013:
PL Amalie Alida Allan
PL Andreas Blåberg Andersen
PL Nicolai Juhl Bendt
PL Jakob Bjerrum Balslev Clausen
PL Benjamin Pedersen Dressel
PL Filip Gram-Jensen
PL Gudmundur Gudbergsson
PL Leon Skovdal Hansen
PL Per Holst
PL Troels Graunbøl Hvelplund
PL Maria Louise Braae Lauritsen
PL Rune Nejst Lørup
PL Karsten Østergaard
PL Kenneth Skrædderdal
PL Mathias Jeffers Toftdal
PL Jonas Hvidtfeldt Vestergaard
PL Lars Emil Wahlgreen

Udnævnelse til korporal
Pr. 27. september 2013:
KP Lasse Freudendal-Pedersen
KP Søren Zimmer
KP Ole Hansen

25 års jubilæum
Pr. 4. juli 2013:
MJ Dennis Hansen

Pr. 1. august 2013:
SSG Niels Vadsholt

Pr. 16. august 2013:
KP Morten Hecquet Lyngby
OKS-1 Valentin Robert Jensen

Pr. 3. oktober 2013:
OKS-1 Brian Damsgaard Sørensen

40 års jubilæum
Pr. 16. august 2013
MJ Bjarne Andersen
OKS-1 Per Skov Andersen

Tjenestemandsansættelse
Pr. 1. september 2013:
KP Troels Schmidt Richardt

Hæderstegn for god tjeneste ved Hæren
26. september 2013:
MJ Carl Christian Mørk
MJ Dennis Hansen
SSG Allan Rubæk
SSG Allan Overlade
SSG Birger Kjærulff
SSG Jan Tornvig Hansen
SSG Jørn Jensen
SSG Peter Åge Wolfhagen
OS Brian Ploug Hansen
OS Carsten Van Der Sterren
OS Morten Tauchi
KP Jan Tonnesen
KP Morten Hecquet Lyngby
OKS-1 Tommy Sommer Andersen
OKS-1 Kim Petersen
OKS-1 Joan Fuglsang
OKS-1 Jens Huscher
OKS-1 Jakob Krogh Schmidt
OKS-1 Henrik Vestergaard Mathiesen
OKS-1 Henrik Dall
Køredommer Jesper Knudsen

Benådet med Fortjenstmedaljen i Sølv
Pr. 6. juli 2013:
OS Eivind Leo Petersen

Pr. 4. oktober 2013:
KP Jonni Arnfeldt Anker
OKS-1 Per Skov Andersen

Anerkendelse for tjeneste ved Trænregimentet
31. august 2013:
MJ Per Geisler Kristensen
KN Louis Jensen
SSG Peter Therkildsen
OKS-1 Kurt Dalsgård Frederiksen

Pr. 30. september 2013:
SSG Kim Møller Pedersen

Overkonstabel-1 Kurt D. Frederiksen.

Kaptajn Louis Jensen.

Aktivitetsoversigt

TRÆN NYT

Trænregimentet, Hærens Center for Logistik og Militærpoliti

December 2013

Stor katastrofeøvelse

Med 100 efterskoleelever som momenter afviklede 1. Sanitetskompagni en større katastrofeøvelse.

Læs artiklen på side 12 - 13.

Så er de værnepligtige hjemsendt.

Læs om hjemsendelsesfesten og paraden m.v. på side 20 - 21.

Indhold

3 Lederen

4 Med skarpt i Tranum

5 På besøg i Afghanistan

5 Hærens Regimenters Hjælpefond

6 På feltøvelse i Forsvinderup

8 Velkommen til soldatens hverdag

10 Det drejer sig om anerkendelse

12 Katastrofe på Aalborg Kaserner

14 Operation halvmaraton

15 Idrætsdag med alternative discipliner

16 Trænregimentet har Forsvarets hurtigste terrænløbere

17 Fornemt besøg

18 En mega fed oplevelse

19 PERSONELNYT

20 En anderledes hjemsendelsesfest

Besøg Trænregimentets hjemmeside på:
www.forsvaret.dk/trr
og
Soldaterforeningens hjemmeside:
www.trainsoldat.dk

Redaktion
Ansvarshavende redaktør:
Major P.S. Rasmussen Telefon: 98 19 70 10.

Redaktionsgruppe:
Seniorsergent Klaus Klæstrup
Korporal Palle Strandgaard (PaS)
Assistent Trine Winther

Redaktionens adresse
Trænregimentet, Aalborg Kaserner
Garnisonsstøtteelementet
9400 Nørresundby
Tlf.: 98 19 70 15
E-mail: pallestrandgaard@mil.dk

Udgivelser/oplag
Nyhedsbrevet udkommer fire gange årligt således: Ultimo marts, ultimo juni, ultimo september og medio december.

Næste nyhedsbrev udkommer ultimo marts 2014. Sidste frist for indlevering af artikler er torsdag den 6. marts.

Nyhedsbrevet er et medie for personel ved Trænregimentet

Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for regimentets officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.

Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Transformationen er kommet godt igang

Så er transformationen af Trænregimentet så småt ved at komme i gang for alvor. Vi venter dog i skrivende stund stadig på det formelle startskud, før vi kan begynde at fastlægge bemandingen for alvor.

Processen har tilsyneladende trukket noget ud, hvilket godt kan mærkes. Usikkerheden ligger der jo, indtil alle har fået besked om, hvad deres placering bliver i den nye struktur.

Det er stadig hensigten at etablere den nye struktur fra 1. januar 2014. I første omgang bliver der tale om en projektorganisation indtil DeMars er justeret, således at de nye enheder kan oprettes heri. Det forventes at være klar ikke senere end 1. marts. Det er allerede aftalt med DANILOG, at TRR overtager kommandoen over 4. Nationale Støttebataljon,(den nuværende 2 NSBTN) allerede fra årsskiftet. De første byggeprojekter på kasernen mhp at kunne etablere den justerede struktur er allerede i gang.

1. november blev Forsvarets nye HR-strategi, med bl.a. et ansøgningssystem til nye stillinger, for alvor skudt i gang. På Hærens område er den knap kommet i gang p.g.a arbejdet med at få alt PSN på plads i den nye struktur, men det varer ikke længe, før vi alle skal vænne os til de nye tider.

Aalborg Kaserner er sammen med Almegårds Kaserne på Bornholm udpeget som Grønne Etablissementer. Der har i den forbindelse været gennemført en konkurrence, hvor forskellige firmaer har givet deres bud på, hvordan kasernerne kunne gøres mere "grøn". De har arbejdet inden for et budget på ca. 130 millioner kr.

Jeg havde fornøjelsen af, at være medlem at bedømmelsesudvalget og fik dermed et godt indblik i de mange forskellige og innovative bud, der er blevet udarbejdet for hvordan vores kaserner kan komme til at se ud.

Der blev udvalgt tre vinderprojekter og i løbet af kort tid vil en plancheudstilling, der beskriver de tre projekter, kunne ses i kantinen på NUK. I løbet af de kommende måneder skal det så besluttes hvilket af projekterne, der skal udmøntes. Projektet er planlagt til at stå færdigt i 2016/17 – og jeg tror godt jeg tør love, at det vil medføre både flotte nye bygninger og forbedringer af udendørsområderne på begge kaserner.

Jeg havde fornøjelse af at besøge vores soldater på ISAF hold 16 og ved TF-7 sidst i oktober. Det var en fornøjelse at se og mærke den professionalisme, der gennemsyrede hele lejren. Det gjaldt både rengøring og orden overalt både ude og inde, arbejdet med pakning og klargøring til hjemtagning af materiel – og naturligvis også forberedelserne og gennemførelsen af de operationer, der fortsat gennemføres.

Operationstempoet er måske ikke helt så højt, som vi tidligere har set, men det betyder ikke, at der ikke sker noget. Vi glæder os til at se hold 16 hjemme igen til FEB 2014, alt imens vi herhjemme er i fuld gang med at klargøre hold 17.

Der arbejdes fortsat med etableringen af den værnsfælles MP-kapacitet ligesom fremtiden for Forsvarets køreskolevirksomhed endnu ikke er afklaret. Det er således ikke alt PSN ved regimentet, der kan få deres fremtid afklaret lige i første omgang. Vi håber dog, det kan ske hurtigt, så usikkerheden ikke får lov til at bide sig fast alt for længe.

Vi må derfor fortsat – ude såvel som hjemme - arbejde med at støtte opgavevaretagelsen og dermed leve op til vores motto:

"Sustaining Victory"

Christian M. Schmidt

Med skarpt i Tranum

Vi startede morgenen med at hente vores våben meget tidligt fra våbenkammeret. Ikke længe efter sad vi i lastbilerne på vej til Tranum Strand. Vi var delt op i vores grupper, og så havde vi en flok fra 5. deling med.

De var så fordelt ud på vores fire grupper. Det var interessant at blive lidt blandet med de andre delinger. Dagen skulle gå med, vi skulle igennem flere skydebaner og mange forskellige skydninger. Hver gruppe blev delt ud til hver deres destination, og så skulle vi rotere videre til en ny bane i løbet af dagen.

Vi var vilde med det

Da vi kom frem stod vi ud og eftersø vores gevær og gjorde klar til kontrol. Vi skulle nu ind på dagens første skydeområde – SF banen. Her skulle vi lægge os på linje og skyde ud i et åbent område, hvor der kom skiver op fra 90 til 290 meters afstand. Allerede ved første skud var vi vilde med det! Det var en fed følelse at skyde med skarpt og ramme noget, hvor det man skød efter, reagerede på ens skud.

Da vi havde været igennem et par gange alle sammen, skulle vi øve forsvar fra skyttehuller, ligesom vi gjorde fra de kampstillinger, vi lavede ved sidste feltøvelse. Heldigvis slap vi denne gang for selv at grave de mange huller!

Da vi var færdige her, kørte vi videre til en ny destination, hvor vi skulle øve skud med 9 mm indstiks panserværnsvåben. Her lå vi igen på linje og sigtede mod skiver, hvor motivet var et køretøj. Vi sad sammen i makkerpar, så skytten havde en hjælper til at korrigere sit skud. Skuddene fra PVV'et var ret overraskende, da vi skød med lysspor, og man derfor kunne følge sit skud hele vejen ned til målet. Det var som skytte ikke altid let at se, hvor præcist man ramte, så det var godt med en makker til at hjælpe på justeringen af ens skydestilling.

Ved denne skydning var det fedt at prøve at affyre et PVV, hvor man kunne se, hvorvidt man ramte sit mål. Især efter vi længe har slæbt rundt på de lange våben til feltøvelse og øvet skydestillinger, men bare ikke har prøvet at skyde med et øvelsesvåben endnu.

Efterfølgende kørte vi videre til de sidste baner. Dem havde vi set frem til. Her skulle vi igennem enkelmandsreaktionsbaner. Der var både en bane i lukket terræn og en i det åbne terræn.

Hver enkelt soldat skulle gå alene igennem banerne, dog med følge af en overordnet i ryggen til at kontrollere hvordan man reagerede og handlede ud fra, hvad der dukkede op på banen. Her var der fokus på mange ting, og det var udfordrende at skulle til at udøve det hele i praksis. Det var igen en fed oplevelse, at der var reaktion på ens skud, så man rigtig kunne føle sig knyttet til sit våben.

Panserværnsvåben med skarpt

Da hele delingen var færdig med alle baner, nåede vi til dagens højdepunkt. Nu skulle der nemlig udvælges en menig til affyring af et skarpt panserværnsvåben. Jeg tror de fleste godt kunne tænke sig at være den heldige vinder, men samtidig var vi alle glade for delingens udvalgte. På grund af sikkerheden skulle resten af delingen stå meget langt væk under affyringen, men da skuddet først blev løsnet, kunne vi mærke trykket fra affyringen dybt inde i brystet.

Herefter faldt mørket over Tranum skydeterræn, og vi tog alle tilbage til SF banen. Vi var delt op i vores grupper og skulle nu ud i hullerne og prøve hele proceduren i gruppens kamp fra stilling – blot i mørke.

Der var lys på skiverne, så vi ikke bare skød ud i mørket uden at vide hvor fjenden var. Her var det endnu en gang fedt, at vi kunne se, hvornår fjenden var nedkæmpet, og det var fedt at samarbejde i grupperne og bruge alle de ting vi havde lært i SKYT-undervisningen.

Som en lille streg i solstrålehistorien skal det nævnes, at vejrguderne for første gang trodsede 3 DEL, da det stod ned i stænger det meste af aftenen. Vi oplevede, at vi ikke var lavet af sukker, ikke gik i stykker og det var faktisk ikke så farligt, som vi havde frygtet. Så hvis det skulle ske, at regnen slår igennem igen, så overlever vi med garanti også den omgang med gå på mod og et smil på læben.

Af oberst Christian Mollerup Schmidt, regimentschef.

Cheferne samlet foran en af de danske kampvogne. (Fotos: Marie Steinrücke).

På besøg i Afghanistan

Jeg har været på besøg ved vores udsendte enheder i Afghanistan fra den 23. – 28. oktober. Jeg var en af syv regimentschefer, der deltog i en fælles besøgstur.

Det er blevet en fast rutine, at de regimentschefer der har soldater udsendt, besøger dem når de er cirka midtvejs i udsendelsen.

Besøget denne gang havde en særlig vinkel. De udsendte soldater bekymrer sig naturligvis – ligesom os herhjemme – om hvordan den nærmeste fremtid skal forme sig i lyset af Forsvarsforlig og personeltilpasning. Og de er også lidt bange for, om de nu bliver glemt i hele processen.

Jeg havde lejlighed til, sammen med chefen for DANILOG, OL P.L. Hinrichsen, at give en fælles orientering for alt personel fra DANILOG og Trænregimentet.

Vi havde begge opfattelsen af, at vores orientering blev vel modtaget – og det blev helt synligt, at de to regimenter arbejder rigtig godt sammen om den del af processen, der vedrører etableringen af den nye 4 NSBTN i rammen af Trænregimentet.

Velfungerende Træn-enheder

Jeg havde også lejlighed til at besøge en del af personellet, der hvor de arbejder og fik et godt indtryk af et meget velfungerende ST- og LOGCOY og MPDET. Arbejdet er præget af klargøringen og forberedelserne til at hele den danske ISAF-styrke skal hjemtages i løbet af 2014, så der bliver pakket, vasket og klargjort til hjemsendelse af materiel.

Jeg mødte overalt nogle meget positive soldater – og fik mange gode og meget relevante spørgsmål. Jeg kunne ikke svare på alt på stående fod, så der er lidt arbejde med hjem til staben at kigge på. Jeg var også så heldig at få mulighed for at besøge de fem soldater, der er udsendt med Taskforce-7 (TF-7) i Lashkar Gar. Der var stor ros for deres indsats som KØ/SKYT og MP i den lille, men meget travle enhed. Også her fik jeg mulighed for at orientere om alt det der foregår mht. forlig og personeltilpasning.

En rigtig god tur

Så alt i alt en rigtig god tur. Primært fordi jeg fik indtryk af nogle meget velfungerende enheder og enkeltpersoner. Og dernæst fordi jeg fik mulighed for at orientere personellet direkte om hele forligssituationen. Jeg ser nu frem til at få alle hjem i god behold i starten af det nye år. Og til de udsendte enheder og enkeltpersoner: Tak for et godt og veltilrettelagt besøg! RC.

Hærens Regimenters Hjælpefond

Fru Bente Marianne Ziegler og sergent Peter Zillo Bæk Lorentzen.

23 danske soldater og pårørende til tilskadekomne/dræbte soldater modtog onsdags den 12. november en legatportion fra Hærens Regimenters Hjælpefond.

Fonden støtter fastansatte, der er invaliderede under tjenesten eller efterladte, der har mistet en forsørger i tjenesten.

Chefen for Hæren, generalmajor Per Ludvigsen, uddelte legatportionerne på Ryes Kaserne i Fredericia.

Følgende legatmodtagere var fra Trænregimentet:

Sergent Peter Zillo Bæk Lorentzen og Bente Marianne Ziegler, enke efter seniorsergent Arne Ziegler.

Tilstede ved overrækkelsen var også chefen for Trænregimentet, oberst Christian Mollerup Schmidt.

Af Fini og Birch, 2. Deling. 6 HBUKMP.

På feltøvelse i Forsvinderup

Klokken er 0600 tirsdag morgen og hele 6 HBUKMP står klar til feltøvelse 2. Stuerne er for første gang kun fejet over og rygsækkene er pakket til randen. Tre dage i felten med natpatrulje og besættelse af kampstillinger venter de let nervøse soldater.

Øvelsen skal foregå i Finderup nær Viborg. Dog går øvelsesterrænet under øgenavnet Forsvinderup, og dette skulle vise sig at være et passende navn! KC havde endda forberedt alle soldaterne på en nødplan, hvis de skulle gå hen og blive væk fra delingen under den omtalte patrulje. "I skal bare gå mod nord, indtil I rammer en stor vej eller en høj lysende mast. Der vil I så blive hentet... på et tidspunkt."

Med en køretur på 1,5 time kunne vi slappe lidt af og lade op til tre dage med hårdt arbejde, kolde nætter, feltrationer, patruljetjeneste og kamp i både dagslys og mørke.

Lastbilerne holder ind til siden i det nye ukendte terræn. Ca 200 meter dybere inde i skoven venter det lille stykke terræn på delingen, som er klar til at blive vores BSO i de næste tre dage. Der går ikke lang tid før første spadetik er taget, og efter det, fem timer med samme procedure.

Grav, grav, grav... gå, gå, gå...

Dagens ord blev hurtigt til grav grav grav, hvorimod nattens ord ville vise sig at være gå gå gå. Nemt var det ikke at grave, da skovbunden først skulle afskrælles og lægges pænt til side og gemmes til senere. Da klokken slår 2200 står vi alle klar med ekstra spændte støvler, og heldigvis, en knap så pakket rygsæk.

Ruten er tilrettelagt, og vi er klar til at begive os ud af det trygge BSO for at finde fjendens lejr. Der går ikke mange timer før Forsvinderup lever op til sit navn, og vi måtte indrømme at finde vej i mørke, ikke er helt så let, som man ellers kun-

ne tro, at det var. Fra 2200 til 0500 næste morgen havde vi vandret rundt i det danske terræn. Men vi fandt vores objekt til sidst! Dog var det heller ikke uden blod, sved og tårer, at vi kom igennem nattens gåtur.

Øjnene og benene var trætte, og den optimistiske soldat var til tider lidt svær at finde blandt delingen. Men hjem kom vi og det var da også med smil på læben til sidst.

Efter hjemkomst til BSO'et klokken 0500 stod den desværre ikke på søvn for alle, da nærsikringsposterne stadig skulle bemandes som sædvanligt. Nogle kom endda aldrig i posen, og dette satte også sit præg på onsdagens mørke morgentimer.

Igen stod dagens første opgave på at grave. Denne gang var det stående skyttehuller, som skulle graves lidt væk fra selve BSO'et. Resten af dagen stod i kampens navn, og vi skulle kæmpe fra skyttehullerne i både dagslys og i mørke. Delingerne skulle også for første gang arbejde sammen og mod hinanden. 1. og 2. deling mod 3., 4. og 5. deling.

Det er svært i mørke

Det gik hurtigt op for os, at de ting, som var svære at gøre i dagslys, var endnu sværere i mørke. Selv trætheden var næsten ikke til at overvinde i nattens mørke grundet manglen på søvn fra natten før. Efter en times venten på angreb fra 3., 4. og 5. deling lød det over radioen fra vores delingsfører: "Gruppefører, få styr på jeres grupper".

Han hentydede selvfølgelig til de snorkende lyde, der kom nede fra vores skyttehuller. Men pludselig var det ikke kun snorkelyde, der kunne høres i skoven.

Småsnakken, knækkende grene og mørke silhuetter afslørede de længe ventede fjender.

Efter et blodigt angreb kunne alle delinger se frem til at krybe i sækken, og måske få sig et par timer på øjet før feltøvelsens sidste dag.

Torsdag var for mange en grænseoverskridende dag, da vi skulle igennem den berygtede feltforhindringsbane. Alle undtagen første gruppe sidder spændt og venter på, at det bliver deres tur til at komme igennem feltforhindringsbanen, da det hurtigt spredes, at en menig er kommet til skade. Endnu hurtigere bliver væddemålene taget for hvem den pågældende menig var. Men på trods af en forvredet skulder, våde støvler og sved på panden så kom alle (nogenlunde) helskindet igennem forhindringsbanen.

Glæde og tilfredshed

Det var blandede følelser og tanker, der gik igennem os alle da hovederne ramte puden omkring midnat torsdag nat efter hjemkomst fra Finderup. Det havde været en hård omgang, men glæden ved gennemførelsen var stor og tilfredsheden fra KC, havde også bragt smilet frem.

Én ting lurer dog stadig i baghovedet... Mon frosten har nået jorden, når vi skal på kontroløvelse i november?

Af Cecilie Damborg & Clara Mikkelsen, 5. deling.

Velkommen til soldatens hverdag

Endnu et hold værnepligtige kunne lørdag den 21. september præsentere deres nye hverdag for deres pårørende – en hverdag med både krudt, kugler og knivskarp rengøring.

Dette år kan Trænregimentet endnu en gang præsentere et hold værnepligtige. Men dette år er ikke som de forrige. Der er i år nemlig blevet skrevet historie, da det viste sig, at hele 55 % af de indkaldte den 5. august 2013, bestod af kvinder.

"Vi vidste det faktisk ikke engang selv. Fredag (2. august 2013 red.) havde vi fået et ca. tal på 42 %, men på indkaldelsesdagen ændrede det sig markant, og nu sidder I her."- lød det fra kompagnichefen under et foredrag i starten af forløbet.

Til forskel for sidste år er der i år også blot et enkelt kompagni. Dette skyldes, at der i år ikke blev indkaldt nær så mange værnepligtige som tidligere. Sidste år kunne ca. 500 menige brede sig på Hvorup Kaserne, hvor det i år blot er blevet til 163; 73 mænd og 90 kvinder Fem mænd trak ikke frinummer til sessionen, og er i år kommet for at aftjene de fire måneder "ufrivilligt".

At have familien med på arbejde

"Hej mor, hvor er I?" telefonerne – der ellers ikke hører til i tjenesten – måtte i mange tilfælde tages i brug lørdag formiddag, da næsten 140 værnepligtige skulle finde deres pårørende, efter den indledende parade og åbningstale af bataljonschefen. Det vrimlede nemlig med fædre, mødre, kærester og søskende, der var kommet for at få et indblik i deres soldats hverdag.

Panserværn, stueeftersyn og førstehjælp. En værnepligtigs uddannelse er bred og varieret, hvilket orienteringsdagen illustrerede på en rigtig god måde. Ud over paraden, der viste den pæne og taktfaste soldat, var der boder, som gav de pårørende et billede af de fag en HBU'er skal igennem.

Der var bl.a. opstillet mange forskellige våben, både nye og gamle, hvor det var tilladt at pille alt hvad hjertet begærede. Derudover var der også opstillet en idrætsbod, hvor interesserede kunne prøve kræfter med forsvarets forskellige styrketests. Langt fra sidst eller ikke mindst var der opstillet en bod med feltrationer. Her kunne de besøgende få en bid mad, og se hvordan en soldat får energi nok, når han eller hun er langt ude i skoven, kilometer væk fra kantinens lækre salater.

Som afbræk fra at kigge på boder hele dagen, blev der ind i mellem afholdt shows for at underholde de pårørende. Der var en forevisning af kampeksercits, hvor en deling viste alt hvad de havde lært på feltdagene. Der var derudover også et modeshow, hvor alt det udleverede tøj og alle de udleverede stumper, blev fremvist.

Dagen, og dermed ugen, afsluttedes med rengøring og stueeftersyn. Og selvom der fra sergenternes side var skruet op for charmen med nøje plantede nullermænd og tomme patronhylstre, fik de pårørende et godt indblik i rammerne for disciplinen og kravene til hygiejnen på stedet.

En hyggelig og oplysende dag

Både blandt menige og besøgende var der bred enighed; det havde været en rigtig god, hyggelig og en oplysende dag. De pårørende var blevet oplyst om vores liv som menige. Omvendt fik man som menig en chance for at fortælle og bruge alt det sergenterne har forsøgt at fylde vores hoveder med de sidste syv uger, hvilket lykkedes!

Pludselig kunne man for alvor mærke, at man havde rykket sig. Pludselig - som man stod der med søskende og forældre, der hverken kunne finde rundt eller finde hoved og hale i et gevær - følte man sig meget mindre civil. Meget mere soldat.

Af journalist Alice Binns, Foto: Peter Eilertsen.

Det drejer sig om anerkendelse

På Flagdagen talte chefen for Veterancentret, oberst Jens Kåre, på Frederiksberg Rådhus. Her er et uddrag af hans meget engagerede tale.

- De mange faglige og personlige kompetencer, som de har tilegnet sig under udsendelse, får til gengæld, synes jeg, sjældent ret megen spalteplads i mediebilledet – og dermed heller ikke helt i vores egne fortællinger. Det er en skam. Ikke kun fordi mangelen herpå er med til at stigmatisere og sygeliggøre vores veteraner, men også fordi det helt lavpraktisk gør det vanskeligere for vores veteraner at overføre og oversætte de erhvervede kompetencer til civilt brug. Det være sig i uddannelsessystemet, hvis de er på vej derhen, eller ude på arbejdsmarkedet.

Veteranernes kompetencer kan bruges

(...) - Der er heldigvis talrige eksempler på, hvordan for eksempel tidligere udsendte soldater bidrager med deres færdigheder erhvervet under udsendelse. Vi ser ofte gengangere af veteraner i vores kontinuerte udsendelser. Det er ikke unormalt, at folk siger: "Jeg har været ude fire gange", "jeg har været ude seks gange" eller "jeg har kun været ude to gange, og det må I undskylde". Det er vi glade for, fordi vi bygger på det, de har lært. Vi udnytter deres erfaringer og erhvervede kompetencer til gavn for enhederne og for de førstegangsudsendte, såvel professionelt som menneskeligt.

Men vi kan også bruge vore veteraners kompetencer langt bedre, end vi gør i dag.

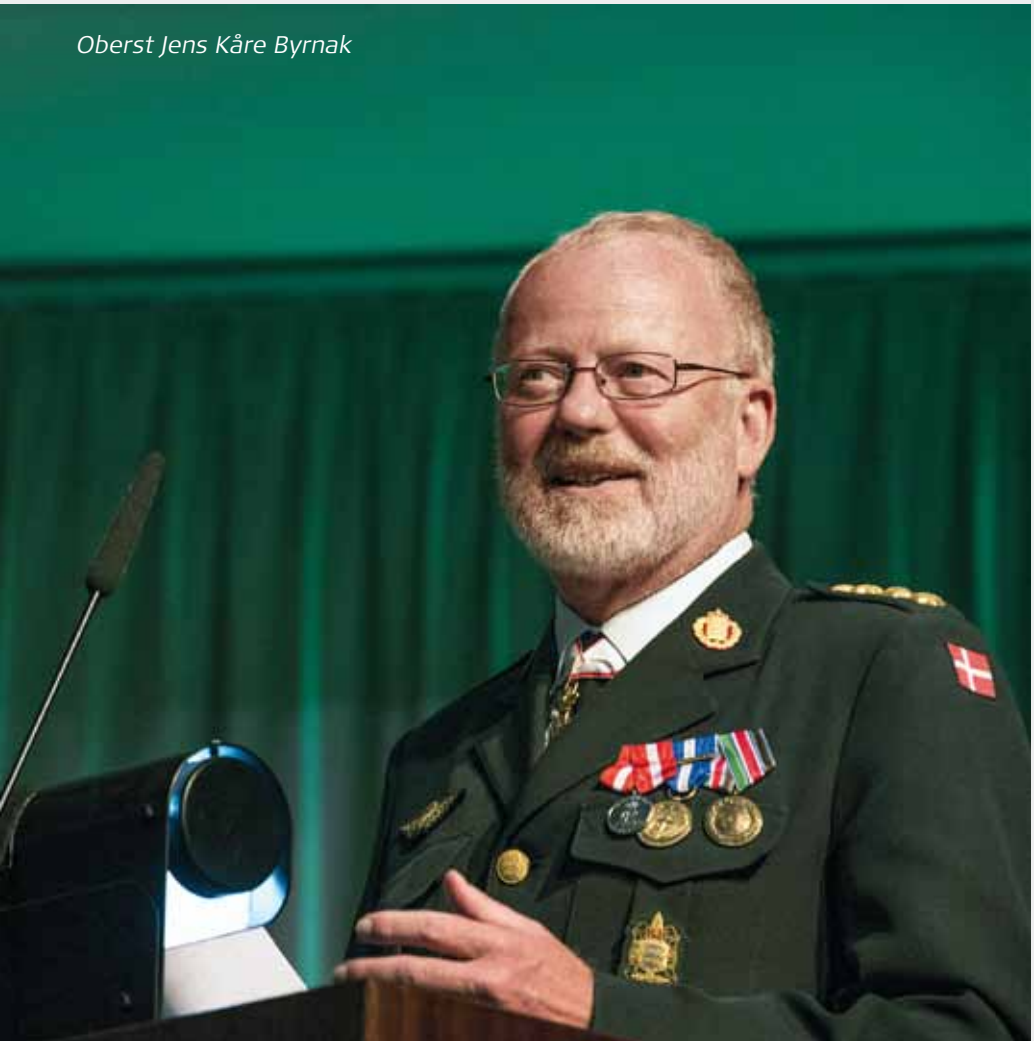

Oberst Jens Kåre Byrnak

Vi bør bruge dem først og fremmest for vores samfunds skyld, men også for den enkelte veterans skyld. Det er godt at blive brugt for det, man kan og står for. Med "vi" tænker jeg dels på forsvaret internt, men også på samfundets offentlige og civile side.

De af jer, der kan huske – det er selvfølgelig de fleste af jer – regeringens veteranpolitik, ved, at anerkendelse og støtte er de to ben, som veteranindsatsen bygger på. Støtten hiver vi frem, når den er påkrævet.

Det gør vi i forsvaret, det gør kommunerne, det gør den øvrige offentlige sektor, og det gør de mange frivillige aktører på veteranområdet i særdeleshed også. Det skal vi fortsat blive ved med. Ingen tvivl om det.

Anerkendelsen, derimod, er ikke noget, vi bare kan hive frem i ny og næ, når behovet er der. Anerkendelse er noget, som i virkeligheden bør ligge dybt i os alle som en grundlæggende respekt for vores veteraner og deres pårørende.

En respekt for den indsats, de har ydet for og på vegne af Danmark. En respekt, som jeg mener ikke handler om politisk ståsted og observans, men om ganske almindelig medmenneskelighed.

For udsendelser handler ikke alene om krig, om at slå ihjel. Det kan desværre være et nødvendigt onde, og det kan være en del af det at være udsendt. Men heldigvis kun for de få.

For mange af alle vores udsendte handler det om at yde støtte, om at hjælpe og om at sikre bedre forhold for andre mennesker rundt omkring i verden. Fælles for alle udsendelser er, at det er besluttet i regeringen og dermed af vores folkevalgte.

Det er i sig selv noget, der gør, at vi kan tillade os at anerkende dem, der yder en

indsats. Vi kan, og vi bør anerkende dem, der yder en indsats.

"Fortæl historien..."

(...) - Jeg ser derfor, at vi alle, som kerer os om vores veteraner og pårørende, har en vigtig opgave i – også – at fortælle netop denne historie.

For udsendelse for Danmark skaber ikke alene mennesker med ar på krop og sjæl. Tværtimod. I langt de fleste tilfælde skaber det kompetente mennesker med mod på livet og evner til at yde en vigtig indsats for os alle, for vores samfund.

Vi må alle fortælle netop den historie. Ikke kun i dag her på flagdagen, men også i morgen og i overmorgen. Og helst er det ikke kun mig, der skal fortælle den, men jeg vil også bede jer om at gøre det. I og jeres bekendte må fortælle sådanne historier. Og jeg er sikker på, at I har mange flere på lager end dem, jeg lige her kan ryste ud af ærmet.

For det er også det, anerkendelse handler om: At fortælle de mange historier om vores dygtige og kompetente soldater og veteraner. Historier, som vi skylder at fortælle – en anerkendelse, som vi skylder at give. Både til dem, der har behov for støtte, og til dem, som ikke har.

Min forhåbning er derfor, at næste gang en veteran sætter sig ved siden af jer ved bordet til det her middagsselskab, jeg startede med at fortælle om, så vil han eller hun blive mødt af en holdning, der ikke handler om skader på krop og sjæl. Men snarere en holdning, der handler om interesse og respekt for de mange oplevelser og kompetencer, som han eller hun har med sig hjem, og om hvordan de bliver nyttiggjort.

Og hvis vi alle begynder at fortælle den slags historier, så sker det også. Så ændrer vi holdninger. Og så begynder vi for alvor at anerkende vores veteraner og deres pårørende for den store opgave, de har påtaget sig og løftet med deres udsendelser for hele landet. Respekt for deres indsats.

Så med opfordringen til at gå ud og fortælle sådanne historier og med ønsket om en fortsat god flagdag siger jeg tak for, at I gav jer tid til at høre min historie. Tak skal I have.

Nye beskyttelseshangarer

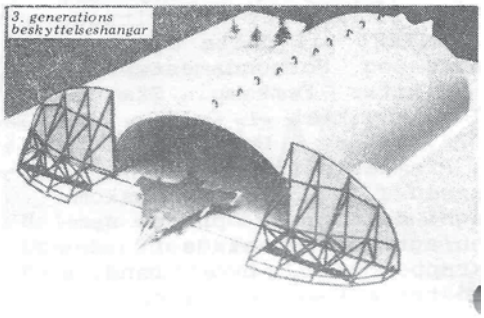

Finansudvalget har godkendt en indstilling fra Forsvarsministeriet om bygning af et antal beskyttelseshangarer på de danske flyvestationer. Bygeriet, der ca. fordobler antallet af beskyttelseshangarer - de såkaldte "shelters" - vil strække sig over en periode på ca. tre år, og forventes at skabe et større antal ekstra arbejdspladser i bygge- og anlægsbranchen.

Godkendelsen omfatter også en række reparationer af start- og rullebaner på flyvestationerne og forbedring af faciliteterne til modtagelse af allierede forstærkninger.

Projektet indgår i NATO's såkaldte infrastrukturprogram, d.v.s. det fællesfinansierede program for anlæg og byggeri som led i det fælles forsvar. Derfor refunderer NATO ca. 1,6 milliarder af den samlede pris på 1,65 milliarder. Danmark betaler et årligt bidrag til fælles infrastrukturprojekter. Det udgør for tiden knap 300 millioner kr.

I tilfælde af væbnet konflikt i Østersøområdet må det forventes, at Warszawapagten vil søge at opnå luftherredømmet. Det kan bl.a. ske ved at ødelægge vore fly, medens de står på jorden fx i forbindelse med optankning, opladning m.m. Beskyttelse mod fjendens flyangreb kræver derfor ikke blot et effektivt luftforsvar, men også beskyttelse af flyene på jorden. De beskyttelseshangarer, der nu bygges, er af den såkaldte 3. generations type. De er indrettet således, at piloten gennem et sikkert kommunikationssystem kan modtage sine instrukser for næste mission, medens han holder beskyttet i hangaren. Der opnås altså en forbedret beskyttelse og samtidig en nedsat reaktionstid for luftforsvarsfly og for de fly, der skal støtte hærens og søværnets operationer.

De nye beskyttelseshangarer skal fortrinsvis anvendes til de flyforstærkninger, der er planlagt af Danmark i en krigssituation. Til de danske fly findes allerede det nødvendige antal "shelter". De tilhører 1. generationstypen, men vil i forbindelse med det nu godkendte projekt blive moderniseret bl.a. med moderne kommunikationsudstyr.

Der stilles store krav til hangarernes evne til at modstå moderne våben og ammunitionstyper. Til hver "shelter" medgår mere end 1.600 kubikmeter beton, og stålportene vejer mere end 90 tons. Prisen for en "shelter" løber op i ca. 10 millioner kr. Hertil kommer følgeudgifter til rullebaner, beskyttelsesgarager til de tankvogne, der skal genforsyne flyene, m.m.

Af sergent Julian Grønager

Katastrofe på Aalborg Kaserner

Den 10. oktober lød der høje brag og skrig fra Aalborg øvelsesterræn. Her var hundrede efterskoleelever kommet til skade ved en eksplosion i forbindelse med en udflugt. Første Sanitetskompagni fra Aalborg Kaserner rykkede ud med fire delinger, i alt 80 mand, og påbegyndte behandling og evakuering af de sårede efterskoleelever.

Alt dette var en del af Hærens største katastrofeøvelse til dato, som Sanitetstjenesten fra Trænregimentet i Aalborg, havde planlagt i samarbejde med Halvorsminde efterskole.

Træning og erfaring

Det hele startede med at sergent Julian Grønager fra fjerde sanitetsdeling, fik idéen om at anvende skoleelever som figuranter og derved aktivere alle kompagniets 80 sanitetssoldater under en stor katastrofeøvelse.

Tanken bag øvelsen var at træne de erfarne og veluddannede sanitetssoldater, som har manglet øvelser i dette omfang, til at anvende de teoretisk lærte doktriner for triage, og samtidig give officerer og befalingsmænd træning og erfaring med aktioner af denne størrelse.

Efter koordination imellem Sanitetskompagniet og Halvorsminde Efterskole, indgik parterne en aftale: Hvis Sanitetstkompagniet kunne afholde en overlevelsesdag for efterskolens elever, så ville skolen stille med hundrede patienter i form af efterskolens elever.

Så døden i øjnene

Efter to måneders forberedelse, blev den storstilede plan skudt i gang og efterskoleeleverne blev, i et helt døgn, stillet over for udfordringer, de bestemt ikke var vante til. Eleverne fik som det første frataget deres mobiltelefoner, hvilket bevirkede, at de allerede på dette tidlige tidspunkt så døden i øjnene!

I dagstimerne fik eleverne lov til at opleve bl.a. feltforhindringsbanen med en vægtdukke, kommandokravl med Schweitzerseller samt forskellige samarbejdsøvelser.

Specielt under vandpassagen fik eleverne den danske natur helt tæt på kroppen, og dette skulle vise sig ikke at være det eneste bekendtskab eleverne stiftede med vand. Ydereligere bragte dagen store mængder regn med sig, hvilket udfordrede eleverne under indretning af deres beredskabsområde (overnatningsområde) og nærsikringsposter. Dog udviste eleverne utrolig stort mod og vilje under nat-orienteringsløbet, hvor selv lærerne

fik flyttet deres grænser.

Overlevelsesturen blev afsluttet på dramatisk vis, med eksfiltration af efterskoleeleverne fra øvelsesterrænet i en PIRANHA samt DURO (pansret ambulancer), omgivet af eksplosioner og fuldautomatisk geværild.

Røg, skrig og larm

Få timer efter, stadig før solopgang, påbegyndtes sminkningen af de meget trætte elever, og kl. 10.00 om formiddagen fandt halvtreds elever sig pludselig involveret i en trafikulykke. Imens eleverne blev behandlet, skete der ydereligere to eksplosioner og patientantallet steg til et hundrede.

I de næste tre timer løb 40 sanitetssoldater igennem røg, skrig og larm og prioriterede og behandlede de hundrede patienter.

Da alle patienter havde modtaget førstehjælp, blev de ført til evakueringsområdet alt imens ambulancerne kørte i pendulfart til forbindepladsen (simpelt felthospital).

På trods af behandlingsseancens længde, var det tydeligt at indlæringskurven under hele øvelsen var høj. Alt i alt erfarede Sanitetskompagniet, at skønt de normalt behandler på et mindre plan, fungerede doktrinerne lige så godt ved katastrofer af denne skala.

Da røgen havde lagt sig og dagen gik på hæld, stod begge parter med store smil på læberne, og osede af tilfredshed over det noget utraditionelle samarbejde.

Operation halvmaraton

Panik og uoverskuelighed var en følelse, der ramte de fleste, da vi allerede efter de første par uger af vores værnepligt blev fortalt, at vi i slutningen af forløbet skulle være i stand til at gennemføre et halvmaraton.

Det var kun de færreste, der havde prøvet det før. Derfor var folk ret skeptiske overfor denne idé. Målet syntes uendelig langt væk, og opgaven var ekstra stor, specielt fordi det kun var tre måneder inde i forløbet, vi skulle løbe den lange distance.

Som jomfru-maratonløber måtte træningen naturligvis starte blidt ud. Hele 6 HBU kompagni blev derfor opdelt i løbehold efter daværende form, og så var det ellers bare i gang med træningen.

Viljen for at nå målet blev større og

større både hos de værnepligtige og de overordnede.

Ekstra løbeture efter tjenestetid blev arrangeret hele to gange om ugen, og de værnepligtige tog imod tilbuddet med åbne arme. Desværre tog de daglige pligter ofte så hårdt på dem, at en ekstra løbetur virkede uoverskuelig, hvilket medførte at sergenternes fremmøde til tider næsten kunne overstige vores.

Efterhånden steg niveauet i de forskellige løbehold, og folk blev mere motiveret.

På selve dagen fik de fleste værnepligtige sommerfugle i maven. Det var blandede følelser, som man så i øjnene på ens soldaterkammerater.

Med jubel og tårer i øjnene

Under løbet var Aalborg Kaserners dygtige Sanitetsenhed til stede for at hjælpe tilskadekomne – men de var ikke de eneste, der bidrog til løbet. Enkle værnepligtige var præget af skader, og blev derfor sat til at hjælpe deres hårdt pressede kammerater, vha. checkpoints som tilbød supplerende forfriskninger.

Utroligt nok var der komplet gennemførsel for alle, der deltog. Folk var begejstrede over deres egen præstation med en følelse af lettelse, succes og udmattelse. Det var med jubel og tåre i øjnene at folk passerede målstregen.

Til slut blev der afholdt en præmieoverrækkelse, hvor de som havde præsteret bedst og vist særligt overskud på dagen blev belønnet. Dagen var nu fuldendt for en masse løbere, der havde overgået sine egne ambitioner i forhold til tid og distance.

Dagen sluttede med positive tanker og viljestyrke for alles vedkommende.

Idrætsdag med alternative discipliner

Idrætsdagen blev altafgørende for denne "Ugens Deling". Alle deltagere kæmpede til deres sidste for at vinde, men der var kun en rigtig vinder på denne dag; nemlig 1. Deling.

Fredag d. 27/9-13 blev der afholdt idrætsdag for 6 HBUKMP. Cirka 160 værnepligtige deltog, delt ud på fem delinger. De fem delinger kæmpede mod hinanden, og alle var spændte.

Dagen bød på et fantastisk vejr, en intens stemning og et utroligt konkurrencepræget humør.

Idrætsdagen var for alvor i gang, og vi vidste godt, hvad det betød. Det var nu, vi skulle vise, hvad vi havde af fysiske kompetencer, og alle delingerne ville gerne fremstå som den bedste fysiske deling. For at vise hvad man kunne som deling, skulle man i gennemsnit være bedst til følgende discipliner: Dækskub, håndgranatskast, øksekast, 100 m løb, 1.000 m løb, O-løb, skyttestafet, bænkpres og hockey. Der var tæt løb hele vejen igennem, og spændingen var ufattelig høj.

God opbakning

Mens dagen gik, blev der ført status over, hvordan de forskellige delinger stod i forhold til hinanden. Alle ydede deres bedste og viste hvad de kunne, men der var også et ekstra pres på en, fordi man naturligvis ville gøre sine førere stolte.

Under hele dagen heppede alle på hinanden og støttede sine kammerater, som deltog i de forskellige discipliner. Opbakningen fra hinanden var uhyre vigtig og altafgørende for den ekstra indsats man ydede, når man var presset.

Det var en nervepirrende og intens konkurrence, og da præmieoverrækkelsen begyndte kl. 13:00, havde folk meget svært ved at stå stille. Hver deling havde nu givet al energi, de havde i sig, og alle havde en forventning om, at dette havde givet pote. Der blev givet præmier til vinderne ved de forskellige discipliner, som kunne indebære enten et termokrus, sponsoreret af Aalborg Kaserners Idrætsforening, eller et håndklæde, hvor der stod "Trænregimentet" skrevet, eller begge dele.

1. Deling vandt

Vi var nu kommet til afgørelsens time, hvor vinderen af den store dag skulle kåres. Den vindende deling havde samlet flest point ind fra de forskellige discipliner.

Det var naturligvis 1. Deling, der løb med sejren! Med et sammenhold uden lige, og et bånd der ikke er til at bryde, kunne det ikke have været anderledes. Foruden dette har 1. Deling de bedste fysiske kompetencer generelt i hele kompagniet, som både er vist på henholdsvis cooper-tests og core-tests, så det at vinde idrætsdagen, var intet mindre end nødvendigt for os.

Goddag og farvel

Det var en fantastisk dag, hvor vi vandt både idrætsdagen og fanen for ugens deling, men ud over dette, var det også en sørgmodig dag for 1. Deling. Vi skulle nemlig sige farvel til vores kære delingsfører, premierløjtnant Sønderby, som har været som en far for os, siden værnepligtens start. Han skal nu op og være NK KMP, så han forlader sin post som delingsfører hos os. Til gengæld fik vi lov til at byde vores nye delingsfører velkommen, nemlig premierløjtnant Braae, som vi var meget tilfredse med. At vi vandt idrætsdagen betød, at premierløjtnant Sønderby kunne sige farvel til os med et smil på læben, og at premierløjtnant Braae kunne starte ud på samme måde.

Idrætsdagen var en rigtig god dag med godt humør og god stemning. Der var mange gode oplevelser og sjove stunder, som ikke vil blive glemt. Alle havde det sjovt og gik på weekend med følelsen af, at det havde været en god dag.

Af seniorsergent Jes Mose Jensen, AKIF-holdleder

Trænregimentet har Forsvarets hurtigste terrænløbere

En glad Amalie på vej til sejr! Stort tillykke!

Årets Danske Militære Idrætsforbunds mesterskab i Terrænløb var henlagt til Flyvestation Karup en kold og regnfuld novemberdag.

Flere dages forudgående regn, havde gjort terrænløbsbanen til en rute, hvor ens løbeteknik kom på prøve. Cirka halvdelen af ruten gik på gode stier og sidste halvdel i terræn – skovbund og hede, hvor der hurtigt blev temmelig mudret og glat med det store løvfald, som en naturlig del af den seneste tids blæsevejr.

MEN det var en rigtig fin rute og vi fik alle hvad vi kom efter; En overordentlig god gang motion på enten fem (to omgange) eller ti km (fire omgange) ruten og godt socialt samvær med øvrige deltagere.

En menig vinder

AKIF var godt repræsenteret med i alt ti deltagere; seks værnepligtige og fire faste.

Vores enlige pige, menig Amalie Hildebrandt (1 LOGBTN) vandt DMI Forbundsmesterskab for kvinder på fem km ruten og løb i øvrigt også den efterfølgende ti km rute og var også her dagens hurtigste kvinde.

I Herre A (10 km) blev PL Søren Abel Kofoed (2 FSBTN) en flot og sikker nummer to. I Herre B (5 km) vandt OKS Søren Kibsgaard (4 SANBTN). I rækken for værnepligtige var også MG Jakob Bo Petersen (1 LOGBTN) og i Ældre Oldboys SSG Jes Mose Jensen (ST/TRR) på skamlen – begge på 5 km ruten.

I den bedste herreklasse var der spæn-

AKIF deltagere bagest fra venstre: MG Thomas Bentsen, MG Amalie Hildebrandt, MG Jakob Bo Petersen, MG Lasse Sletting, MG Erjen Syme Andersen og MG Micki Paw Nielsen (alle 1 LOGBTN). Forrest fra venstre: OKS Søren Kibsgaard (4 SANBTN), PL Søren Abel Kofoed (2 FSBTN), CIV Lars Stahr (FHV ALB) og SSG Jes Mose Jensen (ST/TRR).

ding om udslaget fra start til slut. Vores hold var på de tre første ture lige i hælene på holdet fra Karup. Men på den sidste tur, som vores hurtige PL Søren Abel Kofoed tog sig af, blev holdet foran hurtigt hentet og vi vandt med næsten et minut.

Vi er bare de bedste

Således har Trænregimentet nu Forsvarets hurtigste stafet og det endda med to værnepligtige på holdet (her anført i løbsrækkefølgen): MG Micki Paw Nielsen, MG Jakob Bo Petersen (begge 1 LOGBTN), OKS Søren Kibsgaard (4 SANBTN) og PL Søren Abel Kofoed (2 FSBTN).

I oldboys rækken med alderskravet 35 – 54 år blev der kæmpet hårdt og intenst, hvor CIV Lars Stahr (FHV ALB) og SSG Jes Mose Jensen (ST/TRR) til sidst opnåede en flot 3. plads.

I alt var der ca. 70 deltagere med, hvor man for blot få år siden kunne mønstre to-tre gange så mange. Så hermed opfordring til deltagelse næste år i Varde!

En hårdt kæmpende PL Søren Abel Kofoed på vej til sejr i stafetløbet. Stort tillykke!

Af kaptajn P.H. Nielsen

Fornemt besøg

Trænregimentet havde den 6. november besøg af en delegation af udenlandske forsvarsattachéer. Delegationen bestod af 15 mand, og besøget ved regimentet var et led i en nordjysk rundrejse, hvor også Flyvestation Aalborg og Flådestation Frederikshavn blev besøgt.

Besøgene på de nordjyske etablissementer forløb fra den 4. - 6. november med Aalborg som udgangspunkt. Delegationen, med blandt andet deltagere fra lande som Kina, Rusland og Frankrig, var, med ledsagere, indlogeret på Hotel Phønix.

Aalborg By bød delegationen velkommen ved et arrangement på Rådhuset, hvor byrådsmedlem Mads Sølver Petersen orienterede om Aalborg og byens udvikling fra "arbejderby" til "uddannelsby".

Sideløbende med det militære program var der, blandt andet med hjælp fra oberstens sekretær, Trine, arrangeret et separat program for delegationens ledsagere.

De fik lejlighed til at besøge flere nordjyske attraktioner, startende med Utzon Centret i Aalborg. De besøgte også Voergaard Slot, og Aalborgs nye kulturcenter "Nordkraft" samt Skagen Museum kulminerende med en tur på "Grenen" – Danmarks nordligste punkt.

For Trænregimentets vedkommende indledtes besøget med en officiel middag om aftenen den 5. november, og et efterfølgende besøg på Aalborg Kaserner den 6. november fra 09.00 til 14.00.

Besøget på Aalborg Kaserner omfattede briefinger fra regimentschefen, oberst Christian Mollerup Schmidt og cheferne for regimentets bataljoner. Der var ligeledes arrangeret display's af personel og materiel fra 2. Forsyningsbataljon, 4. Sanitetsbataljen og 5. Militærpolitibataljon.

Delegationen afsluttede dagen kl. 1400 ved at overrække oberst Schmidt en lille erkendelighed som tak for en god dag.

En mega fed oplevelse

Hvert år strømmer i hundredvis af erhvervspraktikanter fra de danske skolers ældste klasser til Forsvaret for at smage lidt på soldaterlivets glæder – og sorger. Her ved Trænregimentet har vi i år haft cirka 300 af slagsen og de positive tilbagemeldinger strømmer ind.

Fra Amalie Sofie Haakonsen har Garnisonsstøtteelementet modtaget denne beretning:

Hej Palle

Jeg synes det var en vildt fed oplevelse! Jeg synes det var fysisk hårdt i starten, det kræver selvfølgelig træning at komme i så god form. Det var mega fedt, at få lov til at skyde. Men det bedste ved hele ugen var helt klart, da vi var i felten, det var rigtigt sjovt.

Jeg er normalt ikke én med mange grænser, men i løbet af ugen fik jeg helt klart presset mig selv til at overgå nogle af de grænser, jeg trods alt har. Jeg synes det var godt, at sergenterne pressede os så meget, som de nu gjorde.

Da vi var på feltforhindringsbanen, skulle vi igennem røret, og da jeg har meget klaustrofobi, rystede jeg helt vildt! Men jeg klarede det! Da vi var færdige og var kommet igennem, lagde jeg mig ned og havde det dårligt. jeg fik et hedeslag, jeg havde ikke fået nok væske og jeg havde unifrom + skiundertøj på. Jeg var helt væk, og kan ikke huske så meget. Jeg reagerede ikke på, at de andre snakkede til mig.

Sergent Bagge så det, og skyndte sig med det samme at hjælpe mig. Jeg tog Sergent Bagge til side og takkede ham, fordi han hjalp mig. Jeg er taknemmelig for, at en «fremmed» mand bare kom hen og hjalp mig på den måde. Så Palle, når du ser Sergent Bagge, så hils ham og tak ham, det ville være dejligt, hvis du kunne gøre det.

Efter den oplevelse jeg havde der, ser jeg op til Sergent Bagge. Han er en skide god soldat og oveni et godt menneske, og det fik mig til at se tingene i et andet perspektiv. Nu kan jeg ikke vente til jeg bliver 18, og forhåbentlig kommer i det grønne tøj igen. Jeg vil være som Sergent Bagge; en god soldat og et godt menneske.

Jeg synes, det var dejligt, at sergenterne var lidt hårde mod os, men også at de kunne sidde og snakke og hygge sig med os. Jeg kan normalt ikke rigtigt lide foredrag, men du gjorde det sjovt og spændende. Jeg kunne godt lide på den måde du sagde tingene på! For eksempel: «Og så sagde det røvhul, og så sked korporalen i bukserne!». Jeg kunne ikke lade vær med at sidde grine, og det værste var, at jeg havde ondt i mavemusklerne, så det var smertefuldt at grine. Men det skal du have ros for Palle, dig og sergenterne sagde mange gode ting, som jeg tog til mig, og som har ændret mig! Jeg synes det var en super fed uge! jeg kan ikke vente med at komme "i trøjen" igen.

Tak Palle og sergenter for en fantastik uge. Det var den bedste oplevelse nogen sinde.

m.v.h.
Amalie Sofie Haakonsen

Tak til hjælperne

Garnisonsstøtteelementet vil her udtrykke stor taknemmelighed til de mange pratikanthjælpere, der har været udlånt fra regimentets bataljoner. Uden jer kunne det ikke lade sig gøre. Jeres store gejst og entusiasme smittede positivt af på praktikanterne, der ikke mindst på grund af jer, har haft en god oplevelse.

(PaS)

PERSONELNYT

Udnævnelse til seniorsergent:
Pr. 22. november 2013.
SSG Søren Christian Balsløv
SSG Dan Smith Christensen
SSG Henning Dalgaard
SSG Søren Mathiesen
SSG Jimi Sørensen

Den bedste på holdet blev seniorsergent Søren Mathiesen.

Udnævnelse til oversergent:
Pr. 15. november 2013.
OS Tobias Bengtsen Breum
OS Anders Zacho Dahl
OS Peter Grønne
OS Henrik Jürgensen
OS Jakob Maagaard
OS Simon Holt Olsen
OS Simon Rosenberg Pedersen
OS Jimmy Hervang Petersen

25 års jubilæum:
Pr. 15. oktober 2013.
KP Jan Tonnesen

Pr. 16. oktober 2013.
KN Jesper Meiborg

Pr. 1. november 2013.
OKS-1 Henrik Vestergaard Mathiesen

40 års jubilæum:
Pr. 1. november 2013.
ASS Ninna Hagen Hansen

Tjenestemandsansættelse:
Pr. 18. november 2013.
OKS-1 P.M.H. Andersen

Anerkendelse for tjeneste ved Trænregimentet:
Pr. 30. november 2013.
OKS-1 Jens Vestergaard Andersen

Udnævnelse til sergent:
Pr. 18. oktober 2013.
SG Jakob Jonstrup Christensen
SG Loui Calica Gormsen
SG Morten Jakobsen
SG Daniel Foget Jensen
SG Martin Knudsen
SG Christoffer Kold
SG Anders Boelt Larsen
SG Henrik Lundberg Pedersen
SG Jonas Rosenkvist Møller Pedersen
SG Oliver Holm Christensen
SG Martin Christian Juel Danyar
SG Pernille Vagner Dietz
SG Oliver Andreas Romby Holton
SG Esben Hillebert Jakobsen
SG Martin Jørgensen
SG Sofie Vestergaard Lørup
SG Mads Fruensgaard Meilholm
SG Kenneth Storm Morgen
SG Patrick Bjørklund Skoda
SG Lasse Bang Tarp
SG Thomas Trend-Poulsen
SG Christian Aachmann

Bedste Soldat – Hold AUG 2013:
MG Jakob Bo Petersen

Trænregimentet ønsker alle en rigtig glædelig jul samt et godt og lykkebringende 2014

En anderledes hjemsendelsesfest

I bedste Las Vegas stil var de værnepligtige samlet til en forrygende hjemsendelsesfest, hvor der virkelig blev skrevet historie.

Ikke nok med at – på grund af et meget lille indkaldelseshold – der blot deltog 156 personer, så var det også meget atypisk, at langt over halvdelen var kvinder, der med ekstrem flotte kjoler pyntede op i henholdsvis kantinen, hvor der blev nydt en lækker tre-retters menu, og i gymnastiksalen, hvor der efterfølgende blev spillet op til dans.

Herrerne var klædt i mørke jakkesæt med hvide skjorter, så det var nogle smukke unge mennesker, der på fornem facon fejrede, at de skulle hjemsendes dagen efter.

Så hatten passede

Under middagen var der diverse festlige indslag. Blandt andet blev der vist tre film, der på ganske morsom vis illustrerede soldaternes værnepligtstid.

Ved det efterfølgende arrangement i gymnastiksalen blev der virkelig festet igennem "så hatten passede", og selvom man kunne tro, at alle havde fået nok af de våde varer kl. 01.30, hvor festen sluttede, var det kun ganske få, der fravalgte en tur ind til "Gaden".

Der var arrangeret bustransport derind og skønt de fleste kom meget sent (tidligt) hjem, var det alligevel en flok relativ friske soldater, der stillede op til afskedsparade i silende regn. Regnen skjulte dog lidt af de tårer, der sprang frem i øjnene, da de ved middagstid sagde farvel til hinanden.

Ved afskedsparaden blev der uddelt hædersbevisninger til "Bedste Soldat", Bedste Kammerat" og "Bedste Befalingsmand".

Bedste Soldat

Menig Jakob Bo Petersen blev kåret som "Bedste Soldat" med følgende motivation:

MG Bo har på kort tid opnået et særdeles højt uddannelsesniveau, hvor han har udmærket sig med et sølvmærke i FØHJ, løbet over 3200m på en Coopers test og gennemført kompagniets halvmaraton som den hurtigste MG i tiden 1.27.02.
MG Bo viser sit værd specielt i felten, her har han udvist et stort initiativ og højt humør. Han løser altid stillede opgaver hurtigt og effektivt, uanset opgavens omfang og art. MG Bo fremstår som en soldat, der altid har styr på sin udrustning og ønsker at hjælpe sine kammerater i gruppen såvel som i delingen. MG Bo er vellidt af både kammerater og foresatte i kompagniet og fremstår derved som et forbillede for sine kammerater. Hvis man skulle beskrive Bo med ét ord ville det være "Professionel".

Bedste Kammerat

På hvert hold udpeges en menig (MG) som "Bedste Kammerat". På dette hold var det en kvinde, der blev valgt med følgnde motivation:

MG Matilde Øgaard Brønnum, 3 DEL, indstilles som bedste kammerat med følgende begrundelse.
MG Brønnum har både gennemført uddannelsen med et solidt resultat og har samtidig haft overskud til at yde en ekstra indsats.
MG Brønnum har virket som delingens talsmand og har derved været bindeleddet mellem sine kollegaer, befalingsmændene og kompagniledelsen, hvilket hun har klaret meget tilfredsstillende.
MG Brønnum viste stort overskud og var drivkraften bag at hendes kollegaer på tværs af delingerne fik deres penge retur i en sag, der var gået i stå.
MG Brønnum er altid positiv og tager ansvar for sig selv sine omgivelser og fremstår som vellidt blandt kollegaer og foresatte.

Bedste Befalingsmand

Der bliver ligeledes udpeget en "Bedste Befalingsmand". Det blev oversergent E.W. Breddam med følgende motivation:

OS E.W. Breddam er en professionel og fysisk stærk medarbejder med glimrende enkeltkæmperfærdigheder og samarbejdsevner ud over det sædvanlige.
OS E.W. Breddam går ikke på kompromis med kvaliteten af sin opgaveløsning. Dette gør sig gældende både i hans virke som NK/DEL og som instruktør. Også under afgivelser leverer OS E.W. Breddam et godt stykke arbejde, der bl.a. har gjort ham eftertragtet som kontrollant for andre enheder.
OS E.W. Breddam formår at bringe sine enkeltkæmperfærdigheder og sin faglighed fra bl.a. INTOPS og patruljekursus i spil i den daglige tjeneste. Dette medfører særdeles indholdsrige feltdage og øvelser for soldaterne i hans deling. De kommer hjem fra feltdage og øvelser med mere end blot læring; de vender tilbage med styrket sammenhold, øget selvtillid og mod samt større kendskab til deres evner og begrænsninger.
OS E.W. Breddam udviser derudover et stort overskud i den daglige tjeneste ved at støtte og rådgive sine kolleger inden for et bredt udvalg af fag- og opgaveområder.
OS E.W. Breddam har ikke alene i 6 HBUKMP ydet en særlig indsats, men også bredt ved Trænregimentet, hvilket har gjort ham til en stærk ressource og en meget vellidt kollega.

Stor forandring på blot fire måneder

Nargis Ahmadi: "Jeg har haft en fantastisk tid, hvor jeg har mødt en masse nye dejlige mennesker. Jeg har været glad for de mange udfordringer, hvilket har gjort mig mere moden. Jeg er også kommet i rigtig god form og jeg påtænker, at søge ind til politiet, hvilket jeg nu føler mig klar til."

Begüm Özbek, der jo egenlig hellere ville ha' været soldat i Slagelse, fortryder ikke et sekund, at hun kom til Aalborg: "Jeg har haft en god og lærerig soldatertid, der har udviklet mig positivt. Jeg vil nu på højskole, og derefter søge ind til politiet. En stor tak til mine nye kammerater!"